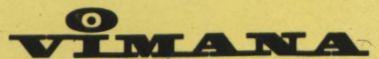

VIMANA

Neljä kertaa vuodessa
ilmestyvä jäsenlehti

Julkaisija Interplanetistit ry -
Interplanetisterna rf

Päätoimittaja Aili Nurmiaho
Toimitussihteeri P. Teerikorpi

Kirjoitusten lainaaminen sal-
littu lähde mainiten

Tietoja julkaisijayhdistyksestä:

Yhdistyksen tarkoituksena on
tutkia ja välittää "lentäviä
lautasia" koskevia tietoja.

Puheenjohtaja Ilpo Koskinen

Vuotuinen jäsenmaksu 10 mk

Yhdistyksen postiosoite:
postilokero 10101 Helsinki 10

Postisiirtotili 129 200

Paikalliskerhot:

Jyväskylä Erkki Erähonka
os. Puuppola
Kotka Pekka Teerikorpi
os. Merikatu 4 B
Lappeenranta "UFO 66"

Tapani Kuningas
os. Uro kk.

Pori Jarl Lund
os. Valtak. 5 D

Seinäjoki Runar Smedlund

1968

1

UFO TUTKIMUKSESTA

Kuten esim. Granada-TV:n tuottamassa elokuvassa "Lentävät arvoitukset", joka esitettiin TV-2:ssa 5.12.1967, ilmeni, suhtaudutaan Coloradon yliopiston UFO-tutkimusryhmässä hyvin vakavasti UFO-kysymykseen. Ko. filmissä haastateltiin Colorado-projektin johtajaa tri Edward U. Condon'ia, tri J. Allen Hynek'ia ja tri James McDondalia, joka on Arizonan yliopistos- sa meteorologian professorina ja on suorittanut pal- jon yksityisiä tutkimuksia UFO-kysymyksestä. He kaik- ki suhtautuivat kysymykseen ilmeisen vakavasti ja tunnustivat arvoituksen olemassaolon. Filmistä ilme- ni myös, että Colorado-projektille myönnetty määrä- raha on kaksinkertaistettu, joten tutkimukset ilmei- sesti jatkuvat yli alkuperäisen määrääjän. Neuvosto- liiton UFO-kuulumista kerrotaan hiukan lähemmin heti tämän kirjoituksen jälkeen.

Millä tavalla yhdistyksemme ja yleensä kaikki Suomessa UFO-kysymyksestä kiinnostuneet voisivat antaa oman osuutensa kansainväliseen yhteistyöhön UFO-tutkimuk- sen alalla? On selvää, että lopullinen UFO-havainto- jen tutkiminen ja analysointi voidaan pätevästi suo- rittaa vain erityisissä tutkimuskeskuksissa, joissa henkilöt, joilla on käytettävissään tieteen suomat teknilliset apuvälineet, työskentelevät. Tällaiseen

syvälliseen analysointiin ei siis esim. Interplanetistit ry:llä ole mahdollisuuksia (toimintamehan tähtää lähinnä ulkomaisen tietoaaineiston välittämiseen suomalaisille harrastajille), vaan meidän olisi tutkimustyössä pääasiassa keskityttävä havaintoilmoitusten keräämiseen ja arkistointiin ja tiettyjen havaittujen yleispiirteiden sekä erityisen luotettavien, kiintoisia piirteitä sisältävien yksityishavaintojen välittämiseen ulkomaisille tutkimuspiireille. Tällainen on nähdäksemme yksityiselle, rajoitetuin mahdollisuuksin toimivalle yhdistykselle kansainvälisesti ajatellen paras toimintamuoto ulkomaisen tietoaaineiston kotimaahan välittämisen ohella.

Entä minkä tyyppisiin UFO-ilmiön esiintymisiin olisi ensisijaisesti kiinnitettävä huomiota? Koska lähinnä on kysymyksessä yksityisen asianharrastajan mahdollisuudet ratkaista, onko jonkin havainnon aiheuttajana ollut jokin "luonnollinen" ilmiö vai voidaanko ko. havainto luokitella UFO-havaintoihin kuuluvaksi, olisi huomattava seuraavaa: Mitä lähempänä ilmiö havaitaan, sitä pienemmät ovat mahdollisuudet, että kyseessä olisi jonkin tavanomaisen tapahtuman virhetulkinta, toisaalta mikäli havaintoja on tehty useampia ajallisesti ja paikallisesti yhtäpitäviä tai jonkin verran erillään olevia, pienenevät tavanomaisen selityksen mahdollisuudet. Jos lisäksi jälkimmäisessä tapauksessa on selvästi osoitettavissa yksityinen havainto (tai havaintoja), jotka on tehty hyvin läheltä ko. ilmiötä, on koko tapahtumasarjaan kiinnitettävä entistekin enemmän huomiota ja pyrittävä saamaan se havaintoilmoitusten muodossa mahdollisimman täydellisesti kuvailtua.

On siis kaksi ensisijaista tutkimuskohdetta: lähihavainnot ja ns. "UFO-flap'it", kuten englanninkielellä nimitetään UFO-havaintojen määrän äkillistä lisääntymistä jollakin alueella. Luonnollisesti myös kaukohavainnot, joihin liittyy selvästi epätavallisia piirteitä, ovat tärkeitä ilmoitettavia. Jos esim. taivaalla lentää kuun kokoinen punahehkuinen pallo, joka äkkiä pysähtyy ja jälleen lähtee

liikkeelle, mutta nyt päinvastaiseen suuntaan, niin tällöin on selvästi kyseessä jotakin huomionarvoista.

Mutta jotta yhdistyksemme voisi koota havaintoja, saada niistä luotettavia tietoja, tarvitaan henkilöitä, jotka ovat kiinnostuneita omakohtaisesta tutkimustyöstä, tässä tapauksessa siis kotiseutunsa lähipaikkakunnilla tehtyjen UFO-havaintojen tarkistamisesta, havaintoilmoitusten laatimisesta ja niiden edelleen toimittamisesta Interplanetistit ry:lle. Jos saataisiin esim. 20 aktiivisesti havaintojen tutkimiseen osallistuvaa edustajaa eri puolille maatamme, pystyisimme ilmeisesti luomaan varsin hyvän kuvan maamme UFO-tapahtumista. Niille, jotka haluavat tällä tavalla ottaa osaa vapaaehtoiseen tutkimustyöhön, lähetämme UFO-havaintolomakkeita. Toivomme halukkaiden ottavan yhteyden yhdistykseemme.

U F O - KUULUMIA NEUVOSTOLIITOSTA

Suomen lehdissä on viime aikoina suotu varsin paljon tilaa niille uutisille, joiden mukaan Neuvostoliitossa on alettu vakavasti tutkia UFO-kysymystä. Eräitä lisätietoja asiasta antaa Flying Saucer Review 6/67. Neuvostoliiton Tie-deakatemia on jo vuonna 1963 pyytännyt Flying Saucer Review'ta lähetettäväksi sinne. Mainittakoon, että lehti lähetetään säännöllisesti myös seuraaviin vaikutusvaltaisiin elimiin näiden kunkin erityisestä pyynnöstä: Englannin alahuoneen kirjasto, Kongressin kirjasto Washingtonissa, Yhdistyneiden Kansakuntien kirjasto.

Marraskuun 12 päivänä ilmoitettiin, että Neuvostoliitto on aloittanut UFOja koskevat tutkimukset. Tällöin The Times omisti tälle aiheelle yhden pääkirjoituksistaan, joka päättyi: "UFOille . . . täytyy olla jokin selitys, muuten venäläiset eivät olisi koskaan perustaneet komiteaa tutkimaan niitä."

Neuvostoliiton UFO-tutkimuskomitean johdossa on Ilmavoimain kenraali Anatoli Stolyerov. Tietojen mukaan komiteaan kuuluu myös tunnettu tiedemies tri Zigel ja mm. nimeltä mainitsematon venäläinen kosmonautti sekä 18 tiedemiestä ja tähtitieteilijää. Eri puolille maata on tarkoitus saada 200 taitavaa havaintojen tekijää ja komitea on erityisen kiinnostunut jatkuvista UFO-ilmoituksista, joita saapuu Kaukasukselta, Uralilta ja Keski-Aasiasta.

Neuvostoliitto on ilmeisesti huolellisesti valmistanut suurta yleisöä tätä uutta tutkimusalaa kohtaan; siitä ovat osoituksena eräät aikakauslehdissä julkaistut artikkelit. Tällainen on esim. aikaisemmin viime vuonna aikakauslehti Smenassa ilmestynyt tri Zigelin artikkeli "20.vuosisadan mysteeri", joka julkaistiin uudelleen aikakauslehti Sputnikissa viime joulukuussa. Sputnik-lehteä on myytävänä Suomessa kirjakaupoissa sekä venäjän-että englanninkielisenä. Tässä artikkelissa tri Zigel mm. kuvailee eräitä venäläisten tiedemiesten tekemiä UFO-havaintoja:

"Heinäkuun 16 päivänä vuonna 1960 näki geologi N. Sochevanov oranssinvärisen kiekon, jonka läpimitta oli 50 % suurempi kuin kuun, liikkuvan vuoren huippujen välissä Koktal'in kylässä Karakhanissa. Heinäkuun 12 päivänä 1964 apulaisprofessori V. Zaitsev oli lentämässä TU-104A:lla Leningradista Moskovaan. Keskimatkan tienoilla hän näki jonkin, mitä hän kuvasi suunnattomaksi kiekoksi, yhtäkkiä ilmestyvän liikennekoneen alapuolelle, lentävän yhdensuuntaisesti sen kanssa hetken aikaa ja sitten kääntyvän sivuun suurella nopeudella.

L. Tsekhanovich, tähtitieteilijä ja geodeetikko, ilmoitti havainneensa kiekon, joka teki salamasyöksyn Novy Afon'ssa, Abhasiassa, 24.9.1965. Seuraavana vuonna kesäkuun 17 päivänä V. Krylov, geofyysikko, näki samanlaisen ilmiön yhdessä eräiden virkaveljiensä kanssa erään etäisen seudun yläpuolella Elistassa, Pohjois-Kaukasuksessa. Esineen lentorata oli varsin mutkitteluva, miltei spiraalimainen. V. Akkuratov, kokenut arktisten alueiden lentäjä on havainnut UFOja monta kertaa sekä maanpinnalta että ilmasta käsin. Aikaisemmin tänä vuonna (1967) on ilmoituksia lentävistä lautasista saapunut Neuvostoliiton Itämeren neuvostotasavalloista sekä Gorkista, Harkovasta, Murmanskista ja muilta Neuvostoliiton alueilta."

Tri Zigelin kirjoitus heijastaa avointa ja ennakkoluulotonta suhtautumista UFO-kysymykseen ja hän pitää tärkeänä kansainvälistä yhteistyötä asian selvittämiseksi. Tri Zigelin käsitysten lisäksi on ko. Sputnikissa vielä Znanya ta Pratsya (Tieto ja työ) -nimisessä lehdessä alkujaan ollut kirjoitus "UFOja Ukrainan taivaalla", jossa paitsi muutamia tavalisten kansalaisten itse kertomia havaintoja on kolmen nimeltä mainitun tähtitieteilijän kuvaus havaitsemastaan UFO-ilmiöstä:

"Ollessamme tarkkailemassa jonosfääriä ja itsevalaisia pilviä Ogren havaintoasemalla, Latviassa, heinäkuun 26 päivänä 1965 klo 21.35 havaitsimme erittäin kirkkaan tähden, joka näytti liikkuvan hitaasti länteen päin. Kahdeksan kertaa suurentavilla kiikareillamme pystyimme erottamaan pienen litteän täplän. Kaukoputki paljasti, että kyseessä oli linsinmuotoinen n. 100 metrin läpimittainen kiekko, jonka keskellä oli selvästi näkyvä pieni pallomainen pullistuma. Kiekon ympärillä, parin halkaisijan päässä siitä pyöri kolme palloa hitaasti ympyrämuotoista rataa pitkin. Kaikki neljä kappaletta olivat himmeän helminmäisen vihreitä. Koko systeemi pieneni aivan kuin se olisi liikkunut pois päin Maasta. 15 - 20 min. myöhemmin pallot alkoivat liikkua pois päin kiekosta

kukin omaan suuntaansa. Keskimäinen pallo lähti myös liikkeelle ja lensi sivulle päin. Klo 22 kaikki lensivät pois näkyvistä.

Ilmiö havaittiin aseman luoteispuolella n. 60 asteen korkeudella taivaanrannasta, ilmeisesti todellisuudessa n. 100 km:n korkeudella. Arvioiden systeemin liikenoudesta näkökentässä se pysyi paikallaan avaruudessa ja sen näennäinen liike oli vain maapallon pyörimisestä aiheutunut. Avaruusraketti olisi liikkunut paljon nopeammin. Sitä paitsi raketti tai maapalloa kiertävä tekokuu on yksi ainoa esine eikä esineryhmä."

Gordon Creighton kertoo Flying Saucer Review'ssa (6/67): Televisio-ohjelmassa (BBC-1) The Sky at Night (Yötaivas) haastatteli Patrick Moore marraskuun 10 päivänä 1967 tulkin välityksellä venäläistä kosmonauttia Bykovskia. Kysyttäessä, miksi tämä oli niin kiinnostunut avaruudesta eversti vastasi: "Kuka tietää, siellä saattaisi tavata jonkun noista planeettojen ihmisistä (lyudei). Tulkki käänsi sanan Lyudei "olennoksi". Patrick Moore ei kommentoinut vastausta.

Patrick Moore on tunnettu englantilainen tähtitieteen kansantajuistaja. Hän on usein teoksissaan ja lausunnoissaan suhtautunut kielteisesti mahdollisuuteen, että UFOt olisivat avaruusaluksia. Suomeksi on ilmestynyt hänen teoksensa "Tähtitaivas" Otavan kustantamana. (PT)

BOREALIS:
tulemme
avaruudesta

Kirjaa on saatavana
yhdistykseltä.
Hinta 5 mk.

Odotamme lukijoiden mielipideilmaisuja tästä teoksesta, joka kuuluu ns. kontaktikertomusten ryhmään ja on siten avoinna erilaisille kannanotoille.

Gordon Creighton:

LENTÄVIEN LAUTASTEN
AIHEUTTAMIA SALAPERÄISIÄ
FYSIOLOGISIA VAIKUTUKSIA

(Flying Saucer Review 4/67)

Tri W. Buhler Rio de Janeirosta ilmoittaa, että hän on tutkinut kahta uutta outoa Brasiliassa sattunutta tapausta ja haastatellut silminnäkijöitä.

Sunnuntaina elokuun 17 p:nä 1965 32-vuotias pankkivirkailija Filomeno Bida de Oliveira oli eräiden ystäviensä kanssa kalastus- ja metsästysretkellä maatilalla, joka sijaitsee noin 48 kilometrin päässä Montes Claros'sta Minas Gerais'in valtiossa.

Yön alkaessa laskeutua hän oli vielä kalastamassa ja oli kiusallisten moskiittojen tähden juuri tehnyt nuotion lehmänlannasta - perinteellisestä polttoaineesta - kun hän kuuli ilmasta yläpuoleltaan ääntä "kuin epäkunnossa olevan jäähdytyskoneen vinkunaa". Hän katsoi ylös ja näki suoraan yläpuoleltaan leijailevan lautasen alaosan, suunnilleen 50 metrin korkeudella.

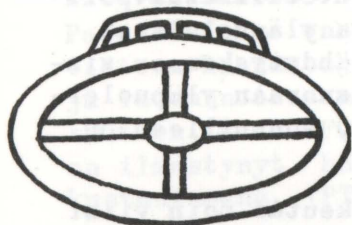
Vinkuna lisääntyi ja lautanen laskeutui noin viisi metriä ja sitten kohosi jälleen suunnilleen entiselle korkeudelleen, mutta tällä kertaa siirtyen miehen vasemmalle puolelle. Vielä kerran se pudotautui noin viisi metriä, roikkui ilmassa parisenkymmentä sekuntia, jonka jälkeen ääni voimistui terävästi ja alus ampaishi ylös 30 - 35 asteen kulmassa sellaisella suunnattomalla nopeudella, että silminnäkijä arvioi sen kadonneen näkyvistä 10 - 15 metrin lentomatkan jälkeen. (Vrt. Valensolen tapaus sekä mitä tulee katoamisnopeuteen että "erikoisvaikutuksiin" VIMANA 2/67)

Kaikki tämä tapahtui vain noin 50 metrin päässä eräästä Oliveiran seuralaisesta, joka kalasteli hiukan kauempana joen rannalla. Oliveira oli huu-
tanut hänelle, mutta tämä oli juuri vetämässä ka-
laa rantaan eikä nähnyt lautasta, jonka ohjaajat
olivat ehkä tutkimassa tuota omalaatuista ja al-
keellista polttoainetyyppiä, jota Oliveira käytti
nuotiossaan.

Nyt Oliveira havaitsi, että hänen sydämensä löi
mielikuvituksella kiihtymällä ja että hänen virtsa-
rakkonsa oli hänen huomaamattaan tyhjentynyt. Seu-
raavana päivänä hän yhä tunsu outoa jäykkyyttä ke-
hossaan ja tämä sai hänet kertomaan työtovereilleen
pankissa kokemuksestaan.

Lautanen oli "muodoltaan soikea, ei aivan pyöreä".
Alaosa, varsinaisesti ainoa osa, jonka Oliveira
näki, oli "lattea levy", jonka jakoivat osiin neljä
tankoa, hänen mielestään jalaksia muistuttavat.

(Kts. kuva 1, joka perustuu silminnäkijän tekemään
piirrookseen.) Soikean muodon mukaisesti kaksi näis-

Kuva 1.

tä tangoista oli muita pidem-
mät. Sitten oli ulkonema, jota
hän kuvaili munkkirinkilän tai
soikean renkaan kaltaiseksi ja
jonka läpimitaksi hän arvioi
kaksi metriä. Se oli raudan vä-
rinen. Esineen toiselta puolel-
ta hän näki välähdyksen lauta-
sen yläpuolen rakenteesta ja ha-
vait si jotakin, mikä näytti ik-

kunalta tai ikkunoilta. Lattean alaosan keskellä
oli jokin tumma ja soikea, mikä erottautui tasai-
sesta pinnasta ja näytti kuin sillä olisi ollut
jokin epäsuora valaistus, koskapa hän pystyi näke-
mään sen erikoisen selvästi.

Kommentoidessaan vaikutuksia miehen sydämeen ja
virtsarakkoon tri Buhler huomauttaa, että haasta-
tellessaan Senhor Oliveiraa hän muodosti tästä sel-
laisen käsityksen, että mies oli hyvin viileä ja

tasapainoinen yksilö. Hän ei osoittanut pelkoa, ai-
noastaan uteliaisuutta, kun hän kertoi uudelleen ko-
kemuksensa yksityiskohdat ja tämä sai tri Buhlerin
uskomaan, etteivät fyysiset reaktiot todennäköises-
ti lainkaan aiheutuneet pelosta kuten saattaisi
ehkä ajatella, vaan luultavimmin "jostakin sähköi-
sestä tai magneettisesta tai yliaänisestä vaikutuk-
sesta virtsarakon lihakseen tai silminnäkijän neu-
rovegetatiiviseen hermostoon". Silminnäkijä ei il-
meisesti puhunut kokeneensa minkäänlaista "halvau-
tumista", vaikka tällainen saattoi olla kyseessä
koska tapaus oli hyvin lyhytaikainen eikä hän ehkä
yrittänyt liikkuu lautasen ollessa hänen ylä-
puolellaan, vaikka hän kyllä tosiaankin huusi.

Virtsarakon tyhjenemisen yhteydessä tulisi tässä
asiaan kuuluvana mainita, että Onnaing'ssa Pohjois-
Ranskassa yöllä 10.9.1954 hämmästyneet poliisit ha-
vait si samanlaisen äkkinäisen (suolen) tyhjentymis-
misen, kun Marius Dewilde tuli juosten kertomaan
heille lautasesta ja pienistä miehistä, jotka hän
oli juuri nähnyt rautatiekiskoilla kotinsa vieressä.
Dewilden tapauksessa ei tietenkään ole epäilystä-
kään etteikö hän olisi ollut hyvin pelästynyt,
mutta vaikuttaa siltä kuin jokin lisätekijä olisi
vaikuttanut hänen tilaansa ja että se oli sama te-
kijä, joka aiheutti Oliveiran tilan : lentävä lau-
tanen.

Näyttää siltä, että näitä vaikutuksia - tai joita-
kin niistä - löytyy monista ilmoituksista. Oliveiran
kokema sydämentykytys esimerkiksi tuo mieleen Kelly-
Hopkinsvillen "peikko-tapauksen", jossa lääketieteel-
lisen kokemuksen omannut tutkija mittasi erään sil-
minnäkijän sydämenlyönneiksi 140 lyöntiä minuutissa.

Toinen tapaus, jonka tri Buhler on tutkinut ja ra-
portoinut, koskee kolmea brasialaista liikemiestä,
jotka olivat metsästävässä krokotiileja Rio Pardol-
la (Mato Grosson valtiossa) kesäkuussa 1959.

Vuorokauden hyvin aikaisina tunteina kaksi heistä
oli joella veneessään etsien valonheittimellä kroko-

tiilejä joen rannalta. Yht'äkkiä he huomasivat sinertävän valon kaukana metsän yläpuolella. Se lähestyi heitä nopeasti, muuttaen kulkiessaan väriään ensin vihreäksi ja sitten oranssiksi, ja kun se oli tullut heitä vastapäätä olevan rannan yläpuolelle n. 100 metrin päähän, se seisahtui ja he saattoivat nähdä, että se oli lentävä lautanen.

He arvioivat sen läpimitaksi n. 60 metriä ja näkivät selvästi, että sillä oli metallinen pinta ja valoja ympäri reunaa. Kun he katselivat sitä, työntyi sen alapinnan keskeltä alas silinterimäinen osa. Tämä osa saavutti heidän arvionsa mukaan n. 40 metrin pituuden ja pysähtyi n. 5 metrin korkeudelle trooppisen metsän puidenlatvojen yläpuolelle. Sitten lautanen kallistui ja metsästäjät pystyivät näkemään silinterin sisään. Tämä oli mahdollista sokaistumatta, sillä vaikkakin silinterin ulkopinta oli hyvin kirkas tämä kirkkaus näytti himmenevän jollakin oudolla tavalla silinterin alaosassa "tavalla, jolla mikään muu valo ei olisi käyttäytynyt".

Mr. Ruppert Kiener'in luonnokseen perustuva piirros Rio Pardon lautasesta.

Noilla kahdella metsästäjällä oli nyt selvä tunne, että he olivat tarkkailun alaisina ja yht'äkkiä he huomasivat erittäin epätavallisen seikan. Kuten jokainen tietää, trooppinen metsä ei ole koskaan hiljainen. Monet hyönteiset, etenkin heinäsiirkat, pitävät Brasilian viidakossa yllä suunnatonta melua jopa vuorokauden pimeinä tunteina. Mutta nyt kaikki äänet olivat hiljentyneet lyhyeksi ajaksi, ei kuulunut heinäsiirran eikä minkään muun hyönteisen ääntä. Kun seurueen kolmas jäsen (joka ei ollut nähnyt lautasta) tapasi veneessä olleet miehet, oli

myös hän ilmeisesti oudon hermostunut, koska "metssä oli vallinnut kauhea hiljaisuus".

Tri Buhler kommentoi, että tämä ilmiö on hyvinkin saattanut aiheutua sähkömagneettisista säteistä, kuten tri Finch ehdotti artikkelissaan Beware the Saucers (Flying Saucer Review 1/66). Lisäisin, että Barney ja Betty Hill'in tapaus saattaa myöskin kuulua samaan luokkaan.

Kirjassa The Interrupted Journey (John G. Fuller, Dial Press, New York 1966) kerrotaan, että kun Barney nousi autosta ensimmäisen kerran ja käveli lautasen suuntaan (joka oli vielä ilmassa), niin vaikka Betty huusi autosta raivokkaasti häntä tulemaan takaisin, ei tämä kuullut huutoja. Kirjoittaja John G. Fuller toteaa, että käydessään seuraavan kerran samalla paikalla päiväsaikaan Hillit kokeilivat asiaa ja päättelivät, että Barney oli luultavasti ollut liian kaukana kuullakseen Bettyä. Voidaan kuitenkin kysyä, oliko tämä myöskin jokin niistä "erikoisvaikutuksista" joita alamme oppia etsimään havaintokertomuksista ja joista vielä tiedämme niin vähän.

Selvästikin nämä asiat tulevaisuudessa kuuluvat lääkäri- ja tiedemieskolleegaimme eivätkä maallikojen tutkittaviksi. Siksi mainitsenkin nämä tapaukset Flying Saucer Review'ssa viitetarkoituksia varten. Tri Buhlerille kuuluu erityinen kiitos uutтеруudesta, jolla hän on koonnut näitä tapauksia ja haastatellut silminnäkijöitä.

Tapaukset julkaistu SBEDV Bulletin'issa no 45-47 (heinäk.-elok. 1965).

Edelliseen artikkeliin viitaten seuraavassa Marius Dewilden tapaus lyhyenä yhteenvetona (J. Vallee/ The Humanoids/Flying Saucer Review)

10.9.54 Quarouble (Nord): Metallityöläinen tulee ulos talostaan kuullessaan koiran haukkuvan ja näkee tumman esineen rautatiekiskoilla luullen sitä junan vaunuksi. Huomaa sitten kahden pienen olennon

kävelevän esinettä kohden, yrittää pysäyttää ne, mutta havaitsee olevansa halvautunut kirkkaan valon kohdistuttua häneen. Esine lentää pois.

JOKA VIIDES

SUOMALAINEN USKOO LENTOLAUTASIIN?

Keväällä 1966 Gallup suoritti USA:ssa laajahkon mielipidetutkimuksen lentävistä lautasista. Tämän tutkimuksen mukaan 46 % amerikkalaisista piti tavalla tai toisella lentolautasia todellisina. 20 % ihmisistä taas piti lautasia mielikuvituksen tuotteena ja loput eivät osanneet sanoa mielipidettään. Vaikka siis lähes joka toinen aikuinen amerikkalainen "uskoi" lentäviin lautasiin, on kuitenkin muistettava, että vain kuusi miljoonaa amerikkalaista (USA:n väkiluku on 200 miljoonaa) oli varma siitä, että lautaset olivat peräisin muilta planeetoilta. Tutkimus paljasti myös, että ainakin yli viisi miljoonaa amerikkalaista väittää itse nähneensä lentolautasia. Erään toisen amerikkalaisen tutkimuksen mukaan miehet ovat herkempiä uskomaan lentäviin lautasiin kuin naiset.

Miten sitten suomalaiset suhtautuvat lentolautasiin? Tähän mennessä maassamme ei ole tehty ainoatakaan luotettavaa tutkimusta tästä asiasta. Eme voi siis antaa mitään varmaa vastausta suomalaisten suhtautumisesta lentäviin lautasiin. Viime vuo-

den aikana tehtiin maassamme kuitenkin muutamia pieniä otoksia, joiden tarkoituksena oli antaa ainakin jonkinlaisia viitteitä suomalaisten mielipiteistä näissä asioissa. Koska tarkoituksena on jatkaa ja laajentaa näitä tutkimuksia, ei tässä vaiheessa ole vielä syytä eikä mahdollisuksiakaan yksityiskohtaiseen analyysiin. Seuraavassa pyrin kuitenkin antamaan jonkinlaisen yleiskuvan tähänastisista tuloksista.

Tutkimukset suoritettiin kolmessa eri osassa viime kesän ja syksyn aikana. Tutkimuksen kohteena olivat Lappeenrannan, Luumäen ja Jyväskylän puhelimenomistajat. Puhelimenomistajat eivät tietenkään kovin hyvin edusta Suomen kansaa, koska esim. nuorisoo jää kokonaan tutkimuksen ulkopuolelle. Samoin myös vähävaraisemmat yhteiskuntaryhmät jäävät pahasti sivuun. Näistä jaeräistä muista haittetekijöistä huolimatta katsoisin kuitenkin, että myös tällä menetelmällä voidaan saada suhteellisen luotettava kuva aikuisten suomalaisten mielipiteistä lentolautasten suhteen.

Kyselylomakkeet sisälsivät kaikkiaan 26 eri kysymystä. Näistä seitsemän ensimmäistä kosketti henkilötietoja (sukupuoli, ammatti, koulusivistys jne.). Seuraavat kuusi kysymystä selvittelivät lähinnä vastaajien kiinnostusta avaruusasioihin yleensä ja heidän maailmankuvaansa. Kysymykset 14 - 23 koskettelivat sitten varsinaisia UFO-asioita. Lomakkeet lähetettiin postitse 84:lle puhelimenomistajalle, joista 46 palautti ne täytettyinä. Vastausprosentti oli siis n. 55 %. Näin "pieni" vastausprosentti aiheuttaa ns. poisjäämisen ongelman, josta on seurauksena, että tulosten luotettavuutta on hyvin vaikeata arvioida. Tässä tapauksessa se voidaan kuitenkin osittain eliminoida siten, että ajatellaan kaikkien vastaamatta jättäneiden suhtautuvan lähinnä negatiivisesti lentolautasiin, mikä suurin piirtein pitäneekin paikkansa. On kuitenkin luonnollista, ettei tällaisella tutkimuksella voi olla mitään tieteellistä pätevyyttä.

Eräänä osoituksena siitä, että tuloksilla lienee ainakin jonkinlaista luotettavuutta, on se, että kaikki kolme osatutkimusta antoivat pääkohdis-
saan yllättävän samanlaisia tuloksia. Ilmeistä kuitenkin on, että eräillä toisilla paikkakunnilla UFO-tietämys saattaa olla paljon heikompaa kuin esim. Jyväskylässä ja Lappeenrannassa, joiden perusteella ei voi vielä tehdä kovinkaan varmoja päätelmiä koko maan suhteen.

Minkälaisia vastaukset sitten olivat? Yleisesti ottaen voisi sanoa, että ne olivat yllättävän myönteisiä lentolautasten suhteen. Nyt voidaan tietenkin huomauttaa, että tietenkin vastaukset olivat myönteisiä, koska kaikki asiaan myönteisesti suhtautuvat ilmeisesti olivat kaikkein innokkaimpia vastaamaan. Tämä näkökohta täytyykin ottaa koko ajan huomioon. Mutta sittenkin, vaikka laskisimme, että kaikki ne, jotka eivät suvainneet vastata, suhtautuvat asiaan kielteisesti, sittenkin tulos tuntuu yllättävän positiiviselta.

14. kysymys on epäilemättä kaikkein mielenkiintoisin ja se osoittaa, että 35 % vastaajista uskoi lautasten olevan peräisin muilta planeetoilta. Tämä merkitsee sitä, että voimme varmuudella sanoa, että ainakin joka viides tutkimuksen kohteena olleista todella uskoi lentäviin lautasiin, ts. he olivat sitä mieltä, että maapallollamme todella vieraillee laitteita muista maailmoista.

Sellaiset seikat kuin sukupuoli, ammatti, koulusivistys, poliittinen mielipide, varakkuus jne. eivät näytä vaikuttavan mielipiteisiin lentävistä lautasista. Tässä yhteydessä ei kuitenkaan ole mahdollista puuttua näihin asioihin, niin mielenkiintoisia kuin ne olisivatkin. Näyttää todella siltä, että lautasiin uskovat yhtä hyvin ylhäiset kuin alhaiset, niin miehet kuin naisetkin, kommunistit kuin kapitalistit, uskovaiset ja ei-uskovaiset, nuoret ja vanhat, kaikki he ovat lautasten suhteen samassa asemassa. Tuskin on löydettävissä toista asiaa, joka voisi toimia samassa määrin yhdistävänä teki-

jänä. Voi tietysti olla, että olen saanut asiasta hieman väärän kuvan, mutta ainakin tähänastiset tulokset vievät todella sellaiseen päätelmään, että lentävät lautaset olisivat kaikkien inhimillisten erojen yläpuolella.

Tutkimus paljasti monia muitakin hyvin mielenkiintoisia asioita, joita en kuitenkaan voi tässä yhteydessä käsitellä. Kirjoituksen loppuosaan olen ottanut kahdeksan kysymystä ja niihin annetut vastaukset, joiden perusteella lukijan käsitys tutkimuksesta toivottavasti paranee. Lappeenrannassa ja Luumäellä kyselylomakkeita lähetettiin yhteensä 52, joista 28 oli asianmukaisesti täytetty. Jyväskylässä, jossa tutkimuksesta huolehti Erkki Erähonka Jyväskylän Lentolautaskerhon avustuksella lähetettiin lomakkeita 32, joista 18 palautettiin. Tulkoon vielä mainituksi, että vanhin vastaaja oli syntynyt v. 1883 ja nuorin 1941. Kysymyksen 15 perusteella voisi päätellä, että lähes kymmenkunta prosenttia aikuisista suomalaisista on joskus nähnyt UFO-ilmiön.

Lopuksi on vielä korostettava, ettei tämän tutkimuksen tulosten luotettavuudesta voi sanoa juuri mitään. Sen tähden olisi syytä suorittaa samantapaisia tutkimuksia eri puolilla Suomea, jotta saisimme paremman kuvan suomalaisten suhtautumisesta lentolautasiin. Pyytäisinkin niitä, jotka ovat kiinnostuneita tällaisesta tutkimuksesta, ottamaan yhteyden tämän kirjoittajaan.

8. Oletteko kiinnostunut avaruuteen liittyvistä asioista (miehitetyt avaruuslennot, kuututkimus jne.)

L	J	Y	%	
4	2	6	13	a) erittäin kiinnostunut
18	13	31	67	b) jokseenkin kiinnostunut
-	-	-	0	c) en osaa sanoa
6	3	9	20	d) en ole kiinnostunut
28	18	46	100	

L = Lappeenranta/Luumäki
J = Jyväskylä Y = Yhteensä

10. Uskotteko muualla maailmankaikkeudessa olevan inhimillistä elämää

L	J	Y	%	
5	2	7	16	a) olen varma, että inhimillistä elämää on muuallakin
14	13	27	58	b) on hyvin todennäköistä, että elämää on muuallakin
4	2	6	13	c) en osaa sanoa
5	1	6	13	d) maapallo on ainoa paikka, missä on elämää

14. Olette varmasti joskus kuullut puhuttavan tai lukenut ns. tuntemattomista lentävistä esineistä (UFO) eli kansanomaisesti sanottuna lentävistä lautasista, mikä on Teidän mielipiteenne niistä, mitä ne ovat

L	J	Y	%	
5	2	7	14	a) pelkkää mielikuvitusta ja harhanäkyjä
8	5	13	25	b) ns. luonnollisia ilmiöitä (säähavaintopalloja, satelliitteja, meteoriitteja jne.)
3	1	4	8	c) suurvaltojen kokeilulaitteita
3	3	6	12	d) jokin toistaiseksi tuntematon luonnonilmiö
10	8	18	35	e) jotkut niistä ovat (saattavat olla) peräisin maapallon ulkopuolelta (muilta planeetoilta tai toisista aurinkokunnista lähetettyjä avaruusaluksia ym. koelaitteita)
2	1	3	6	f) en ole koskaan tullut ajatelleeksi tätä asiaa

15. Oletteko itse koskaan nähnyt mitään tuntematonta lentävää esinettä (UFO) tai yöllä valoilmiötä, jolle ette voi löytää mitään luonnollista (taivannaista) selitystä

L	J	Y	%	
3	2	5	10	a) olen nähnyt
25	15	40	88	b) en ole nähnyt
-	1	1	2	c) en osaa sanoa

17. Oletteko kuullut, että joku ystävistänne tai tuttavistanne olisi joskus nähnyt jonkin tunnistamattoman lentävän esineen (UFO) tai selittämättömän valoilmiön

L	J	Y	%	
8	6	14	31	a) olen kuullut jotain sellaista
18	12	30	65	b) en ole kuullut
2	-	2	4	c) en osaa sanoa

18. Oletteko lukenut jonkin kirjan, joka kertoo lentävistä lautasista ja niihin liittyvistä asioista

L	J	Y	%	
9	5	14	31	a) olen lukenut
19	13	32	69	b) en ole lukenut

22. Kiinnostako Teitä lentävien laustasten arvoitus

L	J	Y	%	
12	12	24	52	a) kiinnostaa
5	-	5	11	b) en osaa sanoa
11	6	17	37	c) ei kiinnosta

24. Onko telepatia mielestänne mahdollista

L	J	Y	%	
21	15	36	78	a) on mahdollista
2	1	3	7	b) ei ole mahdollista
4	2	6	15	c) en osaa sanoa

(Tapani Kuningas os. Uro kk)

VIMANA n

aikaisempia numeroita voi tilata
yhdistykseltä hintaan 1,50/kpl.

UFO-ILMIÖN TUTKIMUKSESTA

Ote tri Olavo T. Fontes'in kirjoituksesta

"A suggested scientific investigation of the UFO phenomenon" (Flying Saucer Review 6/67)

Lähihavaintoja koskevien UFO-ilmoitusten lukumäärän suureneminen kahden viimeksi kuluneen vuoden aikana on aikaansaanut suuren muutoksen UFO-tutkimuksen asemassa. Nykyään, kun niin monia UFOja on havaittu puunlatvojen alapuolella, ei vanhoja selityksiä enää voida käyttää. Tavallisten esineiden väärintulkinnat jännittyneessä mielentilassa, ilmakehän tai sääilmiöt ja tähtitieteelliset ilmiöt eivät ilmeisesti selitä UFO-havaintoja, jos UFO:n nähdään liikkuvan puunlatvojen alapuolella tai jopa laskeutuvan maahan. Asioiden ollessa nykyisellään meillä on vain kaksi vaihtoehtoa: subjektiivinen ilmiö tai fyysinen, aineellinen ilmiö tai laite, jolla on tuntemattomat ominaisuudet. Koska havaintoilmoitusten luotettavuus on ilmeisellä varmuudella selvitetty, ei meillä ole muita vaihtoehtoja.

Jos UFO-ilmiö on subjektiivinen, se voisi olla vain hyvin erikoisentyyppinen hallusinaatio (harha-aistimus), koska tiedämme, että useimmat havainton tekijät eivät ole psykopaatteja. Tosiasiassa useimmissa tapauksissa, joita olen tähän mennessä tutkinut, ei ole ollut todisteita siitä, että silminnäkijöillä olisi ollut aikaisempia persoonallisuuden häiriöitä. Jos näin olisi laita, niin "UFO-hallusinaatio" olisi täytynyt olla stressi- ja

mukautumisreaktio, joka voitaisiin sijoittaa mielenhäiriöiden luokkaan, jota kutsutaan "ohimenevät satunnaiset persoonallisuuden häiriöt". Tarkastellessamme näitä häiriöitä ovat seuraavat neljä ominaispiirrettä odotettavissa:

1. Oireet ilmenevät jännittyneessä tilanteessa, joka on riippumaton henkilön persoonallisuudesta.
2. Nämä reaktiot ovat akuuttisia häiriöitä; so. oireet ovat kestoltaan lyhyitä ja ilmestyvät nopeasti.
3. Oireet ja reaktiot ovat luonteeltaan ohimeneviä; so. ne lakkaavat nopeasti ja katoavat kun stressi on pienentynyt ja/tai kun henkilö on päässyt tästä painetta aiheuttavasta tilanteesta.
4. Ei ole todisteita siitä, että henkilöllä olisi ollut aikaisempia persoonallisuuden häiriöitä.

Nämä häiriöt tulkitaan stressi- ja mukautumisteorian käsitteiden avulla. Oireita ja reaktioita pidetään yksilön sopeutumisreaktioina rasitusta tuottaviin tilanteisiin, jotka ainakin tilapäisesti ovat ylivoimaisia. Normaaliin henkilöiden, joilla on riittävä sopeutumiskyky, ollessa kyseessä, on odotettavissa, että oireet katoavat nopeasti, kun tilanteen aiheuttama paine pienenee. Tämä käsitys oireenmuodostumisesta ilmaistaan usein kuullussa lausauksessa: "Jokaisella on oma murtumispisteensä".

En kuitenkaan psykologina pysty kuvittelemaan, minkälainen stressitilanne saisi aikaan "UFO-hallusinaation", ellemmme myönnä, että ärsyke on itse UFO:n läsnäolo; so. fyysinen esine tai ilmiö, jonka ominaispiirteet ovat tarpeeksi outoja aiheuttamaan jännitykseen johtavan tilanteen. Niinpä joudumme takaisin lähtökohtaan ja olemme pakotettuja hyväksymään fyysisen esineen olemassaolon, joka on aikaansaanut tilanteesta aiheutuvan jännityksen. Sitäpaitsi näitä ohimeneviä persoonallisuuden häiriöitä, joista puhumme, on odotettavissa ainoas-

taan katastrofiluonteisissa tilanteissa - esim. tulipalo, maanjäristys, sota-ajan taistelu, vakava sairaus, rakkaan henkilön kuoleman aiheuttama suru - sellaisia, jotka ylittävät melkein kaikkien yksilöiden kestokyvyn.

En luule, että taivaalla nähty UFO olisi riittävä aiheuttamaan stressin. Tietenkin jos nähdään UFO:n laskeutuvan hyvin lähelle ja tiedetään (tai luullaan tietävän), että nähdään ei-maanpäällinen alus tai jos nähdään "ohjaajien" tulevan ulos, silloin joudutaan ilmeisesti senkaltaiseen painostavaan tilanteeseen, jota tarkastelimme edellä. Ja ko. tilanteessa voi jopa kehittyä sentyyppinen reaktio kuin mitä olemme havainneet ns. "kontaktitapauksissa" tai neuroottisia reaktioita, joita olemme nähneet joissakin muissa ihmisissä. Mutta tällöinkin meidän on myönnettävä jonkin vieraan, fyysisen ilmiön, esineen tai koneen läsnäolo, mikä aikaansaa tilanteessa ilmenevän jännityksen.

Toisaalta jos myönnämme, ettemme ehkä pysty tunnistamaan sitä jännitystä aiheuttavaa tilannetta, joka kykenee aikaansaamaan "UFO-hallusinaation", mutta että sellainen tilanne liittyy jokaiseen UFO-tapaukseen eikä aiheudu oudon fyysisen esineen havaitsemisesta, niin silloin me saattaisimme pitää UFO-ilmiötä niihin subjektiivisiin ilmiöihin kuuluvina, joilla on edellä luetellut neljä ominaispiirrettä. Muuten, 4. kohta osoittaa, etteivät silminnäkijöin luonteenpiirteet ole niin tärkeitä, koska heidän menneisyydessään ei ole ilmennyt persoonallisuuden häiriöitä.

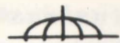
Tähän mennessä olemme tarkastelleet asiaa yksilön kannalta. Jos tutkimme UFO-havaintoja, joiden silminnäkijöinä ovat olleet henkilöryhmät, silloin on ongelma muuttua muotoaan. Psykiatrit ovat osoittaneet havainnoin ja kokein, että eri henkilöt reagoivat eri tavoin samanlaatuiseen jännitystä aiheuttavaan tilanteeseen. Toisin sanoen on mahdotonta, että eri henkilöille, jotka ovat saman painostavan tilanteen alaisia, syntyisi sama hal-

lusinaatio. Heidän "murtumispisteensä" ei ole koskaan sama ja heidän reaktioidensa laatu ja voimakkuus ovat täysin erilaisia. Poikkeuksen muodostaa erityinen "mystisen kokemuksen" tapaus, jolloin ioukko ihmisiä ovat jo varautuneet ja etukäteen valmistautuneet kokemaan samanlaisen reaktion - itesesuggestion ja itsehypnoosin avulla. Tällaisesta ei ole kyse, kun ryhmä ihmisiä odottamatta näkee UFO:n. Johtopäätös on, että "yksilöllinen UFO-hallusinaatio" on mahdollinen, mutta että "kollektiivisen UFO-hallusinaation" mahdollisuus on epätieteellinen ja sitä voidaan pitää mahdottomana.

Lisäksi jos tarkastelemme tapauksia, jolloin useat henkilöryhmät eri paikoissa ja ilman mitään yhteyttä toisiinsa havaitsevat saman UFO:n, niin tilanne on toivoton tällaisen psykologisen selityksen kannalta, koska tässä erikoisessa tapauksessa meidän tulisi hyväksyä ei ainoastaan "UFO-hallusinaatiota", vaan myöskin "UFO-hallusinaation" telepaattinen projektio eli siirto toisesta ihmisryhmästä toiseen. Tämä olisi mielikuvituksellisempaa ja epätieteellisempää kuin konsanaan UFOjen fyysisen todellisuuden hyväksyminen. Toisin sanoen meidän on hyväksyttävä "UFO-ilmiön" olemassaolo fyysisenä ilmiönä niiden edellä olevien tarkastelujen valossa, jotka poistavat subjektiivisen ilmiön mahdollisuuden. Ei ole muuta vaihtoehtoa.

Emme ole tarkastelleet tähän mennessä ns. "sähkömagneettisia vaikutuksia", joita usein kuvaillaan UFO-ilmiön yhteydessä, tai tapauksia, joissa on todettu fyysisiä vaikutuksia ihmisissä ja maaperässä, tai tutkahavainto- tai valokuvaustapauksia.

Nämä ilmeisesti poistaisivat kaiken mahdollisuuden subjektiivisesta ilmiöstä, koska hallusinaatiot eivät voi jättää jälkeä maaperään tai aiheuttaa muutoksia koneissa ja valokuvauslevyissä.

CORDOBAN TIELLÄ

Flying Saucer Review 1/65.

Seuraava kertomus on otettu Diario de Cordoba-nimisestä lehdestä (1.5.1957) eikä sitä ole, sikäli kuin tiedämme, julkaistu missään muualla kuin tässä syrjäisessä maakuntalehdessä. Valitettavasti lehdessä ei mainita tapantuman kokeneen miehen nimeä, mutta olemme tiedustelleet lisää yksityiskoh-
tia. Herra Oscar Calindez ja monet hänen maanmiehen-
sä uskovat, että Andeilla on UFO-tukikohtia, ja hän olettaa niitä olevan korkeilla vuorilla Saltan (luo-
teis-Argentiinassa) ja Puna de Atacaman - tyly ja
eristetty alue Saltan länsipuolella - ympärillä.

Eräänä huhtikuun päivänä vuonna 1957 eräs Cordoban
asukas ajeli moottoripyörällään kohti Rio de Cebal-
losia. Kello oli noin 7,30, kun hän oli päässyt noin
viidentoista kilometrin päähän kansainvälisestä len-
toasemasta Pajas Blancasissa. Silloin hänen pyöränsä
moottori pysähtyi. Kun hän laskeutui tarkastamaan
vikaa, näki hän suunnattoman suuren kiekon muotoisen
esineen leijailevan noin 50 jalan (15 m) korkeudessa
maantien päällä. Kauhistuneena, kuten arvata saattaa
hän juoksi piiloon ojaan. Outo esine oli noin 60
jalkaa (18 m) läpimitaltaan ja yli 15 jalkaa (4,5 m)
korkea. Hetkeksi se jäi paikoilleen liikkumatta
tien yläpuolelle, mutta sitten se laskeutui noin 7
jalan (parin m) korkeuteen, jolloin se taas pysähtyi.
Kuului ainoastaan ääni, joka muistutti ilman suhinaa
sen virratessa autorenkaan venttiilistä. Äkkiä alkoi
koneen alaosasta laskeutua laite, jota hän kuvasi
hissiksi tai läpikuultaviksi portaiksi.

Hissin mukana tuli matkustaja - ihmisen muotoinen
olento, joka astui alas hissin pysähtyessä noin ja-
lan (30 cm) korkeudelle. Katseltuaan hetken ympä-
rillä olevia erilaisia kasveja olento vihdoin käve-
li kohti cordobalaista. Hän, ihmisparaka, oli pakokau-
hun valtaama, ja koetti raivokkaasti kaivaa ojan
reunaan kuoppaa päästäkseen paremmin piiloon.

Avaruusmies - jos hän oli sellainen - oli noin 5
jalkaa 8 tuumaa (170 cm) pitkä ja hänellä oli yl-
lään aivankuin sukeltajan asu, joka sopi vartaloon
tiivisti ja näytti olevan pikemminkin muovista kuin
kankaasta. Avaruusmies ei sanonut mitään vaan ojensi
lempeästi kätensä auttaakseen kauhistuneen ihmisen
ojasta. Sitten, kun he seisoivat vierekkäin tiellä,
olento osoitti leijailevaa alusta koettaen merkki-
kielellä saada miehen ymmärtämään, että tämä voisi
pelkäämättä seurata häntä. Huomatessaan, ettei mies
halunnut, hän kääntyi ja siveli hyvin hellästi mie-
hen otsaa rauhoittaakseen tätä. Tällä teolla oli
varmasti toivottu vaikutus, sillä cordobalainen
voitti kauhunsa ja astui hissilaitteeseen. Tämä
nousi hitaasti, kunnes se pysähtyi suureen, aluk-
sen sisällä olevaan hyttiin.

Ympäri hytin seinää oli viisi tai kuusi ruutua, jo-
kainen noin kuusi jalkaa (1.8 m) leveä, ja niitä
peitti sekava määrä laitteita, mukana myös kuvaruu-
tuja (kuten oskilloskoopeissa?) Jokaisen ruudun ää-
ressä istui olento. Jokainen heistä oli pukeutunut
täsmälleen kuten miehemme opas. He eivät kiinnittä-
neet mitään huomiota yllätysvieraaseen.

Möhemmin cordobalaisen kuvatessa tapahtumaa näytti
siltä, että häneen olivat vaikuttaneet erikoisesti
suuret neliön muotoiset ikkunat ruutujen yläpuolel-
la. Erikoista oli, että hän ei ollut nähnyt jälke-
äkään ikkunoista koneen ulkopuolella. Himmeä fosfo-
rinhohtoinen valo täytti hytin, vaikka näkyvissä
ei ollut yhtään lamppua. Tämä valo oli lisänä ikku-
noista tulevalle valolle. Miehemme tarkastusmatka
loppui, kun häntä kehoitettiin taas astumaan hissiin.
Nyt hän oli jo saanut takaisin mielentyyneytensä,

ja kun he laskeutuivat, hän koputti seinää rystysillään. Siitä lähti metallimainen ääni. Kun he astuivat alas, hän yritti kysyä oppaaltaan merkkikielellä, mikä piteli konetta ilmassa. Vastaukseksi olento pani toisen kämmenensä tasaisesti toisen päälle, mutta tämän tarkoitusta ei mies ymmärtänyt.

Koneen väri oli jotenkin epäselvä. Paikoitellen sillä oli vihertävä vivahteus, paikoitellen se oli sininen. Yhteisvaikutus oli kuin metallinhohtoisen sateenkaaren aiheuttama. Suhiseva ääni kuului koko ajan. Olento alkoi tutkia moottoripyörää huolellisesti, mutta kun omistaja osoitti, että hän käynnistäisi sen, riitti liike ilmoittamaan, ettei se toimisi leijuvaan koneen ollessa lähettyvillä. Lopuksi vierailija kääntyi miehen puoleen ja asetti kätensä tämän hartioille, luultavasti jäähyväiseleeksi, ja astui sitten hissiin, joka katosi koneeseen. Kesti hetken ennenkuin kone nousi nopeasti noin 2500 jalkan (750 m) korkeuteen ja kiisi luoteeseen.

UFO, luultavasti sama kone, ilmoitettiin nähdyksi Cordoban yllä klo 8,45 ja Pampa del Pochon yllä klo 8,47. Klo 9,30 sellainen nähtiin Pilarissa ja myöhemmin tuli ilmoitus Calamuchitasta ja San Francisco Chanarista. Viimeinen ilmoitus tuona aamuna tuli Arguellostä klo 10.

KOTKAN PAIKALLISKERHON

kokoukset Nuorisotalolla, Papink.12, Kotka, kevätkaudella 1968 ovat seuraavina sunnuntaipäivinä klo 15.00 alkaen: 17.3 7.4 21.4 5.5 19.5 Myös uudet jäsenet, mielipiteet ja ideat tervetulleita.

HAASTE TIETEELLE

OTTEITA PROF. J. ALLEN HYNEK'IN
ESIPUHEESTA TEOKSEEN JACQUES &
JANINE VALLEE: CHALLENGE TO
SCIENCE - THE UFO ENIGMA

Kuluneiden 18 vuoden aikana olen toiminut USAn Ilmavoimien tieteellisenä neuvonantajana tunnistamattomien lentävien esineiden - UFOjen - suhteen. Työskenneltyäni Ilmavoimien laajojen arkistojen parissa ja etenkin tutkittuani henkilökohtaisesti monia hämmästyttäviä tapauksia ja haastateltuani hyvämaineisia silminnäkijöitä olen ollut kauan tietoinen siitä, että UFOja ei voida pyyhkäistä sivuun hölynä. Varmaa on, että joukossa on hölynä sekä virhetulkintoja muuten tunnetuista esineistä, joita monet vilpittömät ihmiset ovat ilmoittaneet UFOina. Mutta eikö niin sanoakseni melun keskeltä olekin havaittavissa signaalia, neulaa heinäsuovasta? Eikö juuri meidän tehtävänäme olekin pyrkiä erottamaan todellinen perättömästä? Käyden huolellisesti läpi tonneittain pikivälkettä Madame Curie eristi pienen määrän radiumia - mutta tuon vähäisen määrän merkittävyys osoittautui maailmaa vavahduttavaksi.

Tutkittuani monien vuosien ajan, sanoisinko, tonneittain raportteja olen tullut siihen johtopäätökseen (puhuen tällä kertaa omasta puolestani enkä virallisena edustajana), että melun joukossa on signaali, että "pikivälkkeessä" on "radiumia", joka odottaa eristämistään. Tämän kirjan tekijät ovat jonkin verran erilaista polkua kulkien päätyneet samaan johtopäätökseen. Osoittautuupa koko UFO-ilmiössä piilevä tieteellinen todellisuus fysikaaliseksi tai psykologiseksi - tai jopa tähän mennessä tuntemattomaksi ilmiöksi - se on joka suhteessa haaste tieteelle.

Ehkäpä minun olisi pitänyt puhua aikaisemmin; 18 vuotta on pitkä aika. Mutta tarvitaan enemmän todisteita, jotta saataisiin jokin ajatus yleisesti hyväksytyksi jollakin kumouksellisella alalla, olkoon se sitten biologinen kehitysteoria, suhteellisuusteoria tai kvanttimekaniikka, kuin mitä tarvitaan suoritettaessa jokin edistysaskel jollakin hyväksytyllä tieteen alalla. - - - - -

Vallee't esittävät vaikuttavan määrän todisteita UFO-ilmiön yleismaailmallisen luonteen puolesta, mutta siitä huolimatta he eivät päädy mihinkään varmoihin johtopäätöksiin. Kuten he sanovat: "Meidän tulee oivaltaa, että havainnoilla, jotka olemme esittäneet, ei sinänsä ole arvoa. Ne ovat tärkeitä ja vaativat tutkimusta ainoastaan, koska jokainen niistä valaisee ilmiötä, joka on vuoden 1946 toukokuusta lähtien esiintynyt jokaisessa maapallon maassa."

Sen tosiseikan lisäksi, että havaintoilmoitukset ovat hämmästyttävässä määrin samankaltaisia, hyvämaineiset ihmiset tekevät jatkuvasti ilmoituksia havainnoista, mikä seikka suorastaan vaatii tieteellistä tutkimusta. Koko ilmiön yleismaailmallisen luonteen vuoksi tällainen tutkimus saatettaisiin hyvinkin suorittaa Yhdistyneitten Kansakuntien alaisuudessa. - - - - -

Jotkut lukijat saattavat hyvinkin ihmetellä, pystytäänkö tätä ilmeisen ailahtelevaa ilmiötä saattamaan tieteellisen tutkimuksen kohteeksi. Mikä muodostaa tieteellisen todisteen tällä alalla? Kirjan tekijät esittävät vakuuttavan perustelun sille, että UFO-ilmiötä voidaan tutkia fysikaalisen tieteen, sosiologian ja psykologian kehittyneillä menetelmillä. Kaikissa näissä menetelmissä esittää tietokone huomattavaa osaa.

Varmastikaan mitään edistystä ei voi tapahtua ilman tieteellistä tutkimusta. Valitettavasti - kuten kirjan tekijät korostavat - tiedemiehet ovat usein

"arvokkuuden verhoamina" kieltäytyneet tutkimasta havaintoilmoituksia. Tosiasia on, että monet virkatovereistani, jotka ovat riisuneet arvokkuuden viittansa riittävän kauaksi aikaa ehtiäkseen syvennyä havaintoilmoituksiin, ovat liittyneet hämmästyneiden tiedemiesten kasvaviin riveihin; he ovat yksityisesti vakavasti kiinnostuneita ilmiöstä, mutta julkisesti he mieluummin pysyttelevät, kuten tämä aihekin, tuntemattomina; he eivät halua panna itseään alttiiksi sille pilailulle ja kiusoitteille, joka UFO-ilmiöön liittyy. Erikoisesti heille ja kaikille, jotka vaalivat todellista Galileo Galilein henkeä, tämä kirja saattaa olla mitä suuriarvoisin. He haparoivat ja etsivät tutkien jopa sellaisia ajatuksia, jotka vaikuttavat kuvitelluilta ja oudoilta, sillä he tietävät kuinka outo ja mielikuivuksellinen termi "ydinenergia" olisi ollut sata vuotta sitten eläneelle fyysikolle. He ovat valmiit ottamaan vastaan uuden tieteelle osoitetun haasteen.

J. Allen Hynek
Chairman, Department
of Astronomy, and
Director, Dearborn
Observatory, Northwestern
University

Otsikossa mainitun kirjan voi tilata os. Neville Spearman Ltd., 112 Whitfield Street, London W.1

- Toivomme, että lukijamme, joilla on UFO-kokemuksia, käsityksiä, tietoja jne. (myös lehdessämme julkaisuista artikkeleista) kirjoittaisivat niistä lehdellemme. Voidaksemme julkaista kirjeistä, jotka haluatte vimanaan, mahdollisimman monia toivomme Teitä laatimaan selostukset lyhyiksi. Olemme myös kiitollisia paikallisista lehdistä saksituista leikeistä. Kiitämme niistä jo etukäteen.

Lucius Farish:

MYYTIT, LEGENDAT JA UFOT

Tämän artikkelin kirjoittaja, joka asuu Arkansasissa USAssa, etsii Amerikan intiaani-
en kansantarujen ja mytologioiden joukosta "len-
täviin lautasiin" viittaavia piirteitä. Hänen
löytönsä ovat luonnollisesti varsin spekulatii-
visia luonteeltaan, mutta saattavat tarjota he-
delmällistä pohdinnan aihetta. Tämä kirjoitus
on julkaistu Flying Saucer Review'ssa 6/65.

Tutkittaessa tarkemmin ufologiaa huomataan, että
monet useiden luonnonkansojen myytit, legendat ja
kansantarut sisältävät tiedonpalasia, joilla saat-
taa olla yhteyttä tarkastelemaamme aiheeseen. Näi-
tä tietoja on tarkkailtava "UFO-linssien" läpi,
jotta niiden mahdollinen arvo erottuisi. Esimerk-
keinä senkaltaisista tiedoista, joihin edellä
viitattiin, tutkikaamme seuraavia otteita vuonna
1881 julkaistusta Rushton M. Dorman'in kirjasta
"The Origin of Primitive Superstitions", joka on
tutkielma Amerikan intiaanien mytologiasta.

Kirjansa sivulla 24 Dorman kertoo: "Aisemid oli
kuuluista läntisten heimojen ilman henki, joka
kantoi outoa pientä koteloa ja joka kykeni esiin-
tymään näkyväisenä tai näkymättömänä, miten hän
vain halusi." Huomatkaa, että i l m a n hengel-
lä, Aisemidilla, oli tuo sama hämmästyttävä kyky
kuin eräillä aikamme UFOilla, kyky kadota näkyvistä
silmänräpäyksessä. Olikohan tuolla "pienellä ou-
dolla kotelolla", jota hän kantoi, jotakin teke-
mistä tuon kyvyn kanssa?

Kärventynyt pensas Socorrossa, Uudessa Meksikossa
(kts. VIMANA 2/67: Erään kuvion tarina), palaneita
ympyröitä maassa Kentuckyssa, Pennsylvaniassa ja
muualla, todisteita UFOjen laskeutumisista. Ehkäpä
muinaisina aikoina samanlaisia todisteita tulkit-
tiin hiukan eri tavalla. Samasta kirjasta sivulta
29 luenne: "Perulaisilla oli paholaisensa, jotka
usein näyttäytyivät . . . Erästä näistä paholai-
sista, nimeltään Huarivalca, palvotaan vielä nyky-
äänkin, vaikka hän on kadonnut eikä ole näyttäyty-
nyt viime aikoina. Sanottiin, että oli paikkoja,
jotka todistivat hänen olleen siellä."

Edesmenneen M. K. Jessupin kirjoituksiin tutustu-
neet muistanevat hänen "pikkuihmisiä" koskeneet
teoriansa. Hän mainitsi Andaman Islanders'ien le-
gendan heidän Puluga-jumalastaan, joka asui tai-
vaassa vihreän vaimonsa kanssa kivisessä talossa.
Dorman'in kirjan sivuilta 46 -47 löydämme kerto-
muksen, joka luullakseni olisi kovasti ilahdutta-
nut Jessup'ia: "Kummallinen perimätieto Varisinti-
aanien (the Crows) keskuudessa liittyy Myrskyn
Lapsen (Storm Child) ruumiillistumiseen. Mustat
pilvet kerääntyivät keskellä talvea taivaalle,
ukkonen jyrisi ja salamet välähtelivät, ja oudot
äänet herättivät intiaanit. Musta pilvi peitti
heidän vuorensa huipun ja sen keskeltä ilmestyi
kaksi pitkää käsivartta, jotka laskivat pienen
lapsen maahan. Pian tuo salaperäinen lapsi katosi
sumuun. Eräs vanha intiaanivaimo, joka ei ollut
synnyttänyt lapsia vuosiin, seisoi paikalla kat-
selemassa. Tuskin hän ehti nähdä lapsen katoavan
sumuun, kun hän tunsu kovia synnytyspoltoja ja
synnytti tyttölapsen, täysin vihreän kuin ruoho.
Kaikki intiaanit sanoivat, että se oli sama lapsi
joka oli ollut pilvessä ja että tuskin olivat sa-
laperäiset kädet laskeneet sen maahan, kun se oli
siirretty naiseen. Intiaanivaimo vakuutti, ettei
se ollut kenenkään miehen lapsi, vaikka hän olikin
naimisissa. Intiaanit kutsuivat sitä Myrskyn Lap-
seksi." Tässä meillä on esimerkki siitä, mitä

Jessup nimitti "kontrolloiduksi myrskypilveksi" yhdessä "heidän vuortaan" koskevan viittauksen kanssa. Kuten monet lukijat tietänevät, olivat eräiden vuorten huiput intiaaneille pyhiä, sillä siellä asuivat heidän jumalansa; samoin asuivat kreikkalaiset jumalat Olympos-vuorella. Ehkäpä lukija huomaa tietyn yhteyden edellä olevan kertomuksen ja eräiden Raamatun kohtien välillä.

Eräillä Raamatun "yliluonnollisilla" tapahtumilla on kaltaisensa eri intiaaniheimojen uskomuksissa. Esimerkkinä tästä seuraavat lainaukset Dorman'in kirjasta, sivu 74: "Monet Mississippin heimot sanoivat, että ensimmäinen ihminen nousi taivaaseen ja jyrisee siellä . . .", sivu 76: "Uuden Meksikon heimot näyttävät palvoneen Montezumaa. He ylistävät hänen ihmevoimiaan. Hän istutti illalla maisia, joka aamulla oli kasvanut ja kypsynyt. Montezuman äiti oli hedelmöitynyt neitseellisesti kastepisarasta, joka oli pudonnut hänen paljaalle rinnalleen, kun hän nukkui kauniissa metsikössä . . .", sivu 76: "Arawakoilla oli kulttuurin alkuunpanija, Arawanili, joka heidän traditioidensa mukaan keksi ja perusti heidän noituusjärjestelmänsä . . . Arawanili otettiin pois ilman, että hän kuoli . . .", sivu 88: "Gard oli Yurok'ien kulttuurin alkuunpanija . . . Hän oli myös Hopi-intiaanien esijumala. Heidän myyttiensä mukaan hänet otettiin pois paksussa savupilvessä, joka leijaili henkien maahan."

Tuttua käsitystä ystävällisten avaruusolentojen avusta korostaa seuraava muistitieto: "Toinen huomattava hahmo (Caribien keskuudessa) oli Oubekeyri (mies ylhäältä), joka perusti maanviljelyn ja talonrakennuksen." Tämä on Dorman'in kirjan sivulta 77.

Tunnetuimpia hahmoja intiaanien mytologiassa on Hiawatha. Sivuilla 86 - 87 olevassa kuvauksessa on viittauksia toimintaan, jota helposti voitaisiin tulkita ufologisin perustein: "Monet irokeesien jumalhahmot ovat saaneet ihmismuodon tai toisin sanoen ovat esi-isiä. Hiawatha on yksi huomattavimmista. Hän opetti kädelle kansalle taiteita ja tie-

toja. Hän opetti heitä viljelemään maissia ja papuja. Hänen viisautensa oli suuri, ja ihmiset kuuntelivat häntä ihailen. . . Hän pystytti majansa, kylvi maisin peltoonsa ja valitsi vaimon. Täällä häneltä pyydettiin apua ja neuvoja. Pian syntyi suuri hätä pohjoisesta tulevan julman kansan sotaretken vuoksi . . . Kaikkien heimojen suuri neuvosto kutsuttiin kokoon kukkulalle, josta oli näköala yli Onondaga-järven. Kolme päivää oli kulunut ja pelättiin, ettei Hiawatha saapuisikaan. Sanansaattajat lähtivät hakemaan häntä . . . He vaativat häntä tulemaan, ja hän pani taikakanoottinsa veteen ja se liikkui ilman melomista. Hänen ainoa tyttärensä istui perässä . . . Suuri neuvosto näki tunnetun kanootin lähestyvän ja kajautti ilmaan tervehdyshuudot kunnioitetun miehen noustessa maihin kokoontuneiden edessä. Hänen ja hänen tyttärensä kävellessä ylös rantapengertä kuului taivaalta kova ääni ja tumman pisteen havaittiin laskeutuvan nopeasti. Kauhu valtasi intiaanit, ja he hajaantuivat hämmennyksen vallassa paeten uhkaavaa onnettomuutta. Hiawathan tytär oli tuomion kohde. Valtavalla syöksyllä valkoinen lintu paiskasi tytön maahan eikä hänestä löydetty jälkeäkään. Ei yksikään lihas vavahtanut Hiawathan kasvoilla. Hän siirtyi neuvoston johtoon. Hän antoi neuvonsa, jotka hyväksyttiin, ja Hiawathan tehtävä oli suoritettu. Hän meni alas rantaan ja asettui istuimelleen salaperäiseen kanoottiinsa. Ilmasta kuului suloista musiikkia ja kun sen viimeiset sävelet leijailivat ihmettelevän väkijoukon korviin, Hiawatha otettiin taivaaseen. Hiawatha kohosi taikakanootissaan ilmaan yhä korkeammalle ja korkeammalle, kunnes katosi näkyvistä. Tällä tavalla tämä suuri hyvä mies muutti pois kansansa perimätiedon mukaan." "Taikakanootti", joka liikkui veden halki ilman mitään näkyvää voimanlähdetä ja kohosi ilmaan melodisen äänen saattelemana. Ennenkö ole lukeneet samanlaisia kertomuksia UFO-kirjallisuudesta?

Sivulta 89 löydämme samantapaisen kertomuksen, jossa kerrotaan Nootkaus-heimosta: "Heidän taloissaan on suunnattomia puuveistoksia, jotka esittävät jumal-

olentoa ja muistuttavat hänen vierailustaan vanhan miehen hahmossa, joka kauan sitten saapui yli salmen kuparikanootissa ja auttoi heitä monissa asioissa. Nawlokit ovat tarunomaisia olentoja, osaksi ihmismäisiä, ja uskottiin, että heidän noitansa pystyivät olemaan heihin yhteydessä ja vastaanottamaan heidän profetioitaan." Voitteko kuvitella tavallista kanoottia, joka olisi tehty k u p a r i s t a ? Tämä viittaa selvästi kohtaamisiin olentojen kanssa, joiden edistyksellinen tiede oli täysin tuntematon intiaaniheimoilta.

Seuraava lainaus sivulta 91 kiinnostanee UFOjen tutkijoita: "Kalifornian Acagchemen-heimot näyttävät kunnioittavan Ouiot -nimistä esi-isää, joka oli muinaisajan suuri sotapäällikkö ja hallitsija. Hän kuitenkin vanheni ja tuli hyödyttömäksi. Tapan-
sa mukaan he myrkyttivät hänet ja hän kuoli, ja hän sai seuraajakseen suuremman, nimeltä Ouiamot, joka saapui tanssien heidän keskuuteensa, kun he olivat kokoontuneet jotakin tarkoitusta varten, ja liittyi heidän parantajiinsa ja vahvisti heidän voimaansa. Sitten hän palasi tähtiin, joista oli tullut."

Puhuessaan Etelä-Amerikan heimoista Dorman mainitsee sivulla 95: "Tezcatlipokasta, Tullen ylimmäisen papin vainoojasta, tuli suurin jumala, jota palveltiin näissä maissa. Hän oli taivaan ja maan luoja, oikean ja väärän palkitsija, hänen nimensä merkitsee loistavaa peiliä. Perimätiedon mukaan hän laskeutui taivaasta hämähäkin seitistä valmistetun köyden varassa." Eikö alkukantainen intiaaniheimo saattaisi kuvailla säteilevää hopeanväristä kiekkoa "loistavaksi peiliksi"? Eivätkö he (kuten eräät nykyaikaisemmat oppineet) sanoisi salaperäistä "enkelintukkaamme" hämähäkin seitistä valmistetuksi köydeksi? Sellaiset kysymykset kuuluvat luonnostaan asiaan pyrittäessä yhdistämään tätä legendojen määrää.

Kuten olemme havainneet, on moniin kulttuurin alkuunpanijoita koskeviin legendoihin kietoutunut mystillistä ainesta liittyen etenkin ko. sankarihahmon

syntymään ja/tai kuolemaan. Tutkikaamme seuraavia esimerkkejä: "Izona, jota ilmeisesti kutsuttiin ihmisten isäksi ja joka luultavasti oli varhaishistoriallinen hahmo, oli heidän palvontansa kohteena. Hänellä oli poika Bacab, joka sai osakseen jumalallisia kunnianosoituksia. Hän oli siinnyt jumalallisesti, sillä perimätiedon mukaan hänet oli synnyttänyt neitsyt Chibirias, joka oli Ixchelín, Yucateen lääkitsemisjumalattaren tytär." (Sivu 106)

"Mijes'it, eräs Maya-kansa, ympäröi sankarinsa Condoyn syntymää ja kuolemaa mysteeriolla, joka edelsi jumalaksi korottamista . . . Condoynlla ei heidän perimätietonsa mukaan ollut äitiä eikä isää ja hän katosi yhtä salaperäisesti kuin oli tullutkin. He vaalivat hänen muistoaan ja uskoivat, että hän oli siirtynyt jumalien joukkoon." (Sivu 107)

"Gacheta on tunnettu neitsyt, joka synnytti Garonchacan, kuuluisan johtajan, joka hallitsi heitä (Chibcha-kansaa). Gacheta ilmoitti auringon olevan poikansa isä. Tämä on jälleen eräs tapaus, jonka yhteydessä puhutaan neitseellisestä hedelmöityksestä." (Sivu 113)

"Brasilian Manacica-kansan mytologisissa opeissa heidän neitseestä syntynyt kulttuurin alkuunpanija kohosi taivaalle tullakseen auringoksi vietettyään elämänsä kansaansa palvellen." (Sivu 126)

Sivulla 111 on vielä eräs outo tarina naisesta, jota palvottiin jumalattarena ja joka osoitti kummallisia voimia. "Hondurasin Cerquin'in maakunnan alkuasukkaiden pääjumalatar oli Comizagual, nainen joka perimätiedon mukaan saapui muilta seuduilta. Hän oli kyvykäs magiikan taitaja ja tuli heidän maahansa lentäen ilman halki. Hänellä oli kolme poikaa vaikka oli naimaton ja vaikkei kuten tällaisissa tapauksissa tavanomaisesti kerrotaan, ollut pitänyt miestä lähellään. Hallittuaan oikeudenmukaisesti hänet siirrettiin pois seuraavalla tavalla:

hän käski kantaa vuoteensa ulos talosta, minkä jälkeen kirkas salama välähti ja jyrinä kuului, eikä Comizagual'ia nähty enää."

Tutkiessamme tiedonpalastamme emme voi olla muistamatta George Adamskin kuvausta venuslaisesta, jonka hän väitti kohdanneensa erämaassa Kaliforniassa vuonna 1952. Tämä ei ole sopiva aika eikä paikka siirtyä noihin 50-luvun alkupuolen väitteisiin, niinpä annamme vain mytologisen viitteen ilman lisäkommentteja. Puhuessaan Venus-planeetan palvomisesta, mikä oli yleinen käytäntö useiden heimojen parissa, Dorman sanoo: "Chasca, Perun Venus, oli kuitenkin aina armollinen ja hän oli nuorukainen, jolla oli pitkät ja kiharat hiukset."

Ehkäpä mikään ylläolevassa kirjoituksessa mainituista seikoista ei osoita mitään määrättyä yhteyttä erilaisten myyttien ja legendojen ja meidän uudemman arvoituksemme, UFOjen välillä. Joka tapauksessa me todellakin löydämme melkein kaikista mytologioista ja kansantaruuista viittauksia olentoihin, jotka tulivat taivaasta ja palasivat sinne takaisin. Ovatko ne kaikki pelkkiä taruja vai ihmetteleekö lukija kuten mekin, eikö niin paljon "savua" merkitse edes hiukan tulta. Joka tapauksessa tämä on mitä mielenkiintoisin tutkimuksen haara ja se saattaa tuoda esiin jonkin pienen johtolangan avaruusarvoituksemme selvittämiseksi.

LAUTASET JA LEHDISTÖ

Koska varsinkin aikakausilehdet näyttävät nykyisin yhä useammin käsittelevän kirjoituksissaan myös ufologian piiriin kuuluvia asioita, olemme päättä-

neet, että tästälähin tarkastelemme VIMANassa näitä kirjoituksia. Yleensä ei ole aihetta käsitellä tällaisia kirjoituksia yksityiskohtaisemmin, koska varmasti monet VIMANAn lukijoista voivat näihin kirjoituksiin itsekin tutustua. Tarkoituksena on myös esittää kirjoitusten suhteen kritiikkiä, jos siihen on aihetta. Koska maassamme ilmestyy kaikkiaan parituhatta lehteä, saattaa VIMANAn toimitukselta jäädä joskus hyvin merkittäväkin kirjoitus huomaamatta. Tarvitsemme siis valppaan lukijakuntamme apua ufologiaa käsittelevien kirjoitusten seuraamisessa ja niistä meille ilmoittamisessa.

Lautaset ja lehdistö-otsakkeen alla ei siis käsitellä varsinaisia UFO-uutisia ja niihin perustuvia lehtileikkeleitä, vaan lehdistössä olleita artikkeleita lentolautasista yleensä. Tällaisiaahan on useimmiten aikakausilendissä, mutta joskus myös sanomalehdissä.

Koska viime kuukausina lentolautasista on kirjoitettu ilmeisesti useissa kymmenissä lehdissä ja kun meillä toisaalta ei ole tietoa läheskään kaikista kirjoituksista, otamme tähän ensimmäiseen "lehdistökatsaukseen" ikäänkuin malliksi vain yhden kirjoituksen.

TAITAJA N:o 6/1967, siv. 4 -7.

Raimo Hämäläinen: Lentävä lautanen - "SE" toisesta maailmasta.

Päätoimittaja Hämäläinen toteaa johdannossaan, ettei hänellä itsellään "ole kovinkaan suuria käsityksiä lautasjutuista eikä niihin liittyvistä vai kutuksista". Yleisesti ottaen tämä kirjoitus on sangen neutraali. Toisaalta siinä on melko runsaasti todisteita lentolautasten puolesta - mm. kolme valokuvaa, joista yksi melko harvinainen argentiinalaisesta Mendozan kapselistä - toisaalta taas yhdytään USA:n ilmavoimien kantaan, että useimmilla ilmiöille voidaan löytää "luonnollinen" selitys. Yleensä kirjoituksessa esitettyjä tietoja voidaan pitää melko luotettavina. Pääkysymys on "mitä nämä

miljoonat ovat nähneet?" Kirjoituksen alussa tode-
taankin, että USA:ssa noin kymmenen miljoonaa ih-
mistä väittää nähneensä lautasia. Sen jälkeen käsi-
tellään ilmavoimien tutkimuselimen toimintaa ja
mainitaan myös Coloradon tutkimuksista.

Kirjoitukseen liittyy myös piirros, jonka tarkoi-
tuksena on selvittää hypoteesiä neljännestä ulot-
tuvuudesta, koska kaikki lautaset eivät ilmeises-
tikään käyttäydy kolmen ulottuvuuden puitteissa.
Ovatko lautaset siis energiaa vai kiinteitä esinei-
tä? Esitellään myös tärkeimmät UFO-alueet, samoin
Karl Veitin yleiskäsitykset UFO-asioista. Loppu-
kappaleessa mainitaan myös Interplanetistit ry.
"Lisäksi maassamme lienee useitakin vähemmän jul-
kisia ryhmiä, jotka harrastavat lentävien lautas-
ten etsimistä ja ilmiöiden tarkastelua vakavassa
mielessä". Lopuksi todetaan, että viranomaisien
kanta "saattaa rauhoittaa ihmisiä". Mainittakoon
vielä, että lehden kannessa on melko komea piir-
ros lentävästä lautasesta. (T.K.)

FLYING SAUCER REVIEW

1/68

sisältää jälleen useita kiintoisia kirjoituksia,
joista seuraavassa lyhyesti:

Lehden toimittaja Charles Bowen ja ranskalainen
UFO-tutkija Aimé Michel olivat viime vuoden elo-
kuussa vierailleet Valensole'ssa maanviljelijä
Maurice Masse'n luona, jonka merkittävästä ha-
vainnosta 1.7.1965 kerroimme VIMANA 2/67:ssä, ja
he kertovat artikkelissaan "A Visit to Valensole"
(Vierailu Valensole'een) vierailunsa tuloksista.

Annamme tässä vain eräitä täydentäviä tietoja leh-
dessämme aikaisemmin julkaistuun kirjoitukseen.
Keskusteluissa paikallisten viranomaisten ja mui-
den henkilöiden kanssa ilmeni, että Maurice Masse
tunnettiin rehellisenä ja ahkerana miehenä. Aimé
Michel'in mukaan tämä laventelinkasvattaja oli
havaintonsa jälkeisinä viikkoina ollut varsin her-
mostunut, levoton ja pari kertaa jopa masentunut-
kin; käsittämätön kokemus ei selvästikään sopi-
nut hänen yksinkertaiseen talonpojan elämäntyy-
liinsä.

Kesällä 1967 Michel ja Bowen olivat kuitenkin häm-
mästyneitä miehen rauhallisuudesta ja varmuudesta.
Tapauksen eräs mielenkiintoinen piirre liittyy
siihen, että Masse tuntuu salaavan jotakin, mitä
tuona heinäkuun päivänä 1965 sattui, jotakin muu-
ta sen lisäksi, mitä hän aikoinaan kertoi tutki-
joille (jo silloin Aimé Michel oli epäillyt, että
jotain muutakin oli tapahtunut). Kysyttäessä täs-
tä asiasta Masse vastasi: "Se on totta, en kerto-
nut kaikkea. Mutta olen jo nyt puhunut liian pal-
jon. Minun olisi ollut parempi pitää se kaikki
omana tietonani." Ja edelleen " . . . mutta en
voi selittää mitään. Voisin ainoastaan sanoa asi-
oita, joita ei ymmärrettäisi. Teidän olisi itse
koettava sama ymmärtääksenne sen."

Bowen ja Michel eivät siis saaneet selville, mitä
erityistä Masse'lle oli tapahtunut sen lisäksi,
mitä hän oli kertonut. Tässä meillä on jälleen
piirre, jonka varsin usein tapaa UFO-havaintojen
yhteydessä: jonkinlainen pakonomainen varmuus jos-
takin asiasta ja toisaalta kieltäytyminen kertomas-
ta tiettyjä asioita. Masse osoittaa ehdotonta var-
muutta eräässä suhteessa. Hänen vaikutelmansa ta-
paamistaan ollennoista on, etteivät nämä ole "pa-
hoja", etteivät ne pakota ketään mihinkään kuten
esim. oli laita Barney ja Betty Hillin tapaukses-
sa. Hänen varmuutensa heijastuu mm. siitä, että
hän sanoi, että jos jotkut väittävät olentojen
pakottaneen heidät johonkin, niin se ei ole totta.

Voisimme verrata tätä asennoitumista esim. John A. Keelin haastatteleminen UFO-olentoja tavanneiden henkilöiden väitteisiin, joiden mukaan puheet "pienistä miehistä ovat pötyä. Lautasihmiset ovat aivan meidän näköisiamme." (Kts. VIMANA 2/67 "Katkelmia eräästä tutkimuksesta")

Mistä tällainen ehdoton varmuus? Näihin tapauksiin liittyy jälleen jotakin sellaista, minkä edessä meidän on tunnustettava "UFO-palapelistä" puuttuvan vielä paljon paloja - tai sitten olemme asettaneet palaset väriin paikkoihin.

Ko. artikkelissa on valokuvia laskeutumispaikasta, jossa kyntö- ja kylvöyryksistä huolimatta ei enää kasva kuin trifolium melilotus-nimistä rikkaruohoa (eräs apilalaji). Mainittakoon vielä, että tammikuun loppupuolella 1967 viisi paikallista asukasta löysi erään korjauksen alaisen maatalon tyhjästä huoneesta pienen miehen, joka oli ulkonaisesti samanlainen kuin Maurice Masse'n tapauksessa paitsi että tällä olennolla oli parta. Kaikki silminnäkijät yrittivät ottaa kiinni tuon pikku veikon, mutta turhaan, sillä "aivankuin jokin näkymätön voima olisi saanut tämän livahtamaan heidän käsistään" ja mies pakeni ikkunasta.

Flying Saucer Review:ssa on aina monipuolinen kokoelma eri puolilta maapalloa tulleita UFO-ilmoituksia. Nykyään aletaan yhä enemmän kiinnittää huomiota väitettyihin UFO-olentojen havaintoihin, joista "Review:ssa" käsiteltiin tällä kertaa paria kappaletta. "Winterfoldin näkyyn" liittyy erikoispiirteinä voimakas, inhottava tuoksu (tapaus sattui marraskuun 13. päivän vastaisena yönä 1967), jollainen on usein ilmoitettu UFO-havaintojen yhteydessä. Esimerkiksi 12.9.1952 Flatwoods'in (USA) laskeutumis- ja hirviötapauksen yhteydessä ilmoitettiin havaitun "pilaantuneiden munien tuoksu" (aiheutuu rikkivedystä H_2S). Charles Bowen: "Keskustellessani tästä uudesta Winterfoldin tapauksesta Gordon Creightonin kanssa hän muistutti siitä, että keskiajalla paholaisen ilmestymisistä

kertovat tarinat kertovat myöskin rikin tuoksusta. Jos tällainen - Philip Freeman'in ja Angela Carter'in näkemä - näky olisi ilmoitettu 600 vuotta sitten, niin se olisi varmastikin tulkittu paholaisen ilmestymiseksi; varmastikin Flatwoods'in hirviö olisi joutunut samaan ryhmään ja, kuten tiedämme, myös UFO oli ilmoitettu tuolloin havaituksi."

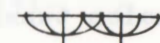
John A. Keel kertoo artikkelissaan "An Unusual Contact From Ohio" aamuyöllä 18.7.1967 havaitusta hehkuvaan "avaruuspukuun" pukeutuneesta olennosta. Silminnäkijä oli pappi Anthony De Polo ja tapaus sattui Boardman'ssa Ohiossa. Tästä tapauksesta, johon liittyy muutamia erikoisia piirteitä, toivomme voivamme jossakin sopivassa yhteydessä puhua enemmän. Mainittakoon vielä, että Flying Saucer Review on hiukan huolestunut Coloradon yliopiston tutkimuksista, joissa on ilmennyt jonkinlaista epä-määräisyyttä, mutta aika tulee näyttämään, millä tavalla ja millä tarkoituksella tutkimus todella suoritetaan.

"Review:ssa" seurataan tarkasti UFO-kirjallisuutta. Mainitaampa pari uutta tulokasta:

John Michell: The Flying Saucer Vision (Sidgwick and Jackson Ltd., 1 Tavistock Chambers, Bloomsbury Way, London, W.C.1 - hinta 25s.), jossa kirjoittaja tarkastelee muinaisten tapahtumien ja aikamme UFO-ilmiöiden mahdollista yhteyttä.

Biologi Ivan T. Sanderson: Uninvited Visitors (The Cowles Education Corporation, L00K Building, 488, Madison Avenue, New York, N.Y. 10022, USA - hinta \$ 6.95.)

Flying Saucer Review
49a Kings Grove, London, S.E.15 (tilaukset)

R. A. Jahn:

SATELLIITIT JA UFOt

Flying Saucer Review 6/67

Aina 4 päivästä lokakuuta 1957 lähtien on vakavan UFO-tutkijan pyrkiessään eliminoimaan mahdollisia UFO-havaintojen aiheuttajia täytynyt muiden lisäksi ottaa huomioon vielä eräs "valo taivaalla": keinotekoinen maapalloa kiertävä satelliitti. Yli 50 esi-
neen kiertäessä Maata paljaalle silmälle näkyvinä (ja lisäksi 150 kiikarilla havaittavaa) ei ole ihme, että useimpien tutkijoiden mielestä on mahdollisen satelliitin tunnistaminen jonkin havaintoilmoituksen aiheuttajaksi suunnaton tehtävä.

Vaikka jotakin tiettyä satelliittia ei voitaisikaan tunnistaa, on kuitenkin joitakin seikkoja, joiden avulla voidaan määritellä, onko satelliitti havainnon todellinen aiheuttaja vai eikö. Näitä ovat:

Ulkonäkö

Kaikki satelliitit näyttävät valopisteiltä. Koska ne loistavat heijastamalla auringon valoa, ne näyttävät valkoisilta paitsi mahdollisesti lähellä taivaanranta, jolloin ilmakehän refraktion vaikutuksesta niiden valossa saattaa olla punainen viivahdus. Tähän mennessä mikään satelliitti ei ole tarpeeksi suuri heijastaakseen kylliksi valoa, jotta se näkyisi päivänvalossa eikä yhtään satelliittia voida nähdä ennenkuin aurinko on laskenut tai laskee vähintään puolen tunnin sisällä.

Kaikki satelliitit eivät ole kirkkaudeltaan muuttumattomia. Jos ne vaappuvat radallaan tai niiden pinnassa on epäsäännöllisyyksiä, näyttävät ne havaittajasta "välkkyvän", koska auringon valo heijastuu epätasaisesti.

Liike

Satelliitit liikkuvat tiettyyn suuntaan, eivät poukkoile eivätkä tee mitään äkkinäisiä suunnan muutoksia (so. suorakulmaisia käännöksiä, äkillisiä vastakäännöksiä yms.) Ne nähdään tavallisesti nousevan ylös taivaanrannasta liikkuen kaareissa ratansa huippupisteeseen ja laskeutuvan vastapäiseen taivaanrantaan. Koska rata saattaa läpäistä maapallon varjon, voi satelliitti tavallisesti yhtäkkiä ilmestyä näkyviin tai sammua.

Kulkemisaika taivaanrannasta toiseen vaihtelee huomattavasti - se voi olla jopa 30 minuuttia tai vain 30 sekuntia. Melkein kaikki satelliitit ammutaan radalle niin, että ne kulkevat länsi-itäsuunnassa, mutta ns. taannehtivalle radalle ammuttujen satelliittien ohikulkuaika on vähintään 10 minuuttia.

Ennakkotiedot

Englannissa ovat kaikki satelliitteja koskevat tiedot Slough'n Radio- ja avaruustutkimusaseman luettelossa. Sieltä lähetetään taitaville havaintojen tekijöille satelliittiennusteet, jotka ovat tavallisesti muutaman minuutin tarkkuudella laadittuja. Nämä ovat kuitenkin vain pitkäikäisiä satelliitteja varten. Ennusteita ei laadita satelliiteille, joiden lentoaika on n. viikko.

Päivittäiset sanomalehdet kuten Sun, Daily Mail ja

Daily Telegraph julkaisevat kunkin päivän sääkartan alapuolella suurten satelliittien Echo I, Echo II ja Pageos A havaitsemisajat ja nämä on ensimmäiseksi tarkistettava, jos satelliittia epäillään UFO-raportin aiheuttajaksi.

Tuhoutuminen

Havainnot satelliittien ilmakehään tunkeutumisista ja tuhoutumisista ovat hyvin harvinaisia ja yleensä sanomalehdet ilmoittavat sellaisesta tapahtuman jälkeen. Epäselvässä tilanteessa on viisasta tiedustella Radio- ja avaruustutkimusasemalta onko jokin satelliitti tuhoutunut.^{x)}

Edellä olevat tiedot ovat vain hyvin suppeana ohjeena eliminoitaessa satelliittihavaintoja UFO-raporteista ja amatööri-UFO-tutkijan olisi hyvä tutustuttaa itsensä satelliitin ulkonäköön tarkkailemalla joitakin.

^{x)} Suomessa Jokioisten observatorio, Jokioinen

MAXWELL CADE

eräs Flying Saucer Review'n tieteellisistä neuvonantajista, jonka kirjoitukseen "Painovoima ja kvasaarit" saimme tutustua VIMANAN numerossa 3-4/67, on kirjoittanut runsas vuosi sitten Englannissa^{x)} julkaistun teoksen "Other Worlds Than Ours" (Muita maailmoja kuin meidän), joka kuten kirjan irtokannessa sanotaan on "tosiasioihin pohjautuva johdatus uuteen exobiologian tieteseen (tiede, joka tutkii elämän ilmenemistä maapallon ulkopuolella) ja kriittinen niiden mahdollisuuksien ja sekä tieteellisten että yhteiskunnallisten probleemien tarkastelu, joita ilmenee pyrittäessä yhteydensaamiseen muihin avaruuden älyllisiin olentoihin".

Kirja on todellakin erittäin mielenkiintoista luettavaa, ehkäpä sen tähden, koska Cade monipuolisena tiedemiehnä pystyy tarkastelemaan "muita maailmoja ajassa ja avaruudessa" monesta näkökulmasta käsin ja koska hänen esitystapansa pyrkii ennakkoluulottomuuteen ja uusien mahdollisuuksien luotaamiseen. Ymmärrämme helposti, että exobiologia on erittäin laaja tutkimuskenttä emmekä tässä yhteydessä käy tarkemmin selvittämään Caden kirjan asiatiedollista sisältöä, mainitsemme vain muutamia lukujen otsikoita viijeksi: "Elämä muissa maailmoissa - erään ajatuksen historia", "Miten elämä sai alkunsa maapallolla", "Älyn kehittyminen", "Tähtien ja planeettojen synty ja tuho", "Elämä aurinkokunnassa", "Elämä aurinkokunnan ulkopuolella", "Yhteydenpito avaruuden elollisten olentojen kanssa", "Kansantarut ja lentävät lautaset" jne.

Tässä haluaisimme kuitenkin väläyttää erästä Caden kirjassaan esittämää mahdollisuutta, nim. sitä että ns. biologisen elämän rinnalla tai sen sijasta saattaa jossakin esiintyä mekaanista elämää, koneyhteisöjä. Tällainen otaksuma, jota vielä jokin aika sitten ei olisi voitu "sulattaa", on nykyisten tietojemme valossa kuitenkin varteenotettava tekijä. Tietokoneiden jatkuva kehittyminen on johtanut useat asiantuntijat pohtimaan mekaanisen älyn mahdollisuuksia ja rajoituksia sekä samalla ihmisen ja koneen ajatustoitminnan eroja ja yhtäläisyyksiä. Cade tarkastelee kirjassaan mm. voiko kone ylipäänsä ajatella ja edelleen voiko se ajatella luovasti. Yleensähan sanotaan, että kone pystyy tekemään vain mitä sen käsketään tehdä eikä se pysty ajattelemaan sanan missään merkityksessä. Tällaiset väitteet ovat kuitenkin harhaanjohtavia ja monet johtavat ajattelijat ovatkin omaksuneet sen asenteen, että mikäli tietokoneet eivät ajattele, niin silloin eivät ajattele ihmisetkään. Voidaan esim. esittää: Ainoa todiste siitä, että ihmiset ajattelevat,

on siinä, mitä me voimme havaita heidän tekevän tai sanovan.

Ihmisen (tai ihmisen toiminnan) ja koneen välillä voidaan havaita tiettyjä ydinmukaisuuksia, esim. kukaan oppinut ei ole seppä syntyessään, hänen aivonsa on ohjelmoitava (eli kuten me sanomme opettettava) selvittämään vaikeita probleemia ja ohjelmoijat tunnetaan paremmin "opettajina" ja "luennoitsijoina", mutta he ovat joka tapauksessa ohjelmoijia. Cade mainitsee: "Tietokoneet-eivät-voijatella-näkemyksen kannattajat esittävät edelleen väitteen, että tietokoneet eivät voi tulkita omia tuloksiaan. Taas on olemassa tähän vasta väite, joka korostaa, että tulkitseminen on erään tietomäärän selvittämistä toisen tietomäärän valossa; se on prosessi, jossa olennaisesti pyritään löytämään yhteys kahden tietomäärän välille. Mutta juuri tämänkaltaista työtä varten tietokoneet on suunniteltu".

Tietokoneiden ja ihmisaivojen välillä on vielä paljon eroavuuksia, mutta ne ovat Caden mukaan pikemminkin kvantitatiivisia kuin kvalitatiivisia luonteeltaan ja täten ilmeisesti tulevat ajan ja parempien teknillisten ratkaisujen mukana pienemään ja häviämäänkin. Koneiden luovan ajattelyyn mahdollisuuden vastustus nousee yleensä joistakin uskonnollisista syistä, mikä onkin ymmärrettävää, sekä ajattelu-käsitteen väärinymmärtämisestä. On kuitenkin huomattava, että koneen ajattelemisesta puhuminen on eri asia kuin väittää sillä olevan "sielun". Tällaiset tarkastellut avaavat erittäin laajoja näköaloja ihmisen ajatustoiminnan ymmärtämiseksi.

Cade: "Kaiken kaikkiaan vaikuttaa siltä, ettei kestä kuin korkeintaan 15 - 20 vuotta, kun voimme jo valmistaa mekaanisia aivoja, jotka kooltaan ovat verrattavissa ihmisaivoihin. Mutta lisäksi tarvitaan muutakin. Mikäli koneet todella voisivat ajatella, niillä tulee olla kolme kykyä, joita ainoastaan harvat nykyisin omaavat.

Näistä ensimmäinen on kyky irrottautua traditiosta, heittää ohjelma pois ja etsiä uusia ja alkuperäisiä tiedonkäyttötapoja; tosiasiassa kokemuksen etsiminen ja siitä oppiminen - tämä on prosessi, joka on myös omiaan kohottamaan ihmisen tavanomaisen veljensä yläpuolelle. Muutamilla nykyisillä koneilla on tämä kyky, the Conditional Probability Machine, joka on tehty Kansallisessa Fysikaalisessa Laboratoriossa, on yksi esimerkki. Toiseksi tietokoneet on valmistettava paljon joustavammiksi, mitä tulee niiden tiedonkeruutapoihin, käyttämään menetelmiä, jotka muistuttavat enemmän eläimen aisteja mielikuvitustoman reikänauhan sijasta, jota useimmat koneet käyttävät. Varsin paljon on saatu aikaan tällä suunnalla. Jotkut tietokoneet on ohjelmoitu tunnistamaan suoraan puhetta ja eräs amerikkalainen kone, the Perceptron, pystyy tunnistamaan aakkoset, vaikka ne ovat huonostikin kirjoitettuja, oudosti kallellaan tai osittain poispöyhittyjä. Lopuksi tietokoneen voidakseen kilpailla aivojen kanssa, on opittava huomaamaan, milloin sen suoritus on erinomainen. Ottakaamme esimerkiksi runoileva kone. Tällainen kone ei ainoastaan pysty kirjoittamaan runoja tiettyjen kielioppisääntöjen ja äärellisen sanavaraston rajoissa, vaan se voi kirjoittaa erittäin hyviä runoja. Kone ei kuitenkaan ole todella hyvä runoilija, ennenkuin se pystyy tosiaankin erottamaan satunnaisesti hyvän runon tavanomaisesta roskasta.

Näine kolmine etuineen nykyajan tietokoneisiin nähden voisivat tulevaisuuden koneet olla älykkäämpiä kuin kukaan ihminen, ja on mahdollista, että ilmeni eräänlainen mekaaninen evoluutio, jonka mukaisesti olemassaolevat tietokoneet suunnittelisivat jälkeläisensä ja edelleen sukupolvesta sukupolveen kehittyen älykkäämmiksi joka askeleella . . . "

Flying Saucer Review'ssa 3/67 julkaistussa artikkelissa The Forms of Intelligent Organisms Cade kirjoittaa: "Tämä kehitystahti, joka alkoi paroni von Kempelen'in (todennäköisesti vale-) shakinpelaa-

jasta ja vähemmässä kuin 200 vuodessa tuotti miltei inhimilliset kyvyt omaavia sähköisiä tietokoneita, on tyypillistä aikamme teknologialle. Mitä seuraavat 200 vuotta tuovat mukanaan? Se saattaisi olla hyvinkin jotakin inhimillisen mielikuvituksen ylittävää. Samoin meidän tulee kysyä itseltämme, mitä on saattanut tapahtua vanhemmissa maailmoissa, joissa teknologia on ehkä ollut pitkälle kehittyntä, ennenkuin elämä ryömi rannalle Maan meristä.

On mahdollista, että uusi kehitysjakso - mekaaninen evoluutio - on alkamaisillaan tällä planeetalla. Saattaa olla, että siirtyminen biologisesta mekaaniseen evoluutioon osoittautuu paljon merkityksellisemmäksi kuin siirtyminen kemiallisesta biologiseen evoluutioon noin 2500 miljoonaa vuotta sitten. On paljon mahdollista, että näin tapahtuu aina - että milloin tahansa biologinen elämä saavuttaa sellaisen älyllisen tason, että elimistö voi ymmärtää omaa fysiologiaansa, niin silloin aletaan käyttää mekaanisia osia vajavaisten biologisten elinten koryaamiseksi."

"Mekaanisilla älyllisillä olennoilla, joita saat-
taa jo olla toisissa maailmoissa, olisi suuria etu-
ja biologisiin olentoihin nähden. Tähtien väliset
matkat, jotka ovat mahdottomia ihmiselle, rasit-
taisivat niitä vain vähän. Ne pystyisivät kestä-
mään suunnattomia kiihtyvyyksiä pitkiä aikoja ja
käyttämällä vain sellaisia osia, jotka ovat olen-
naisia avaruusaluksen ohjaamiseen, ne voisivat sel-
viytyä ulkoavaruuden kylmyydestä ilman ruokaa (polt-
toainetta), vettä tai ilmaa. Oudoissa ympäristöissä
sellaiset koneet voisivat kestää suuria kuumuuksia
ja kylmyyksiä, toimia miltei kaikenlaisissa ilmake-
hissä (tai ilman niitä) ja olla immuuneja bakteereil-
le, viruksille ja useimmille säteilyille.

Lisääntyminen, jonka tavallisesti ajatellaan olevan
luonteeltaan jotakin pelkästään biologista, ei tosi-
asiassa ole mitään sen tyypistä, vaan hyvin monissa
yhteyksissä esiintyvä ilmiö. Lisääntyminen on jota-
kin, mitä alkaa tapahtua kaikissa dynaamisissa sys-

teemeissä, joiden monimutkaisuusaste ylittää tietyn
(hyvin korkean) arvon. Ongelmana on (ja amerikkalai-
set insinöörit työskentelevät jo sen parissa) ohjel-
moida kone valmistamaan toisen itsensä kaltaisen
koneen ja ohjelmoimaan tämän "mekaanisen jälkeläisen"
tekemään samoin. John von Neumann osoitti ensimmäi-
senä matemaatikkona, että tietokoneen on teoreetti-
sesti mahdollista suunnitella itseään parempi tieto-
kone ja näiden kahden edelleen keskenään päättää
kolmannen suunnittelusta . . . Tällä tavalla mekaa-
ninen kehittyminen seuraa nopeasti mekaanisen lisään-
tymisen kantapäillä."

Joidenkin mielestä edellä oleva ei ehkä kuulu UFO-
tutkimukseen, mutta tunnemme, että se avaa varteen-
otettavia näköaloja, joita ei tulisi jättää huomiotta
eri mahdollisuuksia pohdittaessa.

(R. Heiskanen & P. Teerikorpi)

x) Museum Press Ltd, 39 Parker Street, London, W.C.2

UFO-66

UFO-66:n "viralliset" kokoukset ovat kevään
aikana seuraavasti: 25.2., 31.3., 28.4. ja 26.5.
eli siis kunkin kuukauden viimeisenä sunnuntaina.
Kokouspaikkana on Lappeenrannan nuorisotalo ja
alkamisaika on aina klo 18. Kaikki ufo-asioista
kiinnostuneet ovat tervetulleita. Nuorisotalossa
tapahtuvien kokousten lisäksi on suunnilleen ker-
ran kuukaudessa kokous, jolla ei ole kiinteätä
paikkaa eikä aikaa. Kokousten ohjelmaan sisältyy
mm. Heikki Heimolan jatkuva ääninauhakäännös
URANTIA-kirjasta. UFO-66:tta koskevia asioita
voi tiedustella puh. 12107 (rva Leinonen, iltai-
sin) tai kirjeitse UFO-66, Uro.

Summary in English

Here in Finland the interest in UFO-research has evidently increased during the last few months; new clubs have been founded and a new book, originally published in Sweden by K.G. Rehn, *Lentävät lautaset* (Flying Saucers, Fact and Theory) has been published by a well-known publisher. This book discusses various UFO-observations from all the world in quite an ingenious way and will certainly appeal to those with a rational way of thinking (but sorry to say the author has not been open-minded enough in every respect). The author's attitude towards the possibility that UFOs could be spaceships from other worlds is positive.

The editorial in this issue of the "VIMANA" stresses the importance of establishing a network of UFO-researchers in Finland. We have some active members in our country who send reports of UFO-observations to us but a systematic network is, however, missing. And such a network would be very important in trying to get a real picture of the UFO-activities in Finland.

We also present some recent UFO-observations made in the Sovjet Union and published in the Russian English-language magazine "Sputnik" (December 1967) in an article by the Russian scientist Zigel. In our other articles, most of which are translations from the *Flying Saucer Review*, England, and obviously known to English-speaking readers, we have tried to give our readers information about various aspects of the UFO-research. We hope we'll be able to give more information about UFO-activities in Finland in our next issue of the "VIMANA", to be published in May.

- This magazine will have an English Summary in every issue, and we shall be glad to exchange publications with organisations in other countries. The address is: The Finnish Interplanetist Society, P.O. Box 10101, Helsinki 10, Finland.

Julkaisemme oheisena valokuvan, jonka 14-vuotias Alex Birch otti Mosborough'issa Englannissa helmimaaliskuussa 1962 kotinsa puutarhan yläpuolella lentävistä esineistä (*Flying Saucer Review* 2/63). Samalla tämä kuva olkoon "kuvituksena" äskettäin suomeksi ilmestyneeseen teokseen K. Gösta Rehn: *Lentävät lautaset* (Tammi 1968), jolla on varmasti oleva suuri merkitys asiatietojen antajana etenkin viime vuosien UFO-tapahtumista. Kertomus Alex Birch'in tapauksesta on ko. teoksen sivulla 37.

VIMANA

Neljä kertaa vuodessa
ilmestyvä jäsenlehti

Julkaisija Interplanetistit ry -
Interplanetisterna rf

Päätoimittaja Aili Nurmiaho
Toimitussihteeri P. Teerikorpi

Kirjoitusten lainaaminen sal-
littu lähde mainiten

Tietoja julkaisijayhdistyksestä:

Yhdistyksen tarkoituksena on
tutkia ja välittää "lentäviä
lautasia" koskevia tietoja.

Puheenjohtaja Ilpo Koskinen

Vuotuinen jäsenmaksu 10 mk

Yhdistyksen postiosoite:
postilokero 10101 Helsinki 10

Postisiirtotili 129 200

Paikalliskerhot:

Jyväskylä Erkki Erähonka
os. Puuppola

Kemi Kari Kuure
os. Urheiluk. 11

Kotka Pekka Teerikorpi
os. Merikatu 4 B

Lappeenranta "UFO 66"
Tapani Kuningas
os. Uro kk

Nurmijärvi Viljo Penttilä
os. Nurmijärvi kk.

Pori Jarl Lund
os. Valtakatu 5 D

Seinäjoki Runar Smedlund

SUOMEN UFO-TUTKIMUS

on projekti, jolla on seuraavat kaksi päätavoitetta:

1. Kartoittaa tähänastisia Suomessa tehtyjä UFO-havaintoja.
2. Panna alulle koko maatamme käsittävä järjestelmällinen tutkimustoiminta ja siihen liittyvä tutkijaverkosto tulevia UFO-ilmiöitä silmällä pitäen.

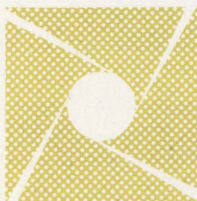
Lisäksi Suomen UFO-tutkimus on tarkoitettu muodostuvan riippumattomaksi ja puolueettomaksi UFO-tutkijoiden ja -harrastajien yhteistyöelimeksi.

1. UFO-havaintojen kartoittaminen

Vaikka Suomessakin tuhannet ihmiset tekevät vuosittain UFO-havaintoja, niiden tarkempi tutkimus on omassa maassamme ollut tähän saakka lähes olematonta. Vain pieni osa tehdyistä havainnoista on saatu tietoon ja näitäkään tapauksia ei yleensä ole tutkittu tarpeeksi perusteellisesti.

Vanhat havainnot

Jo 1800-luvulla on maassamme tehty muutamia sangen merkittäviäkin UFO-havaintoja, mutta niiden muistiinmerkintä ja raportointi on tähän saakka kokonaan laiminlyöty. Ellei tulevaisuudessakaan asian hyväksi tehdä mitään, tulevat vanhat havainnot vähitellen vaipumaan unohduksiin. Siksi veto-

arme kaikkiin lukijoihimme, jotka mahdollisesti tietävät jotakin vanhoista UFO-tapauksista, joiden silminnäkijät eivät enää ole keskuudessamme. Kertokaa näistä tapauksista ja havainnoista Suomen UFO-tutkimukselle.

Uudemmat havainnot

Toisen ryhmän muodostavat ne tapaukset, joiden silminnäkijät ovat vielä elossa. Jos siis luki-joillamme on omakohtaisia havaintoja UFOista, pyydämme heidän ilmoittavan näistä meille. Varsinkin jos tapaus on suhteellisen hyvä ja luotettava, on erittäin tärkeätä, että saamme siitä tiedon tarkempia tutkimuksia ja raportointia varten. Ehkä Teillä itsellänne ei ole omakohtaista havaintoa, mutta tiedätte jollakin muulla olleen sellaisen. Tällöinkin Teidän kannattaa ilmoittaa asiasta, sillä muuten ko. havainto voi jäädä rekisteröimättä.

Kyselylomake ja tutkijat

Lähinnä uudempien UFO-havaintojen rekisteröimistä varten on laadittu lomake, joka sisältää yli 80 eri kysymystä. Ne käsittelevät mm. seuraavia asioita: havaintopaikka, sää, UFO:n ulkonäkö, liikkumistapa, nopeus, havainnontekijän ruumiillinen ja sielullinen tila, tapauksen vaikutus silminnäkijään, hänen elämäntapansa ja asenteensa.

Kyselylomake on tarkoitettu lähinnä havainnontekijän luona käyvän haastattelijan (tutkija) täytettäväksi, mutta eräissä tapauksissa voi havainnontekijä täyttää sen itsenäisestikin. Jotta tutkijat suorittaisivat haastattelunsa mahdollisimman yhdenmukaisesti, annetaan heille jonkinlainen koulutus tehtävää varten. Ensimmäinen tutkijoiden koulutus-tilaisuus pidettiin helluntaina (2.6.) Tampereella. Tutkijaksi pääseminen ei kuitenkaan välttämättä vaadi tällaiseen tilaisuuteen osallistumista, sillä tarpeelliset tiedot voidaan antaa esim. kirjeitse (moniste).

Sanomalehtikirjoitukset

Vuosien mittaan on UFO-havaintoja tullut tietoomme

jo sangen paljon, mutta todennäköisesti suurin osa havainnoista on kuitenkin edelleen piilossa. Jotta saisimme mahdollisimman paljon havaintoja tietoomme, on Suomen UFO-tutkimus lähettänyt mm. kymmenille sanomalehdille kirjoituksen yleisönosastoon, jossa pyydetään lukijoita kertomaan omista tai muiden tekemistä havainnoista. Tällä tavalla olemmekin jo saaneet jonkin verran uusia tapauksia tietoomme (mm. yhden valokuvan UFO-ilmiöstä).

Interplanetistien jäsentutkimus

Eräänä osana Suomen UFO-tutkimukseen liittyy myös tutkimus Interplanetistit ry:n jäsenistä. Tämän VIMANAN mukana lähetetään jokaiselle jäsenelle kyselylomake, jonka avulla pyrimme saamaan selville, minkälaisia UFO-havaintoja jäsenillämme on ja millaisia mielipiteitä interplanetisteilla on lentävistä lautasista sekä eräistä muista asioista. Toivomme, että jokainen jäsen tekee tämän vähimmän Suomen UFO-tutkimuksen auttamiseksi eli täyttää lomakkeen huolellisesti ja postittaa sen osoitteeseen: Suomen UFO-tutkimus, Uro. Mikäli kaikki jäsenet suorittavat tämän "velvollisuutensa" mahdollisimman nopeasti, voimme jo seuraavassa VIMANAssa julkaista jäsentutkimuksemme tulokset, jotka varmasti kiinnostavat meitä kaikkia.

Analyysi

Kun sitten aikanaan olemme saaneet haastattelut ja tutkimukset suoritettua ja kun tarvittava aineisto on koossa, on varsinaisen analyysin vuoro. Tarkoituksena on, että valitsemme keräämästämme aineistosta 100 parasta UFO-havaintoa, joiden yksityiskohdat tarkistamme vielä uudestaan, ja näiden 100 tapauksen perusteella suoritamme tutkimuksemme analyysin.

UFO-kirja

Toivomuksenamme on, että projektimme ensimmäisen päätavoitteen konkreettisena ilmentymänä olisi UFO-kirja, joka siis perustuisi lähinnä Suomen UFO-tutkimuksen keräämään aineistoon ja sen ana-

lyysiin. Kirjassa tulisi käsitellä yleisluonteisesti myös alan ulkomaisia tapauksia ja tutkimuksia. Samoin siinä tulisi olla mahdollisimman hyvät lähde- ja kirjallisuusluettelot, jolloin se voisi toimia myös jonkinlaisena käsikirjana suomalaisille UFO-tutkijoille ja -harrastajille. Kirjasta voitaisiin tehdä myös englanninkielinen lyhennelmä, joka varmasti kiinnostaisi kaikkien maiden UFO-tutkijoita.

2. Tutkijaverkoston luominen

Tutkijaverkoston luominen liittyy läheisesti projektin ensimmäiseen päätavoitteeseen. Tarkoituksena nimittäin on, että ne jotka nyt toimivat haastattelijoina ja tutkijoina, myös tulevaisuudessa suorittaisivat samanlaisia tehtäviä sitä mukaa kuin uusia havaintoja tehdään. Jotta tutkijaverkostomme olisi mahdollisimman tehokas, tarvitsisimme vielä monia tutkijoita lisää eri puolilta Suomea (varsinkin Itä- ja Pohjois-Suomesta). Pyrkimyksenämme on nostaa tutkijoiden lukumäärä noin viiteenkymmeneen. Tutkijaverkoston lopullinen muodostaminen tapahtunee vasta ensi kesänä, jolloin on tarkoituksena pitää kaikille tutkijoille yhteinen pari päivää kestävä koulutustilaisuus. Tässä vaiheessa ei ole aiheellista käsitellä tätä monipuolista suunnitelmaa sen tarkemmin, sillä tulemme käsittelemään tätä asiaa yksityiskohtaisemmin seuraavissa VIMANOissa. Lukijoiden on kuitenkin syytä pitää mielessään, että tarvitsemme tutkijoita lisää ja kehoitammekin niitä henkilöitä, jotka tuntevat mielenkiintoa tätä asiaa kohtaan, pyytämään lisätietoja Suomen UFO-tutkimukselta.

* * VETOOMUS VIMANAN LUKIJOILLE

Suomen UFO-tutkimus esittää seuraavat kuusi vetoomusta kaikille VIMANAN lukijoille:

1. Jos Teillä on omakohtaisia UFO-havaintoja, kerrokaa niistä Suomen UFO-tutkimukselle.

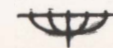
2. Jos tiedätte muilla olevan UFO-havaintoja, ilmoittakaa niistä meille.
3. Pyrkikää saamaan tietoonne toisten tekemiä UFO-havaintoja.
4. Tulevat havainnot (omat tai muiden) ilmoittakaa välittömästi Suomen UFO-tutkimukselle.
5. Ryhtykää UFO-tutkijaksi. Eri puolille Suomea tarvitsemme lisää tutkijoita.
6. Auttakaa Suomen UFO-tutkimusta jollakin muulla tavalla (annamme pyydettyä lisätietoja).

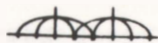
Lopuksi kehoitamme jokaista VIMANAN lukijaa painamaan mieleensä osoitteemme:

* Suomen UFO-tutkimus, Uro tai pelkkä UFO, Uro.

Kuvassa osa UFO-tutkijoista, jotka osallistuivat Tampereella helluntaina järjestettyyn koulutustilaisuuteen. Tilaisuus pidettiin FUFOn kerho- huoneessa. FUFOn:sta, joka on Tampereen nuorten UFO-kerho, kerromme tarkemmin seuraavassa VIMANAssa.

Prof. HYNEK UFO-TUTKIMUKSESTA

UFO-Nachrichten (5/68) julkaisi sellaisenaan prof. Hynek'in kirjoituksen, joka oli viime joulukuussa julkaistu tunnetussa amerikkalaisessa miestenlehdessä Playboy'ssa. Kirjoitus oli hyvin mielenkiintoinen, onhan sen tekijä eräs kokeneimpia UFO-tutkijoita, joka on vuosikausia saanut läheltä seurata UFO-havaintojen kehittymistä USAssa. Kirjoituksensa (saks. Die UFO-Lücke) alussa prof. Hynek mainitsee uskovansa, että myös Neuvostoliitossa on jo vuosikausia suoritettu UFOjen tutkimista (vrt. UFO-kuulumia Neuvostoliitosta/VIMANA 1/68), mihin johtopäätökseen hänet on johtanut mm. hänen Pragissa Kansainvälisen Astronomisen Liiton (elokuu 1967) kokouksessa tapaamiensa eräiden venäläisten tähtitieteilijöiden mielipiteet. Hän sanoo: "Lyhyesti sanottuna nuo muutamat luotettavat tiedot, jotka minulla asiasta on - sekä intuitioni - sanovat minulle, että NL on ilmeisesti jo vuosikausia suorittanut puolueettomalla perusteellisuudella UFO-tutkimusta. Ammattini perusteella tiedän, että USA vasta nyt alkaa kiinnittää huomiota probleeman vakavaan tarkasteluun". Prof. Hynek'in kirjoituksen tästä osasta ilmenee huolestuminen siitä mahdollisuudesta, että NL ennen USAta saattaisi ratkaista UFOjen arvoituksen, tai kuten hän sanoo "mikä olisi vielä pahempaa, että NL ensimmäisenä saisi yhteyden vieraaseen sivilisaatioon, joka suorittaa tiedusteluretkeä planeettamme läheisyydessä".

Prof. Hynek korostaa kuitenkin, että ei-maanpäällisen elämän esiintyminen ja UFO-ilmiö saattavat olla kaksi aivan eri asiaa, joista jälkimmäinen kuitenkin saattaa asettaa tieteelle kiintoisan pähkinän purtavaksi.

Prof. Hynek kuvailee lyhyesti kuinka hän vuonna 1948 suostui USAn Ilmavoimien neuvonantajaksi UFOja koskeissa kysymyksissä ja siten joutui lähelle tätä ongelmaa. Kuluneiden 20 vuoden aikana hän on analysoinut yli 15000 kertomusta UFO-havainnoista. Näistä kertomuksista on jäänyt vähintään 1000 sellaisiksi, joihin hän tiedemiehen ominaisuudessa ei ole pystynyt löytämään minkäänlaista selitystä. "Minulle tiedemiehenä on 1000 hämmästyttävää tapausta kuitenkin enemmän kuin tarpeeksi oikeuttaakseen perusteellisen tutkimuksen. Rehellisesti sanottuna en tiedä, miksi kesti niin kauan ennenkuin hallitus päätyi samaan tulokseen".

Prof. Hynek kertoo UFO-tutkimuksen alkuaajoista, jolloin tiedemiesten keskuudessa vallitsi tuo suosittu käsitys UFOista "sodanjälkeisen hermopaineen" tuloksena, käsitys josta oli luonnollisesti luovuttava, kun havaintoilmoituksia alkoi saapua kaikista maapallon kolkista sodan ajan jäädessä yhä kauemmaksi taakse päin. On varmaa, että esim. 50-luvulla vallinnut virallisen tahon asenne UFO-havaintoja kohtaan aiheutti useiden havaintojen ilmoittamatta jättämisen. Eräs syy miksi professorit suhtautuvat vastenmielisesti havaintokertomuksiin oli Hynek'in mukaan se, ettei UFOja voinut tutkia laboratorioissa. Tulokset, jotka voidaan haluttaessa vahvistaa laboratoriokokeiden avulla, muodostavat vieläkin tieteen olennaisen sisällön. Hynek korostaa kuitenkin, että on useita tieteen alueita, joissa kohdetta ei voida tutkia laboratorioissa, vaan tutkijan on mukauduttava niihin olosuhteisiin, joissa tutkittava kohde esiintyy. Tällöin ilmiötä koskevaa teoriaa ei voida vahvistaa laboratoriokokein, vaan sen kehittäminen ja vahvistaminen tapahtuu ulkopuolisen havainnoimisen avulla. Esimerkkinä tällaisesta on villien leijonien sosiaalisen käyttäytymisen tutkiminen, joka on luonnollisesti suoritettava alkuperäisillä asuinpaikoilla. UFOjen suhteen on asia samanlainen, tutkijan on sovittava tutkimusmenetelmänsä niiden olemuksen mukaiseksi.

Condonin komitean perustamisella USAn Ilmavoimat tunnusti hiljaisen hyväksymisensä UFO-ilmiön vaka-vuudelle. Prof. Hynek esittää kirjoituksessaan oman ehdotuksensa UFO-ilmiön tulokselliseksi tutki-mukseksi. Tutkimusryhmä koostuisi kahdesta tietee-lisestä komiteasta, joista toinen käsittäisi fyysi-koita, toinen sosiologeja. Ensimmäisenä tehtävänä on tiedossa olevien havaintokertomusten "harvinaisuusarvon" määrittäminen käyttäen lukuja 1 - 5. "Harvinaisuudella" tarkoitetaan vaikeutta, joka ilmenee pyrittäessä löytämään kertomuksen havain-nolle tieteellinen selitys. Harvinaisuusarvot 1 ja 2 vastaavat tapauksia, joihin on helposti löydettävissä selitys, 4 ja 5 taas vastaavat ta-pauksia, joihin ei ole löydettävissä tavanomaista, tieteellistä selitystä. Juuri se, että on olemassa 4- ja 5-arvoisia havaintoja, muodostaa UFO-problee-man. Hynek esittää kolme tällaista "todellista" UFO-havaintoa. Kun kertomusten harvinaisuusarvo on määritetty, on vuorossa sosiologien ja psykologien tutkimus korkean harvinaisuusarvon omaavien kerto-musten luotettavuudesta (ns. C-arvo, uskottavuus-arvo), joka onkin paljon vaativampi tehtävä kuin fyysikoiden suorittama harvinaisuusarvon määrittä-minen, koska tällöin on selvitettävä paitsi silmin-näkijäin luotettavuus myös oliko ko. UFO-havaintojen yhteydessä heillä mahdollisuus tehdä erehdyksiä ja väärintulkintoja. Hynek kertoo kokemuksensa perus-teella niistä seikoista, joihin on kiinnitettävä huomiota tutkittaessa havainnontekijän luotetta-vuutta.

Varsinainen tutkimus, joka käsittää kaavojen etsi-misen UFOjen ilmenemisissä, koskee vain niitä kerto-muksia, joihin liittyy sekä korkea harvinaisuusarvo että korkea uskottavuusarvo.

Prof. Hynek kuvailee em. tutkimusmenetelmää passiiviseksi; se mahdollistaa vain tietyllä todennäköi-syydellä sen vahvistamisen, liittyykö UFO-ilmiöön mitään tieteellisesti kiinnostavaa, mutta se ei voi osoittaa sitä lopullisesti. Seuraavan askeleen UFO-tutkimuksessa (prof. Hynek'in ehdotuksessa) tulisikin

olla aktiivinen. Tärkeintä sen jälkeen kun UFO-ilmi-ön olemassaolo on riittävästi vahvistettu, on luo-tettavien valokuvien saaminen ilmiöstä. Luotet-tavat valokuvat muodostaisivat ylipääsemättömän tieteellisen todisteen ilmiön olemassaolosta. Tällaisten valokuvien hankkiminen on osa aktiivi-sesta tutkimuksesta.

Hynek'in mukaan on seutuja, joissa UFO-havaintoja tehdään tavallista runsaammin. Tällaisille seuduil-le, jotka tietokone määrittäisi havaintokertomusten perusteella, tulisi asettaa teknillinen tutkimus-ryhmä, joka nopeiden kulkuvälineiden avulla pääsisi pian ilmoitetulle havaintopaikalle kameroiden, spektrografien ja säteilymittareiden kanssa.

Paikallisten tutkimusryhmien tukemiseksi ja alku-peräisaineiston kokoamiskeskuksiksi tulisi USAhan perustaa Keskus-UFO-Instituutti sekä puhelinpalve-lu (UFO 1000), jonne havainnontekijä voi välittö-mästi ilmoittaa havainnostaan ja jonka toimesta havainnon arvo heti arvioidaan. Jos havainto vai-kuttaa arvokkaalta, ottaa puhelinpalvelu heti yh-teyden havaintopaikkakunnan poliisiasemalle, josta kameran kanssa lähdetään paikalle. Mikäli havainto on erittäin arvokas, saapuu erikoinen tutkimusryhmä niin pian kuin suinkin on mahdollista. Tällä taval-la aktiivisesti toimien saataisiin - mikäli UFOja todella on olemassa- jo vuoden sisällä paljon arvo-kasta aineistoa kokoon, uskoo prof. Hynek. Näin saadut valokuvat, elokuvat, spektrogrammit, kipsi-jäljennökset laskeutumispaikkojen maaperän jäljis-tä sekä valon voimakkuuden arviot yms. loisivat uu-della tavalla valoa UFO-kysymykseen.

Kirjoituksensa lopussa prof. Hynek esittää oman ar-vionsa tilanteesta: " . . . uskon nimittäin, että ihmiskunta saattaa olla suurimman seikkailunsa edes-sä sitten sen hetken, jolloin kasvava ihmisäly suun-tautui ulos avaruuteen sitä tutkiakseen".

PUOLIPALLON MUOTOINEN VALOILMIÖ ITÄ-SUOMESSA

NÄKYI TOISSAYÖNÄ MONELLA PAIKKAKUNNALLA

Voimakas valoilmio toissaöitellä taivaalla on hämmästyttänyt sekä joensuulaisia että Savonlinnasta Joensuuhun kahdella linja-autolla matkalla olleita noin sataa henkilöä. Valoilmiö oli pohjoisella taivaalla, puolipallon muotoinen, kuin harpilla piirretty, suuri, kirkas ja paikallaan pysyvä. Joensuussa siitä tehtiin havainnot klo 00.08—00.13 ja Kerimäen korkeudella, linnuntietä noin 100 kilometrin päässä Joensuusta, klo 00.05. Valoilmiö näkyi muutsaman minuutin ajan ja himmeni pois.

Onttolan säähavaintoasemalla ei tehty mitään havaintoja kyseisestä ilmiöstä. Siellä tarkkaillaan revontulia, mutta niitäkään ei ollut toissayönä esiintynyt merkintöjen mukaan lainkaan. Pohjois-Karjalan Rajavartiostoon tuli eilispäivän aikana eri puolilta maakuntaa ilmoituksia valoilmiöistä. Äänihavaintoja näihin ei liittynyt.

Automyyjä Leo Mahilainen oli toissayönä kuljettamassa viittäkymmentä henkeä linja-autolla Savonlinnasta Joensuuhun. Linnuntietä noin 100 kilometrin päässä Joensuusta he havaitsivat klo 00.05 aikaan valoilmiön pohjoisella taivaalla ja pysähtyivät katsomaan sitä 2—3 minuutin ajaksi.

— Ilmiö oli valtava, voisi sanoa kammottavan näköinen. Se ilmensi ensin pienempänä, laajeni ja kirkastui sekä himmeni pois. Himmetessään se ei pienentynyt. Ilmiö oli kuin harpilla piirretty, josta noin 2/3 oli näkyvissä ja 1/3 oli metsän reunan takana. Se oli sumuinen, savunharmaa ja ehkä sen ympärillä oli sateenkaaren värinen kehä. Se erottui erittäin selkeästi tähtitaivasta vasten. Valoilmiö ei lainkaan elänyt, vaan se oli kuin kiinteää massaa. Sitä ei oikeastaan voinut yhdistää mihinkään, eikä kuvitellakaan mistä se olisi peräisin.

— Pysähdyimme katselemaan sitä ja se näytti olevan varsin lähellä meitä. Toinen linja-auto ajoi toista tietä, Kerimäeltä Puhokselle, ja siitä oli tehty aivan sama havainto. Siellä se näytti olevan niin lähellä, että he luulivat ajavansa sen sisään.

Samanlainen ilmiö myös Joensuussa

Automyyjä Mahilainen kertoi, että eilen aamulla hänen toimipaikkaansa oli tullut asiakas, joka kertoi nähneensä valoilmiön Joensuun taivaalla. Verratessaan kellonaikoja ja valoilmiötä he totesivat havaintojensa olleen samanlaisia.

Herra Eero Taussi oli tarkkaillut valoilmiötä valmonsansa Joensuussa kotinsa ikkunasta.

— Valoilmiö oli pohjoisella taivaalla ja se oli erittäin suuri ja kirkas. Se oli tasainen kuin lautasen puolikas. Katselimme sitä viiden minuutin ajan klo 00.08—00.13. Se alkoi vähitellen himmetä sirpinpuolikkaaksi ja häipyi näkyvistä, kertoi Taussi.

— Valoilmiö pysyi koko ajan paikallaan, aina siihen saakka kunnes se himmeni näkyvistä.

Tohmajärvellä

Useat henkilöt näkivät Värttilässä ja Tohmajärvellä perjantain vastaisena yönä heti puolen yön jälkeen harvinaisen voimakkaan valoilmiön pohjoiskoillisen suunnassa. Taivaan rannalta nousut hehkuva puolikaari nousi nopeasti saaden valtaisan mittasuhteet ja valaisten samalla voimakkaasti. Tuli- ja savukaari nousi noin 30 metrin korkeuteen taivaanrannasta ja näkyi 15 minuutin ajan. Mitään ääntä ei kuulunut samanaikaisesti. Valoilmiö muistutti elävästi atomipommin räjähdystä ja useita tähtiä näytti lennelleen sen ympärillä. Se ei kuitenkaan saanut päältä katsottuna täydellisen sienenimäistä atomipommin muotoa kantaaneen.

Suomessa tehtyjä havaintoja

Yksityisten UFO-havaintojen tutkiminen on varsin vaikea tehtävä ja luotettavien havaintotietojen saaminen on usein monen vaivan takana. Tapani Kuninkaan suunnittelema Suomen tärkeimpien UFO-havaintojen tarkempi tutkimus antaa toivottavasti joitakin arvokkaita tuloksia pyrittäessä maamme UFO-tapahtumien kartoittamiseen. Mutta vaikeuksistakin huolimatta ja senkin uhalla, että saadut tiedot eivät aina täyttäisi täysin niitä vaatimuksia, joita luotettaville tiedoille on asetettava (esim. sanomalehtitiedot), kannattaa kuitenkin pyrkiä jonkinlaisen kuvan antamiseen maassamme tehdyistä havainnoista, joilla saattaa olla yhteyttä siihen maapallon laajuiseen ilmiöön, jota UFO-ilmiöksi kutsutaan. Seuraava katsaus alkuvuoden tapahtumista perustuu osaksi henkilökohtaisiin ilmoituksiin, osaksi sanomalehtitietoihin. Huomattakoon, että katsaus ei ilmeisestikään ole täydellinen ja että toisaalta mukaan on otettu havaintoja ilmiöistä, jotka eivät todellisuudessa liene tunnistamattomissa.

Tammikuulta on tiedossamme vain pari valoilmiötapausta, joista yksi on Savon ja Pohjois-Karjalan seudulla 17.1. klo 15.20 nähty kirkas kaakko-luode suunnassa kulkenut "lentävä sikaari", joka oli hajonnut kappaleiksi ehkä n. 10 sek. lennon jälkeen. Tämän tyyppinen ilmiö on saattanut aiheutua ilmakehässä tuhoutuneesta meteorista. (Lähde HeSa 19/1). 12.1. havaitsi eräs rouva Hirvensalossa (Turkua lähellä oleva saari) kirkkaanpunaisen valopallon matalalla taivaalla klo 17.45. Ilmiö lensi hänen kertomansa mukaan yli kilometrin päässä salmen yllä, joka erottaa Hirvensalon saaren Satavan saaresta ja oli alle 100 metrin korkeudessa. Se kulki lentokonetta hitaammin, mutta ilmapalloa nopeammin. Se näytti kohoavan hie-

man ylöspäin ja katosi metsänreunan taakse, joka oli puolivälissä kohdetta ja havaitsijaa. Metsä oli hyvin korkean kallion päällä, joten ilmiö katosi näkyvistä kuin esiripun taa. Esine liikkui idästä länteen. Avustajamme toteaa: "On merkillistä, että juuri tämän salmen yläpuolella on havaittu niin monta selittämätöntä ilmiötä. En tunne läheskään kaikkia havaintoja, mutta laskujeni mukaan niitä kertyy nyt ainakin viisi". (Lähde A. Hietamäki, Ypäjä kk.)

Lahdessa Joutjärvellä 16.2. tehty kiintoisa havainto siihen liittyvine piirroksineen on esitetty keskiaukeamalla.

Turun Sanomat 2.3. tietää kertoa: "Outoja valoilmiöitä on jälleen esiintynyt Turun taivaalla. Muuan Virvoituksenmäessä asuva rouva heräsi aamuyöllä klo 4 aikaan ja näki kolmen valon liikkuvan samansuuntaisina toisistaan melko etäällä luoteesta pohjoiseen päin. Valot olivat vilkkuvia ja kirkkaita, yksi muita hohtavampi ja siitä lähti ikäänkuin säteitä ylös ja alaspäin. Puoli kuuden aikaan sama rouva ja hänen miehensä näkivät valojen edelleen kulkevan taivaalla. Niiden lisäksi liikkui siellä myös kolme muuta valoa hiukan niitä ylempänä ja vähän eri suuntaan, mutta muuten samalla tavoin. Näihin aikoihin ei tiedetä lentokoneiden olleen liikkeellä eivätkä valot sitä paitsi muistuttaneet lentokoneen valoja". Tässä lehtiutisessa esiintyi usein havaittava puute, tarkan päivämäärän mainitsematta jättö. Ilmeisesti se oli 1.3.

Koijärvellä havaittiin 11.3. klo 18.30 "pitkäpyrstöinen tulipallo", ilmeisesti tekokuun tai sen kantoraketin tuhoutuminen; tiedot puutteellisia. (Lähde Forssan lehti 12.3.)

Maaliskuun 20 päivän tienoilla Pohjois-Suomessa havaitut valoilmiöt ovat saattaneet aiheutua mahdollisesti Pohjois-Ruotsista tutkimustarkoituksissa korkeuksiin ammutuista bariumpilvistä, jotka näyttävät vihreiltä punakeskuksisilta palloilta ja ovat miltei liikkumatta taivaalla ja hajoavat pilveksi jonkin ajan kuluttua (kts. Flying Saucer Review 2/68, A.

Jonsson: Reports from Sweden). Melko varmasti oli juuri tällaisesta kyse Jyväskylässä pohjoistaivaalla 23.10.67 havaitussa ilmiössä (kts. VIMANA 3-4/67). 22.3. nähtiin useilla Keski-Suomen paikkakunnilla aamuyöllä n. klo 5 idän suunnasta lentänyt pallon tai kartion muotoinen, kirkas valoilmiö, joka jätti jälkeensä savupilven. Ilmiön lentosuunta oli loivasti kohoava. Maisteri Järvi Jokioisista arveli ilmiön syyksi tekokuun kantoraketin jonkin vaiheen syttymisen kiertoradallaan. (Lähde Savon Sanomat 23.3. sekä havaintoilmoitus juvalaiselta metsäteknilkelta) 28.-29.3. välisenä yönä Itä-Suomessa nähty erikoinen valoilmiö on kerrottu lehtileikkkeen muodossa sivulla 10. Pyydämme lukijain käsityksiä ko. ilmiön mahdollisista syistä. H. Eskelinen (os. Nurmes) kirjoitti meille samasta havainnosta: "Kulkiessani 29.3. klo 00.05 aikaan Nurmeksen Lipinlahdessa 10 km Lieksan suuntaan näin itäkoillisessa metsänrajan takana pallon muotoisen, hieman kuun valovoimakkuutta vähäisemmän valoilmiön. Pallosta näkyi noin 2/3 metsärajan takaa ja 1/3 siitä oli näkymättömissä. Huomatessani ilmiön oli se kuuta jonkin verran suurempi ja samalla kuin se ikäänkuin haihtui silmistä se suureni jatkuvasti ollen lopulta noin viisitoista kertaa kuuta suurempi. Ilmiö ei lainkaan liikkunut, vaan laajeni paikallaan ollen. Valoilmiön kesto aika oli noin kuusi minuuttia."

Huhtikuun 25 päivänä teki seurak.sisar E. Pastila havainnon ilmiösarjasta lähellä Joutjärven kirkkoa. Selonteossaan hän kuvailee tapahtunutta: "Olin illalla Rättupiiristä ja yksin tulossa 1 km matkan kotiini Joutjärven kirkolle. Kivimäentieltä (korkea mäki) näin metsän päällä lentävän punaista, räikeätä valoa ja miedosti vihreätä vuorottain heijastavan laitteen kulun, suunta itä - länsi, suora linja. Kun matkaa oli kotiini n. 600 m ja matkalla oli notkelma, jännäsin, näenkö vielä laitteen kulkua, kun tulen toiselle mäelle. Puolimäestä kuitenkin aloin nähdä punaisen valopallon (kuusenoksien lev.) aivan asuntoni (rov. pappilan alakerta) yläpuolella. Valo oli hälyytyksenpunaista, ei yhtään vihreätä. Laitteen

tulo oli äänetön ja pysähtyminen äänetön. Punainen väri läikehti kuin pyörien koko ajan.

Edelläni kulki 2 poikaa (n. 13 - 14 v.). Järnitiin, näkevätkö vain minun silmäni kummia, mutta pojat myös käänsivät päänsä muutamia kymmeniä metrejä katsellen ja ihmetellen meille harvinaista näkyä. En tuntenut kauhua. Ajattelin, ehkä niillä on jotain asiaa minulle. Olin oman kotini kohdalla, kadun toisella puolella. Pysähdyimme melkein poikien kanssa kun samasta suunnasta kuin seisova laite, tuli ääntäen miedolla jyrinällä samaa valoa heijastava ja kuin pyörivästä liikkeestä punavihreätä valoa läikehtivä laite. Kun laitteet tulivat samalle kohdalle (radat hiukan ulompaa toisistaan) palasi laite I tulosuuntaansa nopeata vauhtia ja samalla tavalla miedosti jyristen kuin laite II, joka meni suoraa linjaa, puun latvojen korkeudella länteen.

Sanoin pojille: "Se taisikin olla lentokone" ja astelin hämmentynein ajatuksin alakerran kotiini.

Noin tunnin kuluttua (n. 22.40) kuulin jälleen asuntoon sisälle (ikkuna raollaan) samaa jyrinää. Katsoin ja näin kirkon yli lentävän valopallon, joka painui harjan taa. Valo oli nyt keltaista. (Ei valojen kohta lentokonemaisesti siipien kärjissä)

Seuraavana päivänä tapasin lankoni, joka Järvenpäässä (poliisi) oli päivystysvuorollaan nähnyt samaa räikeän punaista valoa ja vihreätä läikehtivän laitteen ja suunta sama. Samana iltana oli myös rov. Pulkkisen 17 v. poika nähnyt laitteen äännettömän kulun Lahden Kariniemessä.

Maanantaina tapasin naistenpiirini jäseniä ja luulin kertovani yksin kummia, kun yksi jäsenistä oli nähnyt miehensä kanssa kotinsa ikkunasta lähes samaa. Kello 21.40 oli itä-länsisuunnassa (kohti Joutjärven kirkkoa) nopeata vauhtia kulkemassa samoin punavaloa heijastava laite, joka kulki kaartuen ja mäen tullessa puitten taakse häviten.

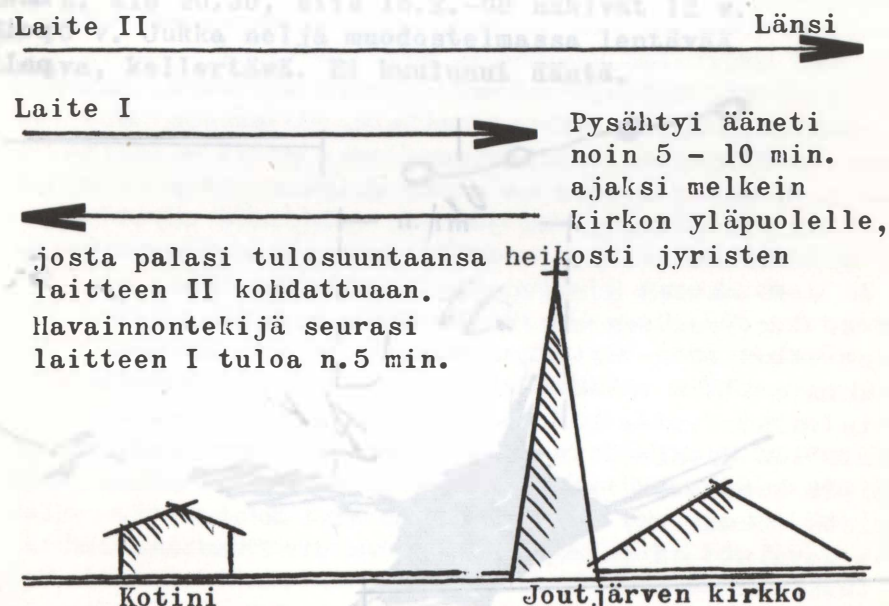
Torstaina oli myös joku tuttava perhe autoilemassa. Samaa aikaan kuin minä itsekin rouva näki laitteen auton ikkunasta ja kehoitti miestänsä katsomaan.

Mies kuitenkin torjui näkemisen väittäen sen olevan lentokoneen.

Väitän, että laite ei ollut lentokone:

- se kulki äänettä
- valot ja valojen paikat olivat toiset
- lentokone tai helikopteri ei pysähdy kertomallani tavalla ja äänettä
- niitten merkillinen aikataulu (toisen tultua kohdalle toinen lähti) oli merkillistä
- samaan kellonaikaan nähty, toistuva laitteen lentäminen tuntuu poikkeukselliselta
- punaisen valopallon koon vaihtuminen seisomisen aikana oli myös merkillistä".

Havainnontekijän piirros ilmiöstä:

Mainittakoon, että Turun Sanomien mukaan (25.4.) näkivät useat henkilöt klo 22.45 kirkkaan valopallon taivaalla Taivassalon Lemmetyisissä. Valopallo liikkui etelästä pohjoiseen. Toisinaan se pysähtyi, mutta jatkoi edelleen matkaansa samaan suuntaan.

Joutjärvellä tehty havainto

ja karttapiirros, kuvio 2 piirros järvestä, johon jälkien sijainti on merkitty.

16.2.68 näki Lahdessa asuva rouva Impi Tiilikainen Joutjärven pohjoisrannalla klo 1.40 - 2.25 häikäisevän kirkkaita (2) valoilmiöitä. Nämä kirkkaat esineet olivat paikallaan ja kun e.m. rouva ei jaksanut niitä kauemmin katsella, hän paneutui nukkumaan, mutta heräsi klo 3.30, jolloin esineet olivat poissa. Parin päivän kuluttua hiihdin paikalle katsomaan, onko jälkiä ja näin lumessa pitkiä syvennyksiä ja avannot, jotka olivat kuin päältä sulatetut ja edelleen sulat, vaikka oli ollut kovat pakkaset. (Olen asunut Joutjärven rannalla lapsuudesta lähtien, enkä muista koskaan ennen selostamani tapaisia jälkiä nähneeni.)

Maija Ilmavalta

P.s. Piirtämäni jäljet on nähnyt myös mieheni, kansak.op. Esa Ilmavalta ja kansak.tark. Pekka Tiilikainen.

Edellisenä iltana n. klo 20.30, siis 15.2.-68 näkivät 12 v. poikani Pekka ja 10 v. Jukka neljä muodostelmassa lentävää palloa, väri hohtava, kellertävä. Ei kuulunut ääntä.

n. 30m

n. 1m

Kuvio 2

Vappuyönä 1.5. näki kolme poliisikonstaapelia Oulussa klo 2.20 tienoilla pitkänomaisen, hehkuvanpunaisen valoilmion, jonka perässä oli kirkas pyrstö. Ilmiötä kuvailtiin sikaarin muotoisena tai kuin tules-
sa olevana lentokoneena. Avustajamme M. Päättalo haastatteli silminnäkijöitä. Kyseessä saattoi olla kuten Oulun Yliopiston tähtitieteen laitokselta arveltiin tekokuun tai raketin osa.

Vielä lienee paikallaan kuvailla erästä Helsingissä tehtyä havaintoa, joka J. Valléen luokituksessa kuuluneeseen ryhmään V C, ts. pistemäiset valolähteet, joiden käyttäytyminen erottaa ne satelliiteista yms. Ko. tapaus on varsin omalaatuinen, mutta ei missään tapauksessa havaintona epätavallinen. Havainnontekijöinä olivat eräs ulkomaalainen ohjelmoitsija ja hänen vaimonsa. Havaintopaikka oli Roihuvuori Helsingissä, tarkemmin eräs kallio, josta on hyvä näkyväsyyssyys eri suuntiin. Havaintoaika 22.20 - 23.30 siis runsas tunti. Sää oli selkeä, taivas pilvetön. Ensimmäiset näkivät pohjoisella taivaalla n. 20 asteen korkeudella välkkyvän valopisteen, joka pysyi paikoillaan n. 5 min., sitten se alkoi liikkua itään päin kiihtyen ylöspäin, jonka jälkeen valopiste näyttäytyi säännöttömästi pohjoisella ja koillisella taivaalla 30 - 40 asteen korkeudella. Kirkkaimmillaan se oli n. 3 x Venuksen kirkkaus, heikoimmillaan vain pieni valopiste. Väri sama kuin Venuksen. Kaiken kaikkiaan ilmiö välähti yli 100 kertaa välähdysten välin vaihdelllessa 10 sekunnista 2 min. 10 sekuntiin ollen keskimäärin 30 sek. Kun silminnäkijät menivät kotiinsa Roihuvuoressa ja koettivat nähdä ilmiötä ikkunasta, he eivät enää löytäneet sitä. Tämä havainto on luonnollisesti varsin "vaatimaton" ja tulkinvarainenkin, mutta se muistuttaa samalla mieliin kertomukset "oudosti käyttäytyvistä tähdistä", joka ilmiö ilmeisesti kuuluu tarkastelemaamme arvoitukseen.

Edellä esitetystä ilmenee, että vain osa UFOina selostetuista ilmiöistä yleensä jää todella vaille mitään laatuunkäypää selitystä; tällaisten tunnistettavissa olevien ilmiöiden tarkastelu on omiaan

totuttamaan meidät erilaisten havaintojen oikeaan tulkintaan. Toisaalta epäilemättä ilmeni, että myös Suomessa on aineistoa UFO-ilmiöiden tutkimiseen, seikka, jonka menneiden vuosien useat kiintoisat havainnot ovat jo osoittaneet. Viittaamme toisaalla tässä numerossamme olevaan Tapani Kuninkaan Suomen UFO-tutkimusta käsittelevään kirjoitukseen.

J. Vallée'n tutkimuksista

Viime vuosien kuluessa on UFO-ilmiön pulmallisuus tutkimuksen kohteena tullut yhä ilmeisemmäksi. Toisaalta on tutkimukseen alettu soveltaa uusia menetelmiä, jotka edelleen kehitettyinä saattavat tuoda esille ilmiön todella luonteenomaisia seikkoja ja siten auttaa sen ymmärtämistä. Tässä tarkoitetaan erikoisesti tilastollista havaintoilmoitusten tutkimista, jonka läpiviemisessä käytetään nykyaikaisen tietojenkäsittelyn suomia mahdollisuuksia. Tunnetuimpia tällaisia tutkimuksia ovat tri Jacques Valléen suorittamat, joita hän on käsitellyt mm. teoksessaan "Challenge to Science" (Haaste tieteelle). Mainittakoon, että aikanaan paljon huomiota herättänyt "Straight-Line Mystery" eli Aime Michel'in esilletuoma Ranskan vuoden 1954 havaintoihin perustunut oletamus UFOjen lentoratojen tietystä säännönmukaisuudesta ei J. Valléen laskelmien mukaan ole riittävästi perusteltu, vaan esilletulleet kuviot ja suorat linjat ovat saattaneet hyvinkin aiheutua sattumasta. Havaintopisteiden tarkan määrittämisen vaikeus toisaalta heikentää mahdollisuuksia asian tarkaksi selvittämiseksi. "The Straight-Line Mystery" muodosti oman tärkeän jaksonsa UFO-ilmiön tutkimuksessa, vaikka sen merkitys itse asian ymmärtämiseksi onkin miltei kokonaan hävinnyt, sillä se oli ensimmäinen vakava yritys tieteellisen tutkimuksen soveltamiseksi UFO-ilmiöön ja näytti siten tietä myöhemmille yrityksille.

Flying Saucer Review'ssa (3/68) oli J. Valléen esittämiä piirteitä analyysistaan, jota hän suorittaa

8260 USAn Ilmavoimien arkiston UFO-havainnnoista vuosilta 1942 - 65. Vallée on saattanut ko. havaintokertomukset tietokoneeseen sopivaan muotoon ja on saanut sivutuloksina UFO-ilmiön maantieteellistä sijoittumista koskevista tutkimuksistaan muutamia mielenkiintoisia seikkoja, joista seuraavassa lyhyesti:

UFO-ilmiön esiintymisessä ei ilmene vuodenaikojen mukaista vaihtelua. Ilmiön esiintymistä kuvaavat käyrät eivät ilmitse sellaisia erikoisia piirteitä, jotka ovat ominaisia sosiologisille ilmiöille tai ilmastolisten tekijöiden vaikutuksen alaisille ilmiöille. Esimerkiksi rotulevottomuuksien esiintymiset tai metsästystä ja kalastusta käsittelevien taskukirjojen myyntiluvut noudattaisivat täysin erilaisia lakeja. Tämä tuntuisi siis viittaavan jollakin tavalla itsenäiseen ilmiöön.

Toisaalta havaintojen lukumäärä on näköjään usein yhtäkkiä kasvanut ja sitten laskenut enemmän tai vähemmän eksponenttikäyrän tavoin (siis laskenut vähitellen "normaalilukemiin"). Näin on ollut vuosina 1950, 51, 52, 53, 57, 60, 64, 65. Edelleen on kiintoisaa, etteivät ilmoitusten määrän äkilliset vaihtelut liity vuodenaikaan tai sellaisiin ilmeisiin syihin kuin esim. meteorien määrään. Ehkä mielenkiintoisin on esilletullut laki, jonka mukaan UFO-havaintojen määrä miljoonaa ihmistä kohden USAn valtioissa kohoaa hyvin nopeasti asukastiheyden pienetessä, seikka joka on ilmeinen myös Ranskan -54 havaintojen yhteydessä. J. Vallée korostaa, että otoksen suuruus eliminoi mahdollisuudet sattumanvaraisista vaihteluista.

Todennäköisesti myös Coloradon yliopiston tutkimuksessa käytetään tilastollisia menettelytapoja, vaikakaan mitään selviä tietoja ko. tutkimuksen suorituksesta ei ole tullut julkisuuteen. On ehkä sopiva mainita, että joidenkin mielestä (mm. prof. James McDonald, Arizonan yliopisto) Coloradon tutkimukset ovat syytä tai toisesta saattaneet jäädä liian suppeiksi ja tulokset sen mukaisiksi. Viimeisimpien tietojen mukaan pitäisi virallisen raportin tutkimuksen tuloksista valmistua kesän kuluessa. (P.T.)

LAUTASET JA LEHDISTÖ

Tarkastellessamme tänä vuonna maassamme ilmestyneitä sanoma- ja aikakauslehtiä, voimme huomata, ettei kirjoittelu lentävistä lautasista ole ainakaan vähentynyt edellisistä vuosista. Pikemminkin näyttää siltä, että tämän vuoden ensimmäisen puoliskon aikana on lehdistössä käsitelty tätä aihetta useammin kuin koskaan ennen. Toinen merkittävä piirre, jonka voi helposti huomata, on se, että kirjoitusten taso on yleensä paljon korkeampi kuin muutama vuosi sitten. Tosin vielä nytkin näkee kirjoituksia, jotka pikemminkin kuvastavat kirjoittajan omia ennakkoluuloja ja käsityksiä UFOista, kuin sisältävät varsinaista asiatieta. Ilahduttavaa on kuitenkin todeta, että nykyisin tuskin kukaan enää pitää lautasia pelkkänä humpuukina. - Seuraavassa tarkastelemme hieman eräitä viimeisen puolen vuoden aikana ilmestyneitä kirjoituksia. Lienee syytä mainita, ettemme voi tässä yhteydessä käsitellä tai edes mainita läheskään kaikkia tänä aikana julkaistuja kirjoituksia.

Viime vuoden viimeisenä päivänä (31.12.67) oli Savon Sanomissa (s.8) mielenkiintoinen, koko sivun käsittävä kirjoitus, jossa majuri Pajunen, lääket. lis. Sorri, piispa Sormunen ja opetusneuvos Kallinen vastasivat kysymykseen "Mitä tapahtuisi jos avaruuden asukkaat tulisivat maapallolle". Kaikki vastaajat olivat siinä suhteessa samaa mieltä, ettei heidän mielestään ollut mitään syytä suhtautua pelokkaasti avaruudesta mahdollisesti tuleviin vieraisiin, sillä "ehkä he olisivat jo luopuneet väkivaltapolitiikasta . . ." (majuri Paju-

nen). Opetusneuvos Kallisen mielestä tällaisen vierailun vaikutukset olisivat loppujen lopuksi melko vähäiset: "Se, että toisilla planeetoilla on todistettu olevan meitä kehittyneempi olentolaji, ei pitkän päälle vaikuttaisi useimpiin ihmisiin ja yleiseen elämänmenoon enempää kuin Amerikan löytäminen".

YV:ssä 1/68 (s. 32-34) oli värivalokuvin varustettu kirjoitus "Lentävät lautaset ovat todellisuutta", jonka viimeinen lause kuuluu: "Lentävien lautasten olemassaoloa voitaneen jo pitää todistamattomana tosiasiana".

Tammikuussa on useissakin eri sanomalehdissä (esim. Kansanlehti 29.1.) Mikko Saunamaan kirjoitus "Lentävän sikarin murhenäytelmä", jossa kerrotaan ilmaluksesta, joka hämmästytti amerikkalaisia huhtikuussa vuonna 1897.

Päivän Sanomissa oli 10. ja 12. päivinä helmikuuta Pekka Kytöön kaksiosainen kirjoitus "Lentävät lautaset - onko niitä?", jossa kerrotaan esim. Neuvostoliitossa tehdyistä havainnoista.

Turun Sanomissa oli 18.2. kirjoitus "Ratkaisu lentäville lautasille", jossa esitellään Philip Klassin plasmateoriaa.

Kauppa- ja Koti-lehdessä 2/68 (s. 30-33) oli Eero Juurikkalan kirjoitus "Lentävät lautaset - todellisuutta, kuvittelua vai huijausta", jossa lentolautasten olemassaoloon suhtaudutaan hyvin kielteisesti. Monet tässä kirjoituksessa esitetyt väitteet eivät ole aivan totuudenmukaisia. Juurikkala mm. väittää, ettei UFOista ole olemassa ainuttakaan onnistunutta valokuvaa. Edelleen: "Käytännöllisesti katsoen kaikki havainnot on tehty hämärässä tai pimeässä". Juurikkalan mukaan Amerikassa on vain muutamia tapauksia, joita ei ole pystytty selvittämään. Tuskinpa Ilmavoimien 663:sta selvittämättömästä tapauksesta voidaan käyttää sanontaa "muutama". Kirjoituksen lopussa sanotaan: "Ei siis ole olemassa mitään selvää näyttöä, jonka perusteella lentäviin lautasiin olisi syytä suhtautua vaka-

vasti. Näin varsinkin, koska kaikki havainnot tutkitaan hyvinkin tarkasti". Sopii ihmetellä, kuka esim. Suomessa tutkii kaikki havainnot hyvin tarkasti?

Kansan Uutisissa oli 29.2. kirjoitus "Lentävät lautaset - arvoitus, jota ei ole ratkaistu", jossa kerrotaan venäläisten tiedemiesten tekemistä UFO-havainnoista.

Helsingin Sanomissa 2.4. oli myös esillä venäläisten havainnot otsikolla "Lautaslentoja tutkitaan myös Neuvostoliitossa".

Etelä-Saimaassa oli 27.4. Björn Borgin kirjoitus "Lentävien lautasten arvoitus ratkeamassa?", jossa tarkastellaan Coloradon yliopistossa suoritettavaa tutkimusta.

Talven aikana oli useissa viikko- ja aikakauslehdissä suurempia tai pienempiä juttuja lentävistä lautasista. Mainittakoon tässä esim. Me kuluttajat-lehti, jossa oli varsin hyvä esittely Gösta Rehnin kirjasta ja Koti-Postin kirjoitus "Meikäläisten muukalaiset".

Kesäkuun kirjoituksista mainittakoon esim. Oulu-lehden "Lentävät lautaset tutkimuskohteeksi", jossa esitellään Suomen UFO-tutkimusta.

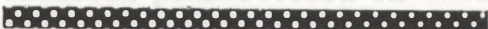
Lopuksi on syytä myös mainita, että Suomen Planetistien Seura (pj. Arvi Merikallio) julkaisi talvella ensimmäisen painetun jäsenlehtensä, jonka nimenä on Planetisti. Se on kooltaan varsin vaatimaton, käsittäen vain neljä sivua. Lehti sisältää pari rovasti Merikallion kirjoitusta ja muutamia ajankohtaisia ilmoituksia ja uutisia. (TK)

VIIMANA

aikaisempia numeroita voi tilata

yhdistykseltä hintaan 1,50/kpl.

UNDERSTANDING, Inc.

Eräs UFO-ilmiön liepeille syntyneistä moninaisista järjestöistä on Daniel Fry'n vuonna 1955 perustama Understanding, Inc. (undertanding = ymmärtäminen), joka nimensä mukaisesti pyrkii levittämään ymmärtämystä ihmiskunnan keskuuteen. Tämä taloudellista voittoa tavoittelematon järjestö on jo 13 vuoden ajan julkaissut Understanding-nimistä, kerran kuu-kaudessa ilmestyvää lehteä. Mainittakoon, että viime toukokuun numerossaan "Understanding" julkaisi VIMAN (3-4/67) English Summaryn kuvaukset eräistä maamme UFO-tapahtumista (mm. Tiittu-vaarin tapaus).

Undertanding-järjestön ohjelmalehtisessä mainitaan sen pääperiaatteista mm.: "Understanding, Inc. . . omistautunut suuremman ymmärtämyksen levittämiseen kaikkien maapallon kansojen keskuuteen, jotta ne voisivat elää rauhassa ja olisivat psykologisesti ja sosiologisesti paremmin valmistautuneita avaruusaikaan".

"Understanding, Inc.'in päämääriä ovat:

Pätevien ja käytännöllisten ratkaisujen löytäminen niihin suuriin perusprobleemoihin, jotka tätä nykyä uhkaavat ihmiskunnan onnea, hyvinvointia ja olemassaoloa maapallolla;
kannustaminen ja rohkaiseminen ko. probleemien syyn täydelliseen ja tarkkaan määrittämiseen, mikä onnistuttuaan johtaa suoraan ongelman ymmärtämiseen siten avaten oven käytännölliseen ratkaisuun;
tieteellisen sekä muun tutkimuksen ja analyysin suorittaminen kaikista mahdollisista seikoista kaikilla mahdollisilla aloilla tarkoituksena uuden, laajemman ja kehittyneemmän tiedon saavuttaminen;
sen seikan ymmärtäminen, että fyysikaalisen tieteen nopeata edistymistä on edesauttanut maapallonlaajui-

nen perusolettamuksien tai periaatteiden hyväksyminen, mikä osoittaa tarpeelliseksi
samalla tavoin kartoittaa henkítieteen yleisesti hyväksyttyä aluetta, mikä täten johtaa elämän todellisen päämäärän ymmärtämisen lisääntymiseen sekä oikean kanssakäymisen kyvyn kasvamiseen;
yhteiskuntatieteessä niiden periaatteiden kartoittaminen, jotka kaikki maapallon nykyiset rodut ja uskontokunnan hyväksyvät, täten pyrkien viitoittamaan tietä ihmisen käyttäytymiselle toveriaan kohtaan, missä tahansa tämä eläneekin . . . "

Understanding, Inc.'in toiminnasta lähemmin kiinnostunut voi kirjoittaa: Understanding, Inc., Box 22, Station C, Pasadena, California, USA.

TIETEELLISESTÄ DOGMISTA

Seuraava artikkeli käsittelee osittain kysymystä, jonka merkitys on ilmeinen, nim. tieteellisen tutkimuksen ja UFO-ilmiön välistä suhdetta ja joka läheisesti liittyy tutkimusmenetelmien pätevyyden ongelmaan. Kirjoitus, joka alkujaan on julkaistu Flying Saucer Review:ssa 2/67, on jo ehkä hiukan vanhentunut siinä mielessä, että tiedemiesten kirjoittamien UFOja käsittelevien julkaisujen määrä on jatkuvasti lisääntynyt eikä UFO-Evidence ole enää ainoa laajempi tutkimus alalta, kuten kirjoituksessa esitetään. Toivomme, että artikkeli osaltaan auttaa meitä ymmärtämään tiedemiehen työskentelytapoja ja hänen periaatteitaan.

Artikkelin kirjoittaja Stewart Miller on Cambridgen yliopiston UFO-tutkimusryhmän yhdyssihteeri.

"Hyvin usein kuullaan UFO-tutkimuksessa mukana ole-

vien ja aivan liian usein siitä ainoastaan passiivisesti kiinnostuneiden henkilöiden lausuvan välittelyn ja syytöksiä tieteen maailman "dogmaattisesta" ja ahdasmielisestä asenteesta tutkimusaihettamme kohtaan. Seuraavassa pyrin esittämään, että tällaiset käsitykset ovat virheellisiä, että ne johtuvat tieteen maailman työskentelytapojen väärinymmärtämisestä, ja että "tieteen dogmaattisuuden käsite" ei enää päde kuvailtaessa tiedemiesten nykyistä asennetta uusien hypoteesien kohtaan. Tämä johtuu siitä, että tieteen asennoituminen uusiin keksintöihin on suuresti muuttunut viime vuosina, ja juuri tämä muutos on murtanut tieteen vallinneen pyrkimyksen dogmaattisuuteen.

Nykyään on niin monia tiedemiehiä mukana tutkimustyössä, joko hallitusten tai yksityisten tukemina, ja perustutkimuksen kustannukset ovat niin korkeat, että tiedemiehet katsovat keskinäisen yhteydenpidon välttämättömäksi, jotta välttyttäisiin työn kertaantumiselta. On hyvin ikävää kuluttaa miljoonia tutkimukseen ja huomata sitten, että se onkin jo suoritettu muualla. Tästä johtuen tiedemiesten välillä on kehittynyt hämmästyttävän laajaa yhteistyötä ja tietojen vaihtoa sekä kansallisella että kansainvälisellä tasolla.

Tiedemies, joka on tehnyt jonkin merkittävän keksinnön tai edistysaskelen perustutkimuksen yhteydessä, tuntee velvollisuudekseen julkaista tuloksensa - ensinnäkin puhtaasti itsekkäistä syistä saadakseen tunnustusta työlleen ja toiseksi, jottei kukaan hänen tiedemieskollegoistaan tietämättään suorittaisi uudelleen hänen tutkimustansa. Niinpä hän odottaa toisten tekevän samoin ja tarkkailee siinä mielessä kaikkia muita julkaisuja omalta tutkimussaraltaan.

Tähän mennessä ei mitään laajaa UFOja koskevaa tutkimusta ole ilmestynyt. Lähimpänä tällaista on varmastikin NICAP'in The UFO-Evidence, joka esittää sisälltönsä järjestelmällisessä ja loogisessa muodossa. Tämä julkaisu on kuitenkin kirjoitettu pikemminkin tavalliselle lukijalle kuin työn rasittamalle tiede-

miehelle, joka haluaa kvantitatiivisia tietoja mieluummin kuin pelkistyksiä silminnäkijöiden ilmoituksista, ja raportteja kvantitatiivisten mittauksien alaisiksi asetetuista kvalitatiivisista fysikaalisista vaikutuksista. Lisäksi sen lähtökohdaksi on määrätty näkökanta (so. että UFOt ovat varmuudella interplanetaarisia avaruusaluksia) mikä on omiaan tekemään todisteiden valinnan ennakoivaksi.

"Mitä uutta tieteellistä tietoa, jos lainkaan, voidaan saavuttaa UFOjen tutkimisella? Tähän asti . . . mikään UFO ei ole luovuttanut tietoa, jolla olisi konkreettista arvoa tieteen alalle. UFOt pysyvät vain kummallisen haasteena tieteelliselle mielikuvitukselle". (Lloyd Mallan, Science and Mechanics, jouluk. 66 s. 31-32) Tämä on ongelman ydin. Tiedemies on kiinnostunut ilmiöstä vain silloin, kun se sattuu herättämään hänen uteliaisuuttaan. Tähän mennessä UFO-tutkimus on ollut loiseläjän asemassa. Vaikka sen on kiittäminen erilaisia tieteen aloja (etenkin erikoisaistintsi psykologiaa, optiikkaa, elektroniikkaa ja meteorologiaa) tiedoista, jotka ovat auttaneet selvittämässä tiettyjä havaintoja, niin UFO-tutkimus ei ole 20-vuotisen olemassaolonsa aikana onnistunut aikaansaamaan mitään todistettavaa edistysaskelta tieteellisessä tietämyksessä. Niinpä jokainen tiedemies, joka on kiinnostunut aiheesta, on sitä pelkästään inhimillisestä uteliaisuudesta. Jos tiedemiestä pyydetään lausumaan mielipiteensä UFOista, niin hänen mielipiteensä arvo on suoraan verrannollinen siihen määrään, mitä hän on lukenut aiheesta. Jos hän ei ole lukenut mitään todisteista, niin hänen mielipiteensä on yhtä tyhjän kanssa, sillä kiireisenä ja omaan alaansa paneutuneena henkilönä hänen ainoat vaikutelmansa aiheesta ovat lähtöisin sanomalehtien selailusta. Tällainen on prof. Bernard Lovellin tapaus, joka viime vuonna loihti sellaiset helmet kuin "UFOt ovat pelkästään amerikkalaisia ilmiöitä" ja "kukaan harjaantunut havaintojen tekijä tai tähtitieteilijä ei ole koskaan ilmoittanut sellaisesta havainnosta". (Sir Bernard Lovell puhumassa Cerritos Collegessa, Los Angeles. Cambridge News, 25.4.66)

Lovell ei ilmeisesti tiedä yhtään mitään koko aiheesta ja hänen olisi paras myöntää se. Toisaalta kuitenkin sellaisen tiedemiehen mielipide, joka on tarkastellut todisteita ennakkoluulottomasti, on hyvin arvokas, koska hän kykenee havaitsemaan epäjohtomuuksuuksia ja erottamaan asianmukaisimman tiedon. Loppujen lopuksihan tiedemiehen koko työ on osaltaan todisteiden käsittelyä, olennaisen tiedon erottamista epäolennaisesta.

Ehto, että todisteita tulee tarkastella ennakkoluulottomasti, vie meidät pääasiaan. Joukkomme koväänisimpiin kuuluvien keskuudessa on vallalla tuo yleinen uskomus, että "tiedemies" määritelmänsä mukaan on ylivanhoillinen eikä ole valmis hyväksymään uusia näkemyksiä, jotka ovat ristiriidassa hänen omiensa kanssa. Lempinimi tälle asennoitumiselle kokonaisuudessaan on "tieteellinen dogmaattisuus". Tämä väärinkäsitys on syntynyt ja sen on aika kokea kuolema.

Ensinnäkin, suurin osa ns. uusien ajatusten vastustamisesta on sellaisten henkilöiden käyttäytymistä, joiden ainoa tietämys aiheesta perustuu sanomalehtien pintapuoliseen lukemiseen - ja koska aihetta on aina käsitelty "mätäkuun" juttuina, voimme tuskin syyttää ketään, joka ajattelee, ettei kysynys ole tutkimisen arvoinen.

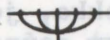
Toiseksi, reportterien käytäntönä on usein kysyä "asiantuntijalausuntoja" tiedemiehiltä, joko jostakin erityisen hyvästä havainnosta tai aiheesta kokonaisuudessaan. Kun tiedemieheltä kysytään UFOja koskevaa mielipidettä, niin hän pyrkii kulkemaan pitkän maltillista keskitietä, sillä vaikka ilmeisesti onkin havaintoilmoituksia, jotka ovat tätä nykyä selitystä vailla, ei vielä ole mitään kiistämätöntä fysikaalista todistetta siitä, että UFOt olisivat interplanetaarisia avaruusaluksia. Heidän, jotka päätyvät tähän tulokseen, on tehtävä se havainto- ja laskeutumisilmoitusten subjektiivisella tulkinnalla. On kuitenkin paljon vaikeampaa puolustaa maltillista mielipidelinjaa kuin äärimmäistä kantaa julkisessa väittelyssä tai keskustelussa ja tätä seikaa voivat

varmempien mielipidekantojen edustajat käyttää hyväkseen. (Kts. R.H. Thoules: Straight and Crooked Thinking, Chapter III: Some dishonest tricks in argument) Niinpä jos tiedemies on kerran joutunut mukaan keskusteluun, hän huomaa olevansa pakotettu, tasapainottaakseen äärimmäisyyksiä mielipiteet, puolustamaan skeptillistä kantaa kuin mitä hän halusi. Ilmeisin esimerkki on tri Menzel, jonka mielipiteitä on liian usein esitetty tieteen asenteena tutkimaamme ilmiötä kohtaan.

Kolmas käyttäytymisen luokka, jota on rinnastettu "dogmaattisuuteen", syntyy seuraavasti. Jos me esitämme hypoteesin UFOjen käyttäytymisestä (esim. niiden kulkuvoimasta, maantieteellisestä esiintymisistä tai niiden "ohjaajien" luonteesta), niin tämän tulee olla loogisesti perusteltu. Tieteellinen hypoteesi koostuu joukosta aksioomeja (perusolettamuksia), jotka kehitellään loogisesti edelleen. Mikäli aksioomat eivät ole keskenään johdonmukaisia tai niitä ei ole loogisesti kehitelty eteenpäin (ja tämä toimitus ilmaistaan yleensä parhaiten logiikan erikoismuodolla, matematiikalla), niin silloin teoria on hyödytön ilmiön kuvaajana. Useita teorioita on esitetty jostakin UFO-ilmiön puolesta ja vain hyvin harvat niistä ovat täyttäneet nämä kaksi perusvaatimusta. On typerää rinnastaa sellaisen hypoteesin hylkääminen, joka ei täytä näitä kahta vaatimusta (ja yleisin puute on esiintynyt tietojen käsittelyssä, so. jokin ennakointi tilastojen käsittelyssä), niiden aksioomien hylkäämiseen, joille teoria rakentuu.

Tieteellisiä teorioita oli aikaisemmin tapana hyljätä, jos niiden aksioomat olivat jollakin tavalla mahdollottomia hyväksyä, usein koska ne olivat ristiriidassa sen aikaisten filosofisten, eettisten tai teologisten näkemysten kanssa tai usein koska ne olivat ristiriidassa jokapäiväisen kokemuksen - "terveen järjen" - kanssa. Syistä, joita en käsittele tässä, tiede on irrottautunut näistä erilaisista subjektiivisista arvoasioista. Irrottautuminen jokapäiväisestä kokemuksesta on erikoisen ilmeinen suhteellisuus-

teorian ja kvanttimekaniikan tuloksissa. Niinpä jos me spekuloidimme UFOjen ympärillä, meidän ei tulisi erehtyä luulemaan, että oma muotomme spekuloida olisi jotain uutta. Tosiasiassa jotkut lähtökohdistamme vaikuttavat kesyiltä verrattuina nykyaikaisen teoreettisen fysiikan lähtökohtiin. Spekuloikaamme kaikin mokomin, mutta ellemme pysty ilmaisemaan ajatuksiamme yhtenäisessä ja johdonmukaisessa muodossa, ovat pyrkimyksemme menneet hukkaan, emmekä saa syyttää ahdistusmielisyydestä heitä, jotka huomauttavat virheistämme.

* AMERIKAN YHDISTYNEIDEN LENTOLAUTASKERHOJEN (AFSCA)

ALAYKSIKKÖ SUOMESSA

Amalgamated Flying Saucer Clubs of America eli AFSCA on maailmanlaajuinen järjestö, jonka tarkoituksena on jakaa tietoja kaikesta UFOihin liittyvästä.

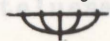
AFSCA:n kansainvälinen päämaja sijaitsee Los Angelesissa. Alayksiköitä (units) on USA:n kaikissa osavaltioissa ja 24:ssä maassa eri puolilla maailmaa.

Suomen yksikkö on toiminut jonkin aikaa Jyväskylässä. Tehtävänä on välittää Suomessa AFSCA:n tarjoamaa UFO-aineistoa, josta suurimman osan muodostaa englanninkielinen UFO-kirjallisuus. Kirjojen lisäksi on tilattavissa mm. UFO-valokuvasarjoja, UFO-aiheisia postikortteja ja -rintamerkkejä.

AFSCA:an voi liittyä jokainen asiasta kiinnostunut. Jäsenmaksu on \$ 1.00 (4.20 mk), joka on kertakaikkisen maksu, vuosittaista jäsenmaksua ei ole. Tähän sisältyy jäsenkortti, UFO-rintamerkki, autonikkunatarra sekä lautasaiheisia väripostikortteja. Lisäksi voi tilata AFSCA:n julkaiseman lehden "Flying SAUCERS INTERNATIONAL" (\$ 3.00/6 numeroa).

Päämajan osoite on 2004 N.Hoover St., Los Angeles, Calif. 90027 USA.

Tarkempia tietoja saa osoitteella Erkki Erähonka, Puuppola tai AFSCA Unit nr 90/Jyväskylän Lentolautaskerho, Postilokero 171, Jyväskylä.

Summary in English

As we have mentioned earlier the interest in the UFO-problem has been steadily growing here in Finland. An active member of our society, Mr. Tapani Kuningas (his address: Uro, Finland) has been organizing a systematic research in order to chart the UFO-incidents in our country. In his article in this issue of the VIMANA he puts forward his plan for the future research and points out that the results of the investigation when ready would also be sent to the societies and investigators in other countries.

In this issue we have also presented some recent Finnish UFO-sightings. Though many of the reported sightings usually bear a great resemblance to natural phenomena (thus having little value as UFO-reports) there are also those which are really interesting and justify the UFO-research in Finland.

An interesting UFO-incident occurred on the 16th of February (68) in Lahti, a town in the central part of Finland. Mrs. Tiilikainen, who lives near a lake (Joutjärvi), saw from her house between 1.40 - 2.25 am. two very bright light phenomena, which stayed on the northern coast of the lake close to the ice-cover. These things stayed all the time at the same place and she got tired and went to bed. When she again woke at 3.30 am. the things were

gone. It should be mentioned that on the preceding evening (15.2.) at 8.30 a couple of young boys saw four lightballs flying in the sky. They flew in a straight line and were yellowish in colour. After a couple of days a friend of Mrs. Tiilikainen went to look at the place where she saw the things. This friend (Mrs. Ilmavalta) saw in the snow long trails and two holes in the ice from which the trails radiated. Although the temperature had for a long time been under the freezing-point the holes were still there in the ice with unfrozen water therein. The sketch of the trails on the ice can be found on the middle pages (pp. 16 - 17). As you see the shapes are interesting in the light of some other "ground-effects" reported elsewhere in the world.

For those who are interested in correspondence with a Finnish UFO-club we declare that one of our younger members, Mr. Erkki Erähonka, has formed an AFSCA unit here in Finland. His address is: Erkki Erähonka, Puuppola, Finland.

This magazine will have an English Summary in every issue, and we shall be glad to exchange publications with organisations in other countries. The address is: The Finnish Interplanetist Society, P.O. Box 10101, Helsinki 10, Finland.

BOREALIS:

**tulemme
avaruudesta**

Kirjaa on saatavana
yhdistykseltä.
Hinta 5 mk.

Outoja mutta ystävällisiä "muukalaisia" Argentiinassa

Argentiinassa meren rannalla sijaitsevan lomakaupungin Mar Del Platan asukkaat eivät pelkää vähääkään ulkoavaruuden olliota, sillä ovatpa ne ketä tahansa niin ainakin ne vaikuttavat ystävällisiltä.

"Ne ovat aina olleet hyvin kotteliaita", sanoi maanviljelijä Catolcio Fernandez, joka asuu Mar Del Platan lähistöllä.

Hän väittää, että hänen kodissaan vieraili viime kuussa kaksi oudonnäköistä lauhaa ihmistä muistuttavaa oliota, jotka olivat pukeutuneet outoa valoa loistaviin vihreihin asuihin.

Fernandezin selostus "muukalaisista" on vain yksi monista, joita viime aikoina on kiertänyt Argentiinassa useita satoja ja joiden mukaan onnekkaimmat ovat myös saaneet nähdä lentävien laustien ohjaajia ja miehistön jäseniä.

"Kun toinen heistä nosti käntensä ylös, alkoi minua huimata, mutta kun hän laski sen alas, olin taas täysin kunnossa", Fernandez sanoi.

Fernandezin luona muukalaiset pöystäytyivät kesäkuun 14. päivänä ja samana päivänä vieraili 19-vuotiaan Maria Eladia Pretzelin luona joukko muukalaisia Carlos Pazin kaupungissa, joka sijaitsee satojen kilometrien päässä Mar Del Platasta.

"He olivat hyvin komeita ja noin kaksi metriä pitkiä", sanoi

Maria kuvatessaan avaruudesta saapuneita vieraitaan.

Marian vieraat olivat pukeutuneet oudosti kiiltaviin taivaansinisiin pullovereihin.

Oscar Iriartin näky meni harkittain askelen pitemmälle. Olavarrian kaupungissa asuva 15-vuotias Oscar sanoi nähneensä avaruuslaivan, josta laskeutui hänen eteensä joukko avaruusolioita.

"Heillä oli tuljottava katso, mutta ei laisinkaan kulkakarvoja ja he ovensivat minulle espanjankielisen paperin, jossa minulle tarjottiin kiertomatkaa avaruudessa heidän aluksellaan", Oscar sanoi.

Oscar ei hyväksynyt vihreäpuukuisten olioiden tarjousta, vaan pakeni henki kurkussa ilmoittamaan asiasta poliisille.

Buenos Airesissa asuva 70-vuotias kuvanveistäjä Solari Parravinci on toistaiseksi ollut onnekkain avaruusoloiden näkijöistä.

Hän väitti viime kuussa, että kiiltaviin vartaloimukaisiin asuihin pukeutuneet "muukalaiset" kidnappasivat hänet ja veivät hänet erään obeliskin huipulle pysäköityyn avaruusaluksensa. Hyväluontoiset avaruusmiehet olivat tämän jälkeen vieneet hänet kiertoaajelulle maailmantähtikeuteen.

"Kiertoajelun alussa ja lopussa eräs avaruusmiehistä löi minua napakasti enkä hetkeen voinut tajuta mitään", Parravinci sanoi. (UPI — Daniel Drozdorff)

UFO-havainnot ovat jo vuosia olleet etusivun juttuja etelä-amerikkalaisissa lehdissä. Seurustelevatko etelä-amerikkalaiset avaruusmuukalaisten kanssa, kuten ylläoleva uutinen kertoo? Uutinen on saksittu Helsingin Sanomista 11.7.68.

VIMANA

Neljä kertaa vuodessa
ilmestyvä jäsenlehti

Julkaisija Interplanetistit ry -
Interplanetisterna rf

Päätoimittaja Aili Nurmiaho
Toimitussihteeri P. Teerikorpi

Kirjoitusten lainaaminen sal-
littu lähde mainiten

Tietoja julkaisijayhdistyksestä:

Yhdistyksen tarkoituksena on
tutkia ja välittää "lentäviä
lautasia" koskevia tietoja.

Puheenjohtaja Ilpo Koskinen

Vuotuinen jäsenmaksu 10 mk

Yhdistyksen postiosoite:
postilokero 10101 Helsinki 10

Postisiirtotili 129 200

Paikalliskerhot:

Jyväskylä Erkki Erähonka

os. Puuppola

Kemi

Kari Kuure

os. Urheiluk. 11

Kotka

Pekka Teerikorpi

os. Merikatu 4 B

Lappeenranta "UFO 66"

Tapani Kuningas

os. Uro kk

Nurmijärvi

Viljo Penttilä

os. Nurmijärvi kk.

Pori

Jarl Lund

os. Valtakatu 5 D

Seinäjoki

Runar Smedlund

1968

3-4

SUOMEN UFO-TUTKIMUS

on vastaanottanut tähän mennessä noin 200 UFO-havaintoa eri puolilta maata. Näiden joukossa on muutamia erinomaisia tapauksia. Eräässäkin havainnossa silminnäkijä oli vain puolen metrin päässä UFOsta. Valitettavasti emme voi vielä tässä VIMANassa julkaista yhtään havaintokertomusta, koska tarkemmat tutkimukset ovat vielä kesken. Eniten on havaintoilmoituksia tullut Pohjanmaalta (varsinkin Seinäjoen ympäristöstä).

Haluamme kiittää kaikkia niitä, jotka ovat tavalla tai toisella auttaneet meitä tässä työssä, ja toivomme, että yhteistyömme voisi jatkua. UFO-tutkijoiden koulutuksesta ja verkostosta kerromme tarkemmin seuraavassa VIMANASSA. Vielä on ehkä syytä mainita siitä, että edelleen tarvitsemme uusia UFO-tutkijoita. Tulkaa siis mukaan.

INTERPLANETISTIEN JÄSENTUTKIMUS

on vielä pahasti kesken, mikä johtuu siitä, että vain noin puolet jäsenistä on tähän mennessä palauttanut kyselykaavakkeen. Ilmeisesti eräät ovat käsittäneet asian niin, että koska heillä ei ole omakohtaisia UFO-havaintoja, niin heidän ei myöskään tarvitse palauttaa jäsentutkimuslomaketta Suomen UFO-tutkimukselle. Tulkoon siis nyt kaikkien jäsenten tietoon, että jokainen interplanetisti osallistuu jäsentutkimukseen täysin riippumatta siitä, onko hänellä omia UFO-havaintoja vai ei. Kehotamme siis kaikkia niitä, jotka eivät ole vielä lähettäneet jäsentutkimuslomaketta Suomen UFO-tutkimukselle (os. Uro), tekemään tämän mahdollisimman pian. Ellemme saa kaikkien jäsenten lomakkeita, ei tutkimuksella ole paljoakaan merkitystä. Mikäli lomakkeenne olisi sattunut häviämään, pyytäkää uusi lomake.

VIITTEITÄ UFO-TUTKIJOILLE

UFO-tutkimuksen kenttä voidaan käytännöllisyyssyistä jakaa esim. seuraaviin kolmeen osaan, jotka kuitenkin ovat kiinteästi toisiinsa liittyneinä:

1) Yleiset havainnot v. 1940 -

Tämä osa käsittää kaikki lentävistä tai maassa nähdystä esineistä tehdyt nykyajan havainnot.

Tutkimuksen ensisijaisena tarkoituksena voidaan tässä yhteydessä pitää esim. luotettavien yksityistapausten pohjalta luotavaa kokonaiskuvaa UFO-ilmiön ulkonaisesta ilmenemisestä nykyaikana. Yksityistapausten tiedot saattavat lisäksi tuoda selvitystä joihinkin ilmiön sisäistä rakennetta koskeviin kysymyksiin. Lähdeteoksia tältä alueelta mm.:

Vallée: Anatomy of a Phenomenon, Henry Regnery Co. Chicago, USA

Challenge to Science (kustantaja sama kuin edellä)

NICAP: UFO-Evidence, 1536 Connecticut Avenue, N.W. Washington D.C. 20036 USA

Ruppelt: The Report on UFOs, Doubleday & Co, 1956

Rehn: Lentävät lautaset

Edwards: Lentävien lautasten arvoitus

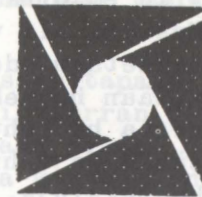
2) Humanoidihavainnot v. 1940 -

Tämä osa käsittää kaikki ne tapaukset, jolloin on väitetty havaituksi eläviksi olennoiksi tulkittuja hahmoja UFOjen yhteydessä (tai joissakin tapauksissa muutenkin). Eräs tällaisten tapausten lähemmän tutkimisen puolustaja (G. Creighton/The Humanoids) kirjoittaa: "Muutamien viimeksi kuluneiden vuosien aikana on tullut lisääntyvässä määrin ilmeiseksi, että ongelmamme todellinen ydin on löydettävissä ns. "kohtaamisilmoituksissa", jotka ovat niin käsittämättömiä, niin hämmäntäviä, että tervejärkisten ihmisten vaistomaisena reaktiona on ollut kertakaikkinen niistä erossa pysyttelemine. Mutta me emme voi ummistaa niille silmiämme, sillä ne käsittävät tosiasiaa kaiken tutkittavissamme olevan aineiston." Edellä mainitut teokset sisältävät jonkin verran humanoidihavaintoja koskevaa aineistoa. Flying Saucer Review'n erikoisjulkaisu "The Humanoids" (Flying Saucer Review, 49 a Kings Grove Peckham, London, S.E. 15, England) on välttämätön jonkinlaista kokonaiskuvaa humanoidikysymyksestä haluavalle. Edelleen mainittakoon Flying Saucer Review'n vuosien varrella julkaisemat ko. aihetta käsittelevät artikkelit.

3) Kaikki ennen v.1940 tehdyt havainnot

Vuosikymmeniä, ehkä satoja tai tuhansiakin vuosia sitten tehtyjen UFO-havaintojen tutkiminen on luonnollisesti vaikea tehtävä, mutta sen merkitystä osana UFO-tutkimuksen kokonaisuudessa tuskin voidaan kieltää. Kirjansa "The Flying Saucer Vision" esipuheessa John Michell ilmaisee asian seuraavasti: "Koska me tuskin voimme spekuloida tulevaisuuden tapahtumista, jotka saattavat joka tapauksessa olla nykyisen näkemyspiirimme ja ilmaisukeinojemme tuolla puolen, niin meidän ainoa keinomme tutkia nykyään taivaalla näkyvien merkkien merkitystä on selvittää mitä niistä tiedettiin tai ajateltiin menneinä aikoina. Jumalien ympyriäisistä ilma-aluksista kertova perimätieto on säilynyt uskonnollisissa toimituksissa ja monumenteissa, mytologiassa ja kansantarustossa. Jos me vertaamme tämän perimätiedon silloista merkitystä siihen merkitykseen, joka uudella lentävien lautasten legendalla alkaa olla meille nykyajan ihmisille, niin jokin kaava saattaa ilmetä." Useimmat UFO-havaintoja yleisesti käsittelevät teokset sisältävät myös viittauksia vanhempiin havaintoihin. Flying Saucer Review'ssa on ollut myös useita sekä viime vuosisadan että sitä aikaisempia havaintoja koskevia kirjoituksia. Mielenkiintoinen ja suositeltava teos on edellä mainittu John Michell: The Flying Saucer Vision, Sidgwick & Jackson, London 1967.

Useimmat em. teoksista on tilattavissa Englannista Watkinsin kirjakaupasta: John M. Watkins, 21 Cecil Court, Charing Cross Road, London W.C.2

SUOMALAISIA UFO-KERHOJA:

TAMPEREEN FUF01

Viime aikoina on UFO-harrastus Suomessa selvästi voimistunut. Niinpä paikallisia UFO-kerhoja syntyy jatkuvasti eri puolille maatamme. Nykyisin kerhoja lieenee noin viisitoista, joista viimeisin perustettiin lokakuussa Ouluun (pj. Matias Päätaalo). Varsinaisten kerhojen lisäksi maassamme on tuntematon määrä ns. UFO-piirejä yms.

Seuraavassa esittelemme VIMANAN lukijoille erään UFO-kerhon. Se että esittelymme kohteena on juuri Tampereen FUF01, johtuu lähinnä siitä, että tämä kerho on osoittanut suurta aktiivisuutta toiminnassaan, ja se kelpaisi monessa suhteessa esimerkiksi muillekin kerhoille. FUF01 (Finnish UFO Investigation) on kokonaan nuorten UFO-kerho ja saattaa olla, että sen toiminnallisuus selittyy osaltaan sillä, että sen jäsenten keski-ikä on noin 19 vuotta.

FUF01:n syntymäpäivänä voidaan pitää joulukuun neljättä 1967, sillä tuolloin kerho sai itselleen oman huoneen. Tämä kerhohuone onkin osoittautunut onkin osoittautunut koko toiminnan tukipylvääksi. Oman kerhohuoneen hankkiminen oli konkreettinen osoitus siitä, että kiinnostus asiaan oli todella suuri. Jo ennen kerhohuonetta fufoilaisilla oli varsin innokasta toimintaa, josta on esimerkkinä mm. se, että kolme heistä esiintyi nuorten radion ohjelmassa "Lentävät lautaset".

Alku FUF0Inkin toiminnassa oli varsin hankalaa. Ensiksi oli vain tyhjä huone, josta maksettiin (ja maksetaan edelleenkin) 70 mk kuukaudessa. Ei ollut mitään huonekaluja, istuttiin lattialla. Valaistuksesta huolehtivat kynttilät. Pian saatiin kuitenkin sähkö ja vähitellen alkoi ilmestyä myös erilaisia huonekaluja. Joulukuun aikana pidettiin jo viisi yleistä kokousta. Varsinaisia jäseniä oli tässä vaiheessa vain yhdeksän ja he tietekin vastasivat kaikista menoista. Vuoden vaihtuessa toiseksi alkoi huoneen seinille ilmestyä UFO-aiheisia piirroksia ja maalauksia, lentolautasia ja humanoideja, jotka luovat sopivan tunnelman kerhohuoneeseen. Tammi-kuun lopupuolella FUF0I tuli yhdellä iskulla kuuluisaksi, kun Aamulehti julkaisi 28.1.68 FUF0I:sta suurella valokuvalla varustetun kirjoituksen otsikolla "UFOT - totta vai tarua? Nuorten UFO-kerho toimii Tampereella". Tämän jälkeen jäseniä saatiin runsaasti lisää, ja yleisten kokousten aikana kerhohuone alkoi käydä jo liian pieneksi.

Maaliskuussa FUF0I julkaisi oman lentolautasaiheisen korttinsa, josta on tähän mennessä otettu jo useita painoksia. Talven aikana suoritettiin myös muutamia vierailuja toisten alan harrastajien luokse. Kerhon puheenjohtaja ja edustaja kävivät esim. tutustumassa Saksan UFO-keskukseen Wiesbadenissa. Huhtikuussa FUF0I järjesti yhdessä Suomen Planetistien Seuran kanssa suuren UFO-tilaisuuden Tampereen Sampilassa. Kerhon osuutena oli UFO-näyttelyn järjestäminen. Tätä varten suurennettiin UFO-valokuvia, maalattiin havainnollisia tauluja, hankittiin kirjallisuutta, lehtiä jne. Näyttely olikin varsin edustava, sillä niin paljon ei Suomessa ole koskaan aikaisemmin ollut UFO-materiaalia nähtävänä.

Kesäkuukausien aikana FUF0I:n toiminta oli vähäistä, sillä suurin osa jäsenistä ei kesän aikana ollut Tampereella, varsin monet viettivät kesänsä ulkomailla. Kerhohuone oli kuitenkin joka päivä käytössä, vaikka varsinaisia UFO-kokouksia ei kesällä pidettykään. Kesällä suoritettiin kerhohuoneen seinien maalaus, jossa

käytettiin useita eri värejä. Tämä toimenpide muutti huoneen paljon viihtyisämmäksi.

Syyskuussa alkoi toiminta jälleen entiseen tapaan. Syksyn aikana kerho on hankkinut jonkin verran UFO-kirjallisuutta. Tarkoituksena onkin saada aikaan jonkinlainen UFO-kirjasto. Tässä vaiheessa kirjoja on vasta parikymmentä, mutta lisää on tulossa. Kirjojen hankkimisessa on ollut avuksi Tampereen kaupungin FUF0I:lle myöntämä määräraha 500 mk. Syksyn aikana toimintaa on pyritty entisestäänkin laajentamaan ja monipuolistamaan. Niinpä kerran viikossa on ns. hypnoosi-ilta, jolloin pyritään tutustumaan erilaisten kokeiden avulla hypnoosin maailmaan.

FUF0I toimii lähinnä kahdella tavalla. Ensinnäkin se on UFO-kerho, mutta sillä on myös toinen tehtävä. Kerhohuone toimii myös nuorten vapaa-ajanviettopaikkana, koska jäsenet - ja miksei muutkin - voivat tulla sinne koska tahansa aikaansa viettämään. Ulkopuolisia käykin melko runsaasti, ehkä noin 100 ihmistä kuukaudessa.

FUF0I:sta voisi kertoa paljon enemmänkin, mutta ehkä edellisestäkin on käynyt jo ilmi, että tämän kerhon toiminta on ollut varsin menestyksellistä. Menestys on puoles taan johtunut siitä, että kerhossa on muutamia henkilöitä, jotka ovat uhranneet runsaasti aikaa ja hieman myös varoja tämän asian hyväksi. Toivottavasti tulevaisuus tuo tullessaan muitakin yhtä aktiivisia UFO-kerhoja. (TK)

OULUN UFO-KERHO

Ouluun on nyt perustettu UFO-kerho, joka on itsenäinen ja puolueeton UFO-tutkijoiden ja alan harrastajien yhdysside ja yhteistyöelin, perustuen paikalliseen tutkimustoimintaan.

Kerhomme rekisteröidään omaksi yhdistykseksi, emmekä toimintamme vielä tässä vaiheessa pidä mitään esitettyä teoriaa UFOista oikeana ja lopullisena. Suoritamme tässä asiassa oman perustutkimuksemme ja vertaamme niitä myöhemmin muihin vastaaviin. Olemme valmiit yhteistyöhön UFO-tutkimuksessa kaikkien Suomessa toimivien UFO-kerhojen ja yhdistysten kanssa. Kunnioitamme myös eri tavalla ajattelevien näkökantoja.

Matias Päätaalo

Lentäviä lautasia tutkitaan Oulussa

Pari kymmentä tunnistettua kävelevää kohdetta keskusteltiin Oulussa keskiviikkona tunnistamattomista lentävistä kohteista. Sanoista syntyi Oulun UFO-kerho, sääntöjen kolmas pykälä: Kerhon tarkoituksena on tutkia UFOjen (lentävien lautasten) esiintymistä yhteistoiminnassa eri tieteenalojen kanssa ja välittää UFOja koskevia tietoja.

Ufologisen tutkimuksen aputeitteitä ovat lähinnä tähtitiede, meteorologia, astrobiologia, fysiikka ja kemia. Näiltä aloilta pyritään kerholle saamaan tieteellisiä neuvonantajia.

Lentäviä lautasia viileän tieteellisesti käsitteleviä yhdistyksiä on Suomessa jo kymmenkunta. Ne tutkivat ovatko UFOt salaisia aseita tai vakoilulaitteita, massapsykoosin muovaamia harhakuvitelmiä, parapsykologian tai uskonnon alaan kuuluvia ilmiöitä, ta-

vallisten lentohavaintojen virhetulkintoja, ulkoavaruudesta saapuvia laitteita, tieteelle toistaiseksi tuntemattomia luonnondilmiöitä tai jotain muuta.

Oulun UFO-kerhon puheenjohtajaksi valittiin somistaja Matias Päätaalo, varapuheenjohtajaksi aluejohtaja Elis Grahm ja johtokuntaan lisäksi insinööri Helmo Haavisto, arkkitehti Tapant Koivula, fillo Olli Pajula, opiskelija Pauli Ollikainen ja koululaiset Reino Helve ja Lauri Kurkela.

Heitä ja kerhon jäseniä askarruttavista kysymyksistä mainittakoon pari kiintoisaa teoriaa: UFOt liikkuvat vääristelemällä vastavoimakenttää ja muuttamalla sen käyttäen energiakseen; suurvaltain kuumetnen halu päältä kuu-hun johtuu siitä, että lentävät lautaset käyttävät sitä tukikohtanaan.

UFO-SYMPOSIUMI USA:ssa

(Flying Saucer Review 5/68)

Arizonan yliopistossa toimiva meteorologi, tri James E. McDonald on ystävällisesti lähettänyt meille yksityiskohtaisia tietoja UFO-symposiumista, joka pidettiin heinäkuun 29. pnä Rayburn Building'ssa Washington D.C:ssä Edustajainhuoneen tiede- ja avaruuskomitean läsnäollessa ja kalifornialaisen George P. Millerin toimiessa puheenjohtajana. Tri McDonald korostaa, että tämä kokous ei ollut tarkoitettu kaikille Kongressin jäsenille, vaan se oli pikemminkin jonkinlainen seminaari, jossa probleemaa eri puolilta tarkastelleet tiedemiehet halusivat tiedottaa tutkimustuloksistaan tälle vaikutusvaltaiselle komitealle.

Aikaisemmin tänä vuonna edustaja J. Edward Roush oli vaatinut Kongressin yhteydessä tapahtuvaa lentävien lautasten tutkimista huomauttaen, että oli aika tarkastella tätä probleemaa pikemminkin tieteellisestä kuin sotilaallisesta näkökulmasta käsin. Tri McDonald mainitsi, että tämän saman edustajan "alku- ja loppuhuomautukset" olivat "luonteeltaan hyvin positiivisia".

Tri Allen J. Hynek, tähtitieteilijä Northwestern University'sta ja USAn Ilmavoimien tieteellinen neuvonantaja UFOja koskevista kysymyksistä, avasi tilaisuuden 30 min:n esitelmällä, jossa hän voimakkaasti korosti UFO-arvoituksen vakavuutta. Hän vaati Liittovaltion tukemaa UFO-tutkimusohjelmaa, joka suoritettaisiin yhteistyössä YK:n kanssa huomioon ottaen monet tärkeät ulkomailta tehdyt havainnot.

Seuraavana puhui tri McDonald, joka painotti probleeman vakavuutta ja korosti kannattavansa hypoteesia ei-maapäällisistä vierailijoista. Hän mainitsi myös ilmakehän valoilmioihin perustuvien tri Menzel'in "selitysten" riittämättömyyksistä ja Philip J. Klass'in plasma-UFO- ja koskevan teorian puutteista. Edustaja Ryan'in (New York) kehotuksesta tri McDonald puhui lisäksi "sähkövoimajärjestelmien häiriöihin" liittyvistä probleemoista.

Muita esitelmöitsijöitä olivat:

Tri Carl Sagan Cornell'in yliopiston tähtitieteen laitokselta, joka kertoi todennäköisyyden muualla Linnunradassa olevan älyllisen elämän puolesta kasvaneen, mutta joka ei vielä ollut löytänyt vakuuttavia todisteita UFOjen olemassaolosta;

Tri Robert Hall Illinoisin yliopistosta, joka tarkasteli UFOjen herättämiä sosiologisia ja sosiaalipsykologisia kysymyksiä ja korosti, ettei ollut syytä pitää UFO-ongelmaa pelkästään "hysterisenä tartuntailmiönä";

Tri James Harder Kalifornian yliopistosta, joka tarkasteli elokuun 13 p:nä vuonna 1960 tehtyjä Red Bluff-havaintoja;

Tri R.N.L. Baker UCLA'sta ja System Corporation'sta, joka puhui tutkatarkkailujärjestelmistä ja ajatuksistaan, jotka koskivat UFOille tarkoitettavaa herkempää tarkkailuverkostoa.

COLORADON UFO-TUTKIMUS

Sen johdosta, että toimitukselta on tiedusteltu USAssa suoritettavan yliopistollisen (Colorado) UFO-tutkimuksen vaiheita, ilmoitamme, ettei tutkimuksesta ole edellisen VIMANAN julkaisun jälkeen saapunut mitään tarkempia tietoja.

GEORGE ADAMSKI JA

"PITKÄTUKKAISET AVARUUSHIHMISET"

George Adamski († 1965) kertoo kirjassa Flying Saucers Have Landed, joka suomeksi on ilmestynyt nimellä Lentävät lautaset - onko niitä I ja II osa, kuinka hän kuuden silminäkijän todistaessa tapasi marraskuun 20 päivänä 1952 Kaliforniassa Desert Centerissä laskeutuneen lautasen miehistöön kuuluneen henkilön ja oli jonkinlaisessa yhteydessä tähän viittomakielen ja telepatian avulla.

Adamski kuvailee em. kirjassa tätä avaruusmiestä seuraavasti:

"Hänen pituutensa oli noin 1.98 m ja paino meidän mittojemme mukaan noin 62 kiloa. Olettamukseni mukaan hän oli 28 vuotias, vaikka ehkä hän olisi voinut olla vanhempikin.

Kasvot olivat pyöreät, otsa erikoisen korkea, silmät suuret, levolliset, harmaanvihreät, vähän vinot ulkoreunoiltaan, poskipäät vähän korkeammat kuin länsimaalaisilla, mutta ei niin korkeat kuin intialaisilla tai itämaalaisilla, hienomuotoinen nenä, ei silmiinpistävän suuri, tavallisen suuruinen suu, jossa oli kauniit valkeat hampaat, jotka loistivat hänen puhuessaan tai hymyillessään. En osaa kuvaila hänen ihoaan tarkemmin kuin sanomalla, että sillä oli vaalea tasainen auringonrusketuksen väri.

Hiukset olivat hiekanväriset laskeutuen kauniina aaltomaisina kiharoina olkapäille . . . Kuten sanoin, hän oli avopäin tukka tuulessa liehuen. Puku

oli tehty yhdestä kappaleesta se oli suklaanruskea, siihen kuului hyvin väljä pusero, jossa oli korkea kaulus, melkein kuin pullovereissa, mutta ei alastaivutettu. Hihat olivat pitkät, hyvin väljät muistuttaen raglanhihoja, hihansuut kiinteät.

Noin 20 cm levyinen nauha oli vyötäröllä. Ainoa poikkeus puvun värissä oli noin 4 cm levyinen reuna vyötärönauhan ylä- ja alareunassa. Tämä reunus oli vaaleampi, kullanuskea.

Housut olivat hyvin väljät, nilkkojen kohdalta kiinnitetyt samanlaisella nauhalla kuin hihansuut, mistä johtui, että ne muistuttivat hiihtohousuja.

Kangas oli varmaankin kudottua, hyvin hienoa kudosta ja itse kudonta oli toisenlaista kuin meillä. Koko puvussa oli jokin loiste, mutta en osaa sanoa, johtuiko se jälkikäsitteystä vai langoista, joita oli käytetty. Se ei näyttänyt meidän satiinilta tai silkiltä tai rayonilta, sillä se loisti pikemminkin kuin kiilsi.

En nähnyt siinä mitään vetoketjua, nappeja, solkia, hakoja tai taskuja enkä nähnyt myöskään mitään saumoja, kuten meidän puvuissamme. Puvun valmistustapa on minulle edelleenkin arvoitus.

Hänen jalkineensa olivat häränveren väriset, jostain kudotusta, mutta ei puvun kaltaisesta aineesta ja muistuttivat nahkakenkiä. Korot olivat hieman matalanmatat kuin meidän kengissämme ja varpaan päät tylpät."

George Adamski on eräs UFO-ilmiön kiistanalaisimmista hahmoista; missä määrin ja missä mielessä, jos lainkaan, hänen kertomuksensa liittyvät "todelliseen" UFO-ilmiöön, on edelleen hämärän peitossa. Muutamia UFO-laskeutumiskuvauksia, jotka eivät kuulu ns. varsinaisiin kontaktiväitteisiin, tutkisteltaessa ei voi olla huomaamatta tiettyjä yhtäläisyyksiä Adamskin "venuslaisen" ja laskeutuneiden olentojen välillä. Tätä ei luonnollisestikaan pidä käsittää jonkinlaisena todistuksena Adamskin kokemuksen todenperäi-

syydestä, vaan pikemminkin mielenkiintoisena kaavana joka on havaittavissa joissakin silminnäkijöiden raporteissa ja sellaisena se tuonee uutta aineistoa, ehkäpä tulevaisuudessa hedelmälliseksi osoittautuvaa, UFO-tutkijan käytettäväksi. Hämmästyttävintä näissä kertomuksissa on tietenkin tuo väitetty täsmällinen fyysinen samankaltaisuus Maan ihmisen ja tavatun olennon välillä, seikka joka - mikäli se on totta - ilmeisesti aiheuttaisi syvälle käypiä muutoksia joihinkin historiaa tai evoluutiota koskeviin käsityksiimme. Eri yhteyksissä on kuitenkin korostettu sellaista mahdollisuutta, että joissakin tapauksissa silminnäkijät eivät objektiivisesti ottaen näe, mitä uskovat näkevänsä vaan että heidän saamansa todellinen aistinärsyke joko spontaanisesti tai "ulkopuolisella avustuksella" antaakin aiheen aistinkuville, jotka ovat ko. havainnontekijälle sopivia tai mieluisia; jälkimmäisessä tapauksessa suoritetaan siis silminnäkijän "harhautus" sopivalla keinolla.

Seuraavassa esitetään muutamia mainitunkaltaisia, Etelä-Amerikasta peräisin olevia UFO-olentokuvauksia, jotka on poimittu suoraan Flying Saucer Review'n erikoisjulkaisusta "The Humanoids". Ko. julkaisussa tunnetut alan tutkijat käsittelevät ilmoituksia UFOjen lähilaskeutumisista ja niiden yhteydessä havaituista olennoista. Gordon Creighton on kirjoituksessaan koonnut 65 tällaista tapausta Etelä-Amerikasta. Muistettakoon vielä, että seuraavankaltaiset UFO-olentoja koskevat kuvaukset, jotka korostavat miltei täydellistä ihmisyyttä, eivät muodosta kuin osan kaikista kuvauksista. (Kts. myös kirjoitusta "Viitteitä UFO-tutkijoille")

Linha Bela Vista, Rio Grande do Sulin valtio, Brasilia.

Illalla joulukuun 9.pnä vuonna 1954 maanviljelijä Olmira da Costa e Rosan ollessa leikkopapu- ja maissipellollaan 2,5 mailin (n.4 km) päässä Venancio Ariesta hän kuuli jotakin "kuin ompelukoneen" ääntä, ja läheisellä niityllä olleet eläimet jou-
tuivat pakokauhun valtaan. Sitten hän näki esineen

joka oli hellekypärän tai tutkimusmatkailijan hatun muotoinen, kerman värinen ja savuisen usvan ympäröimä. Se leijaili aivan maanpinnan yläpuolella, ja kolme oudon näköistä miestä oli näkyvissä yksi aluksen sisäpuolella (hänen päänsä ja olkapäänsä pistivät esiin aluksesta, ilmeisesti ovialuekosta), yksi tutki piikkilanka-aitaa ja yksi oli aivan maanviljelijän lähellä. Hämmästyksissään maanviljelijä pudotti kuokkansa ja (hänen lähellään ollut) mies hymyili, tuli hänen viereensä, otti kuokan maasta, tutki sitä huolellisesti ja ojensi sen takaisin maanviljelijälle. Sitten hän kumartui, nyhtäisi maasta muutamia kasveja ja käveli takaisin esineeseen muiden mukana. Alus nousi hiljaa noin 30 jalan (n.10 m) korkeuteen, sitten kiihdytti vauhtiaan ja kiiti pois länttä kohden suurella nopeudella.

Maanviljelijä, joka oli miltei täysin lukutaidoton, ei ollut koskaan kuullut "lentävistä lautasista". Hänellä oli mahdollisuus tarkastella näitä miehiä lähietäisyydellä ja hyvin yksityiskohtaisesti. He olivat keskikokoisia, leveäharteisia ja heillä oli pitkä vaalea tukka, joka liehui tuulessa. Erittäin kalpeine ihoineen ja vinoine silmineen he eivät olleet normaalin näköisiä Maan ihmiseen verrattuna. Heidän vaatetuksensa käsitti vaaleanruskean suojapuvun kaltaisen asun, joka oli kiinnitetty heidän kenkiinsä. Kengät olivat kannattomat. Maanviljelijä päätteli, että he olivat varmasti lentäjiä jostain toisesta maasta.

(Gordon Creighton mainitsee tämän havaintokertomuksen jälkeen: "Huomaa äärimmäinen yhtäläisyys näiden miesten ja Adamskin "venuslaisen" kanssa. Rehellisyyden nimessä tulisi tämä ja muut latinalais-amerikkalaiset "pitkätukkaisten" miesten tapaukset tutkia hyvin huolellisesti. Ilmeisesti näin ei kuitenkaan ole tehty.")

Porto Alegre, Rio Grande do Sulin valtio, Brasilia.

Marraskuun 10.pnä vuonna 1954 ollessaan autoaje-

lulla perheensä kanssa eräs porto-alegrelainen agronomi näki laskeutuneen kiekon, josta ilmestyi esiin kaksi ilmeisesti normaalikokoista miestä, joilla oli pitkä tukka ja suojapuvun kaltaiset vaatteet. He lähestyivät autoa pitäen käsiään päänsä yläpuolella, mutta agronomi vaimonsa ja tyttärensä vaatimuksesta kiihdytti vauhtia ja jätti oudot miehet jälkeensä. He näkivät miesten menevän takaisin kiekkoon, joka kohosi taivaalle huimaavalla nopeudella.

Sao Sebastino, Brazilian etelärannikko.

Klo 19,10 eräänä päivänä heinäkuussa vuonna 1957 (tarkka päivämäärä ei ole tiedossa), kun professori Joao de Freitas Guimaraes, lakimies ja roomalaisen oikeuden professori Santoksen katolisisa oikeustieteellisessä tiedekunnassa, istuskeli lähellä rantaa, hän näki hohtavan, hatun muotoisen aluksen lähestyvän mereltä ja laskeutuvan veden ääreen hänen lähellensä. "Pullovatsaiseen" alukseen ilmestyi aukko ja metalliset portaat heitettiin ulos sekä laskeutumisköysi, johon oli kiinnitetty palloja.

Kaksi kookasta miestä, yli 5 jalkaa 10 tuumaa pitkiä (180-190 cm), joilla oli pitkä, vaalea, hartiaille ulottuva tukka, laskeutui portaita pitkin alas. Heidän ihonsa oli vaalea, heillä oli kulmakarvat ja heidän olemuksensa oli nuorekas ja ja heillä oli viisaat, ymmärtäväiset silmät. Heillä oli päällään vihertävät, yksiosaiset asut, jotka istuivat tiukasti kaulassa, ranteissa ja nilkoissa.

Professori hyppäsi jaloilleen ja kysyi portugaliksi, italiaksi, espanjaksi, ranskaksi ja englanniksi mistä he olivat tulleet, mutta ei saanut vastausta. Sitten hän tajusi, että he antoivat hänelle telepaattista kutsua tulla heidän alukseensa ja hän tekikin niin. Hän huomasi, että he hyppäsivät kevyesti portaat ylös tukien itseään vain toisella kädellä, kun taas hänen täytyi pitää kiinni molemmilla käsillään.

Valaistussa osastossa oli ympyränmuotoinen istuin, jossa hän istui miehistön kanssa (kolme tai neljä kaikkiaan). Kone nousi ja vei heidät lennolle. Palattuaan hän huomasi, ettei hänen kellonsa enää toiminut, mutta arvioi viettäneensä 30 - 40 min. heidän kanssaan. Professori kertoi sanomalehdille, että hänen mielestään nämä olivat edistyneitä olen- toja, jotka haluavat varoittaa alkeellisia Maan asukkaita lajiamme uhkaavasta vaarasta.

Quebracoco, Brasilia.

Illalla 10. p:nä lokakuuta vuonna 1957 espanjalainen laivastoupseeri Miguel Espanol kohtasi suunnatto- man UFO:n ajaessaan seuralaisensa kanssa kuorma-au- tolla Ceres'een. Oltuaan aluksi korkealla taivaal- la koko seudun kylpiessä sen valossa alus laskeu- tui ja pysäytti kuorma-auton. He arvelivat aluksen olleen ainakin 500 jalkaa (n. 150 m) pitkä ja 130 jalkaa (n. 40 m) korkea ja soikean tai lautasen muo- toinen. Sen kuvusta pisti esiin pitkä "antenni", jonka päässä oli punainen valo.

Tuo leijaileva hirviö sammutti nyt kaikki häikäise- vät valonsa, ja nuo kaksi miestä näkivät seitsemän täysin ihmisen näköistä olentoa, lapsen kokoisia, joilla oli pitkä tukka ja hohtavat vaatteet, ilmes- tyvän avonaiseen luokkuun aluksen kyljessä ja tui- jottavan heitä kohden alas äänettömästi noin kolme minuuttia. Sitten suuri kone lensi pois päästään samalla lentoon pienen kiekon. Pieni kiekko katosi pohjoiseen päin suuren mennessä etelään.

Resistencia, El Shacon maakunta, Argentiina.

Klo 18,30 eräänä iltana vuonna 1963 (päivämäärää ei ole annettu) Precidencia La Plazasta Resisten- ciaan kulkeneen tavarajunan kolmihenkinen miehistö näki suuren olennon "yli kaksi metriä pitkän", jo- ka oli pukeutunut yksiosaiseen punaiseen asuun, kä- velevän pitkin rataa kiskoja heitä kohden. Olento oli ihmisen kaltainen, sillä oli kalpea iho, pitkä vaa- lea tukka ja se kantoi jotakin käsissään "aivan

kuin olisi tarjonnut sitä". Se vaikutti pienen lapsen ruumiilta.

Yhtäkkiä, kun veturi oli vain viiden metrin päässä olennosta, se "ampaisi ylöspäin aivan kuin tuulen pyörteessä" ja katosi.

Sillä välin Resistenciassa samaan aikaan päivästä Justo Masin'in ja hänen poikansa istuskellessa puu- tärhassaan illallisella "outo olento laskeutui hei- tä kohden". Masin'in lehdistölle antama kuvaus olen- nosta vastasi joka suhteessa junamiehistön antamaa ilmoitusta. (PT)

UFOt - YSTÄVIÄ, VIHOLLISIA VAI MIELIKUVITUSTA

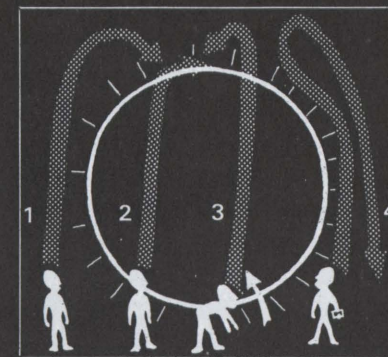
UFO - Friend, Foe or Fantasy on nimeltään pieni kirjanen, jonka yhdistyksellemme on lähettänyt sen julkaisija "Christian Research Institute", 116 Sur- rey Drive, Wayne, New Jersey 07074, U.S.A.). Tämä 26-sivuinen kirjanen, joka on myös osoituksena sii- tä kiinnostuksesta, jota UFO-ilmiötä kohtaan eri piireissä tunnetaan, käsittää pari artikkelia UFO- tutkimuksesta, muutamia valokuvia ja ennenkaikkea varsin täydellisen luettelon ja pienen katsauksen ilmestyneistä alan teoksista. Kirjakatsauksissa on tosin joissakin kohdin hiukan havaittavissa julkai- sijajärjestön vakaumuksen vaikutuksia, mutta kuiten- kin juuri näiden hyvien lähteiviitteiden sekä UFO- järjestöjä koskevien tiedonantojen vuoksi voidaan kirjasta suositella etenkin niille, jotka haluavat saada yleisiä tietoja UFO-kirjallisuudesta tai ha- luavat solmia yhteyksiä ulkomailla toimiviin tutki- musjärjestöihin.

CUSSAC'N TAPPAUS

Lyhemielmä Flying Saucer Review:ssa 5/68 julkais-
tusta artikkelista "Encounter with 'Devils'";
alkup. J. Mesnard & L. Favy, Phénomènes Spatiaux,
kesäk. 68.

Tapahtumanaikkana oli niitty, joka sijaitsee lä-
hellä Cussac'in kukkulaa, korkealla Cantal'in
ylängöllä Etelä-Ranskassa (n. 20 km lounaaseen
St. Flour'sta). TÄLLÄ olivat 29.pnä elokuuta
vuonna 1967 Francois Delpuch (13 1/2 v.) ja
hänen sisarensa Anne - Marie (9 v.) paimentamas-
sa kymmenpäistä lehmälämmaa Medor-koiran kanssa.
Sää oli kaunis, taivas pilvetön ja länsituuli pu-
halteli vienosti. Lehmiä tarkkaillessaan Francois
huomasi neljä lapsenkaltaista olentoa niityn vie-
ressä kulkevan tien toisella puolella, noin 40 m
päässä. Hän kiipesi kivikasan päälle nähdäkseen
lapset paremmin; hän ei kuitenkaan tuntenut heitä.
Hän huomasi, että hahmot näyttivät omituisilta -
niiden kasvot ja vaatetus olivat täysin mustat.
Lähellä niitä Francois ja Anne-Marie näkivät osit-
tain heinäsuovan takana niilossa olevan suuren pal-
lon, jonka häikäisevä kirkkaus tuntui silmissä tus-
kalliselta. Eräs näistä pienistä olennoista oli
kumartunut ja näytti etsivän jotakin maasta. Toinen,
jolla Francois'n arvelun mukaan oli kädessään au-
rionvaloa heijastava peili, teki ilmeisesti käsil-
lään joitakin merkkejä tovereilleen.

Kun Francois huusi: "Tulisitteko leikkimään kanssam-
me", huomasivat olennot, että niitä tarkkailtiin.
Ensimmäinen niistä kohosi pystysuoraan ilmaan ja
sukelsi pää edellä pallon sisään sen yläosasta. Toi-
nen seurasi ensimmäisen esimerkkiä ja samoin kolmas
noustuaan ensin kumarruksista. Neljäs kohosi myös-
kin ilmaan, mutta ennenkuin se sukelsi alukseen, las-

piirrookset havainnosta

keutui se audestaan ja näytti poimivan jotakin maas-
ta (peilinsä, Francois arveli). Sitten tämä kohosi
jälleen ylös ja saavutti pallon, joka tällä välin
oli alkanut nousta spiraalin muotoista rataa ja oli
jo noin 15 metrin korkeudella. Olento katosi aluksen
sisään kuten toisetkin. Kohotessaan pallosta kuu-
lui pelmeä, jonkin verran läpitunkeva viheltävä ääni,
johon sekottui suhinaa, jota kumpikaan lapsista ei
pystynyt kuvailemaan. Pallo teki kohotessaan useita
kierteitä, jolloin sen säteilemän valon kirkkaus
voimistui huomattavasti. Sitten aluksen ääni hilje-
ni ja se lensi täyttä vauhtia luoteeseen. Tällä vä-
lin rikin tuoksu alkoi levitä lasten lähettöville
ja lehmät alkoivat amua levottomasti ja pyrkivät
kerääntymään lähelle lapsia. Medor-koira haukkui esi-
nettä ja halusi seurata sitä. Lapset eivät nähneet
esineen katoamista, koska heidän täytyi huolehtia
levottomista lehmistä, jotka he sitten ajoivat ko-
tiin puoli tuntia tavallista aikaisemmin.

Esine vaikutti täydelliseltä pallolta, läpimi-
taltaan kaksi metriä, ja se oli hyvin kirkas,
väriltään hopeinen. François käyttää silmälas-
ja ja hänellä on ilmeisesti herkät silmät; niin-

pä kyyneleet valuivat hänen silmistään neljännes-tunnin ajan esineen näkemisestä ja myöskin useina seuraavina aamuina hänen herättyään. Hänen sisarensa, joka ei käyttä laseja, ei tuntenut silmistään mitään. Pallosta ei huomattu mitään yksityiskohtia. Eräässä kohden lasten havainnot kuitenkin erosivat. Anne-Marie oli nähnyt laitteen alapuolella laskeutumistelineen, joka koostui kolmesta tai neljästä suorasta tangosta, joissa oli 10 cm läpimittaiset "kengät". Niitä ei näkynyt enää koneen lentäessä. Vieno länsituuli puhalteli pallon suunnasta ja täten ilmeisesti toi rikin tuoksun lasten luo. Mainittakoon, että riittävän suurissa määrissä esiintyessään otsonin tuoksu saat-taa muistuttaa rikin tuoksua ja että otsonin tuok-sua on aikaisemmin havaittu lukuisia kertoja UFO-jen yhteydessä.

Pikkuolennot olivat 1 - 1,20 m pituisia, siten että se, jolla oli "peili" kädessään oli nisin. Kaikkien ulkopinta oli musta, mutta niiden iho tai vaatetus muistutti Francois'n mukaan kiiltonsa vuoksi silkkiä. Lapset eivät varsinaisesti pystyneet erottamaan mahdollista ihoa vaatetuksesta; mahdollisesti vaatetus peitti tiiviisti koko ke-hon. Alaraajat eivät täysin vastanneet oman laji-me mittasuhteita ja käsivarret olivat suhteellisen ohuet. Lapset eivät nähneet kämmeniä, mutta jalka-terät olivat lyhyet ja kapeat. Pään koko oli varsin normaali suhteessa muuhun kehoon, mutta se oli muodoltaan pitkulainen ja leuka oli voimakas. Silmiä ja korvia ei näkynyt. Anne-Marie näki neljänneksen olennon (nisin) pään sivukuvan ja sanoi, että nenä oli terävä. He arvelivat myös nähneensä partaa mo-lemmin puolin päätä ja myöskin jonkin verran leuan alapuolella.

Kun tutkijat (artikkelin laatijat) saapuivat paikalle, poliisit vahvistivat, mitä he tiesivät tapauksesta (lukeneet esim. artikkelin Paris-Jour 2. 8.9.67). Poliisin tutkijat, jotka olivat menneet tapahtumapaikalle klo 16 paikalle, sanoivat vielä

silloin tunteneensa rikin tuoksun; he suhtautuivat asiaan vakavasti.

Anne-Marieta, joka on pieni lapsi, ristikuulusteltiin hellävaroen miltei tunnin ajan, mutta hän ei missään kohden esittänyt ristiriitaisia tietoja. Samoin kuulusteltiin Francois'ta ilman negatiivista tulosta.

M. Delcher, joka on Cussac'n asukas, kuuli myös viheltävän äänen pallon noustessa ilmaan. Tapahtuman jälkeen lapset tulivat kotiin silmät kyynelissä; Anne-Marie ei pystynyt nukkumaan kahtena seuraavana yönä, myöskään Francois ei saanut nukutuksi tapauksen jälkeisenä yönä.

Phénomènes Spatiaux, julkaisija Groupement d'Etude de Phénomènes Aériens et d'Objets Spatiaux Insolites (G.E.P.A.), toimittaja René Fouéré, ilmestyy 4 kertaa vuodessa, os. 69 rue de la Tombe-Issoire, Paris 14e, France.

CUSSAC'IN TAPAUKSEN TARKASTELUA

Kun on käsiteltävänä tapaus, josta ei ole muuta tietoa kuin kirjoitettu kertomus, on luonnollisesti varottava pitäytymästä yksityiskohtiin, mutta joitakin yleisiä piirteitä voidaan kuitenkin tarkastella. Mitä tulee itse tapauksen luotettavuuteen, on todettava, että paikalla olleet tutkijat eivät löytäneet tukea sille, että lapset olisivat keksineet jutun; tilanteen ollessa tällainen on vilpittömän tutkijan ilman ennakoasenteita merkittävä lasten kertomus muistiin sellaisena kuin he sen kertoivat ja pidettävä sitä asiaa valaisevana havaintona muiden havaintojen joukossa. Koska on hyvin epätodennäköistä, että lapset olisivat tienneet muualla tehdyistä havainnoista, ovat samankaltaisuudet muiden havaintojen kanssa kiintoisia ja tarkastelun luonnollinen lähtökohta.

Havaintoasetelma oli tyypillinen: harvaan asutettu seutu, silminnäkijät arkiaskareissaan. (J. Vallee luonnehtii v. 1954 Ranskassa tehtyjä laskeutumishavaintoja: Havaintojen maantieteellinen jakautuminen oli kääntäen verrannollinen asukastiheyteen, ts. UFOjen esiintymistiheys harvaan asutuilla seuduilla oli suurempi kuin asutuskeskuksissa tai niiden läheisyydessä. Silminnäkijät - pääosin maalaisia - jakautuivat normaalisuhteissa miehiin, naisiin ja lapsiin; olivat useimmiten vakinaiset työpaikat omavia ja usein yhteiskunnallisesti vastuunalaisissa toimissa. Havainnot tapahtuivat useimmiten silminnäköiden ollessa arkiaskareissaan ja tutussa ympäristössä.)

Havaittu esine oli hyvin kirkas ja sen kirkkaus voimistui nousun yhteydessä (kiihdytysvaiheessa?). Huomiotaherättävä seikka on havainnon vaikutus Francois'n silmiin. Viime vuosina on useissa havaintokertomuksissa mainittu kuinka havainnon jälkeisinä päivinä silminnäköjen silmät ovat olleet kipeät, punoittavat, vettä vuotavat, ts. on ollut havaittavissa tiettyä yhtenäistä fyysistä vaikutusta. Mainittakoon, että myös Suomessa on tiedossamme tapaus, jossa havainnontekijän silmät olivat jonkin aikaa turvoksissa.

Esineen kohoaminen spiraalimaisesti, siitä tällöin kuulunut surina, äänen hiljeneminen suoraviivaisen lennon alkaessa; kaikki seikkoja, jotka lienevät kiintoisia muiden havaintojen valossa. Samoin on merkillepantavaa esineen läheisyydessä aistittu tuoksu.

Havaitut humanoidit - esineen yhteydessä nähdyt olennot - eivät suuremmin poikenneet siitä jonkin verran epäyhtenäisestä kuvasta, jonka julkaistut humanoidihavainnot antavat. Pieni koko, ihmiseen verrattuna hiukan epäsuhtaiset ruumiinjäsenet, ulkoasun luonne ovat varsin tyypillisiä monille havainnoille.

Käyttäytymiskaavio on tuttu: oleilua UFO:n ulko-

puolella. havaituksi tulemisen jälkeen nopea lähtö. Tässä yhteydessä voidaan suorittaa ajatuskoe: olisivatko humanoidit "pelästyneet", mikäli ne olisivat ihmislasten sijasta havainneet lehmien tarkastelevan itseään? Tämä ajatuskoe on luonnostaan enemmän tai vähemmän intuitiivinen, mutta sovellettuna useampiin havaintoihin se saattaa jollakin tavalla tuoda valaistusta tutkimamme aiheeseen. Mitä merkitystä tällaisella kokeella on, jääköön lukijan tutkittavaksi ja arvioitavaksi.

Lopuksi todettakoon, että tämä ei ole suinkaan ainoa tapaus, jossa humanoidin on kerrottu lentäneen.

Vaikka useissa UFO-havainnoissa esiintyykin selvästi identtisesti kuvailtuja piirteitä, eivät tästä vedettävät johtopäätökset aina ole täysin ilmeisiä; etenkin humanoidihavaintoja tarkasteltaessa on varottava ennenaikaisia päätelmiä.

Naivi-realistien näkemys, jonka omaava kuvittelee aistiensa vain "jäljentävän todellisuutta sellaisena kuin se todellisuudessa on", saattaa olla huomattavana esteenä humanoiditutkimuksessa (kuten kaikessa tutkimuksessaakin). Mainittakoon, että nykyinen fyysinen tiede on hylännyt em. näkemyksen. On mahdollista, että UFO-ilmiö sekä siihen liittyen humanoidit tarjoavat esimerkin kosmoksen rakenteen sellaisesta puolesta, jota emme ole ottaneet huomioon, syystä tai toisesta, kasvaessamme nykyiseen maailmankuvaamme. Mitä tämä tosiasiaassa merkitsee, selvinnee aikanaan. (PT)

● KIRJAUUTUUS

Kustannusosakeyhtiö Otava on julkaissut USAssa suuren myyntimenestyksen saavuttaneen Frank Edwardsin († 1967) teoksen "Flying Saucers - Serious Business" suomeksi nimellä "Lentävien lautasten arvoitus". Suosittelemme tätä runsaasti asiatietoja sisältävää teosta UFO-kysymyksistä kiinnostuneille. Kirjan on kääntänyt maisteri Seppo Harjulehto, jonka tekstiä UFOista on myös luettavissa Otavan julkaisemassa Mitä-missä-milloin-1969-vuosikirjassa.

MAAILMANLOPUN MERKKEJÄ 1500-LUVUN SUOMESSA

Erik Sorolainen oli yksi etevimmistä ja tunnetuimmista kirkonmiehistä ja Agricolan työn jatkajista. Hän kuoli vuonna 1625. Seuraava katkelma on suora lainaus eräästä Erik Sorolaisen pitämästä lsaarnasta. Kieli ja oikeinkirjoitus on 1500 - 1600-luvun suomea, mutta täysin ymmärrettävissä. Teksti on siis sellaisena kuin se oli hänen saarnansa käsikirjoituksessa:

"Cuinga usein mö on näkynyt taiwasa ninquin swri sotawäen ioucko sotiwan toinen toistans wastan? Cuinga usein on näkynyt ninquin cuolutten paaret, ristit, lwdat ia miecat taiwasa. Cuinga usein on Taiwas näkynyt olevan punainen ninquin weri, toisinans ninquin tuliset, toisinans siniset ia wiheriäiset liokat (=nykysuom. liekit) juoxewan ymbäri taiwan?" (Tarkiainen-Brummer: Poimintoja vanhemmasta suomalaisesta kirjallisuudesta)

Saattaa olla uskallettua puhua 300 - 400 vuotta vanhasta saarnasta. Kukaan ei kuitenkaan voi kieltää, etteikö siinä ole jotain tuttua nykyajallekin. Onko Suomen taivaalla lennellyt jotain muutakin kuin lintuja jo tuolloin? Tässä on jotain yhteistä 300 vuoden takaisen UFO-havainnon kanssa Sahalahdelta (ks. VIMANA 3-4/67 s.29). Mitä luonnollisinta on, että tuon ajan ihmiset yhdistivät kaiken selittämättömän uskontoon, ja niinpä Erik Sorolainen luokitteli tällaiset havainnot maailmanlopun merkeiksi, joista hän kyseisessä saarnassaan puhui. Lienee kuitenkin selvää, että taivaalla todella on nähty jotain. Suuri kirkonmies tuskin keksii omasta päästään tällaista seurakunnalleen. Ei ollut taaskaan mitään vertailukohteita, joten esi-
neet olivat "ninkuin kuolleitten paarit" tai

"miekat" tai eri värisiä "liekkejä, jotka juoksivat ympäri taivaan". Tämä voisi olla aivan modernikin kuvaus lentävästä lautasesta. Huomion arvoinen on kuvaus "taivaallisista sotaväenjoukoista", jollaisista mm. Egyptin faaraot puhuivat. (Vrt. P. Oksanen: Lentolautaset ja raamattu, VIMANA 1/67)

Sattumako lienee sekin, että muinaissuomalainen kansa tunsi Kalevalan sankarin Ilmarisen, "taivaan kannen takojan" myös nimellä Atsarlainen (Suomen Kirjallisuus I osa). Ei voi torjua ajatusta, että nimi muistuttaa kovasti tarunomaista Maan toista, tuhoutunutta kuuta, jota kutsuttiin nimellä Azatlan. (Ks. Rolf Telano: Borealis, Tulemme avaruudesta, esim. s. 27) Kansantarujen tutkijat eivät lainkaan ole eri mieltä siitä, etteikö joillakin taruhahmoilla voisi olla todellinen esikuva. Oliko Ilmarisella enkä kaukainen esikuva jostain Maan ulkopuolelta? Vaatisi tarkat runous- ja kielihistorialliset tutkimukset, ennenkuin tästä voisi sanoa yhtään mitään, joten jättäkäämme täysin avoimeksi kysymys, onko nimillä Atsarlainen ja Azatlan mitään yhteyttä.

E.E.

BOREALIS:
**tulemme
avaruudesta**

Kirjaa on saatavana
yhdistykseltä.
Hinta 5 mk.

VIMANA n

aikaisempia numeroita voi tilata
yhdistykseltä hintaan 1,50/kpl.

LAUTASET

Vajaa vuosi sitten Suomessa julkaistu K. G. Rehnin kirja: *Lentävät lautaset* (alkuteos *De Flygande Tefaten*, Zindermans 1966) on ollut ilmeisesti varsin luettu teos ja syystäkin; onhan se varsinaisesti ensimmäinen nykyajan UFO-ilmiöitä laajemmin kuvaileva teos maassamme. Tietolähteenä teos on varsin arvokas; loppupuolen havaintoluettelo antaa melko monipuolisen kuvan erityyppisistä havainnoista. Joissakin kohdin teoksen linja ei kuitenkaan minua tyydyttänyt. Rehn vetoaa tieteellisyyteen, mutta käsittelee kuitenkin tiettyjä seikkoja löyhästi ja ilman riittäviä perusteluja. Esimerkkinä tästä on telepatiaa koskeva tarkastelu: Ensin hän toteaa, että telepatia on mahdotonta, koska kaksi hänen mainitsemaansa tiedemiestä on olettanut sen mahdolliseksi, ja koska telepatia on mahdotonta, eivät kertomukset telepaattisiksi tulkituista ilmiöistä UFOjen yhteydessä voi olla mahdollisia. Tällainen ei missään tapauksessa ole loogisesti pätevää päättelyä; alkueläukset ovat epävarmoja, toisaalta ei voida olla varmoja siitä, että UFOjen yhteydessä havaitut telepaattiset ilmiöt edes suoranaisesti kuuluisivat juuri siihen ilmiöiden luokkaan, jota parapsykologimme tutkivat (ja jonka olemassaolo ei ehkä sittenkään ole niin helposti Rehnin tavoin kiellettävissä).

Itse UFO-ilmiön yleinen kuvailu ei valitettavasti ole riittävän täydellistä, tämä puute ilmenee varsinaisesti "UFO-olentoja" koskevista kohdista. Valikoimalla inhimillisesti ajatellen epämiellyttävimmät olentohavainnot esitettäväkseen (joiden todenperäisyyttä ei liene syytä epäillä, koska ne ovat varsin hyvin tutkittuja tapauksia) hän kyllä mahdollisesti tekee vaikutuksen lukijoihinsa, mutta tutkimus, joka pyrkii käyttämään kaikkia mahdollisia tietoja, ei tällaisesta tunnepohjaisesta asennoitumisesta hyödy. Humanoidihavainnot muodostavat ehkä kiintoisimman ja kiehtovimman UFO-ilmiön tutkimuskohteen, mutta samal-

la ne aiheuttavat helposti ennenaikaisia päätelmiä, ja dogmaattista asennoitumista, joka estää edistyneen UFO-tutkimuksen. Kuten sanottu, Rehnin "pippurilta haisevat kääpiöt" muodostavat sellaisenaan tutkimisen arvoisen havaintokokonaisuuden, etenkin koska havainnot ovat olleet ajallisesti ja paikallisesti hyvin keskityneitä. Mm. artikkelissaan "Middle American Creature Reports" (*Flying Saucer Review* 3/68) G. Creighton kiinnittää huomiota siihen samankaltaisuuteen, joka esiintyy Venezuelassa havaittujen kääpiöiden ja Keski-Amerikan intiaaniheimojen legendaaristen "IHK'AL-olentojen" välillä.

Humanoidien olemusta ei kuitenkaan voida havaintojen perusteella kuvata näin yksikäsitteisesti. Joskus on ihmetelty, miksi VIMANAssa ei ole paljoakaan julkaistu kertomuksia "vihamielisistä" humanoideista. Tosi asia on kuitenkin se, että tapauksia, jotka Maan ihmisen kokee vihamielisiksi, on sattunut suhteellisen harvoin, eikä tällaisten yksityistapausten ylikorostaminen mielestäni edistä tutkimusta. Ylipäänsäkin käsitteisiin "vihamielinen" tai "ystävällismielinen" nojautuminen lienee esteenä ilmiön ymmärtämiselle.

Esityksen kirjoittaminen UFO-ilmiöstä on erittäin vaikea tehtävä, koska ilmiön eri puolet vaatisivat tietoja ja ymmärtämystä niin monilta inhimillisen tiedon alueilta. Mutta henkilöt, jotka kuitenkin pyrkivät ilmiön laajempaan kuvailuun ja aktiivisesti sitä tutkivat, ansaitsevat joka tapauksessa meidän "nojatuolikirjoittajien" kunnioituksen tervetulleina ummehtuneen ilman raikastajina ja ajattelun herättäjinä.

Edellä käytettiin sanaa "humanoidi" kuvaamaan UFOjen yhteydessä havaittuja ihmisen kaltaisia tai ihmisestä enemmän tai vähemmän poikkeavia eläviksi olennoiksi tulkittuja hahmoja. Humanoidi-sanaa käytetään vieraskielisessä kirjallisuudessa yleisesti tässä merkityksessä.

(PT)

ONKO OLEMASSA 'AVARUUSELÄMÄNITUJA'?

- kiintoisa artikkeli New Scientist-lehdessä 13.4.67

Huhtikuun 13 päivänä 1967 ilmestyneessä englantilaisessa New Scientist-lehdessä oli tri Bernard Dixonin artikkeli "Searching for Bugs Aloft" (Korkealla esiintyvien eliöiden etsiminen), jossa tämä World Medicine-lehden apulaistoimittaja kuvailee viimeaikaista käsityksiä ja tutkimuksia mm. panspermia-teoriasta.

USA:n Kansallisen Ilmailu- ja Avaruushallinnon NASAn tiedemiehet ovat nimittäin todenneet varmuudella, että lukuisia eri mikro-organismeja on ilmakehässä vielä 17 mailin (n.27 km) korkeudella. Alustavat tulokset osoittavat edelleen, että muita organismeja voidaan havaita vielä 24 mailin (n.39 km) korkeudella. Tri Dixon toteaa: Mikäli maapallon "biosfäärille" on olemassa jokin raja, niin emme ole sitä vielä löytäneet.

Se, että mikrobeja on löydetty niin korkealta, antaa aiheen pulmallisiin kysymyksiin: Mistä nuo organismit ovat peräisin? Kuinka ne pystyvät liikkumaan noin kauas? Ovatko ydinräjäytykset, tulivuorten purkaukset tai ihmisten ensimmäiset askeleet avaruuteen vievät ne ylempään ilmakehään?

Toinen mahdollisuus, jota NASA on vakavasti pohtinut, on että ne ovat saattaneet tulla muilta planeetoilta. Ruotsalainen kemisti Arrhenius esitti ensimmäisenä tämän vuosisadan alussa panspermiateorian, jonka mukaan pienet itiöt "elämänidut", aluksi kiertotähden sähköisen työntövoiman ja sitten tähtien säteilypaineen avulla liikkuisivat tähtienvälisessä avaruudessa, kunnes joskus mahdollisesti joutuisivat jonkin kiertotähden vaikutuspiiriin, laskeutuisivat sen pinnalle ja suotuisissa olosuhteissa alkaisivat synnyttää sille elämää.

Panspermiateoriaa vastaan voidaan esittää kaksi huomautusta: Pystyvätkö mikrobit kestämään avaruuden vihamieliset olosuhteet ja kuinka ne voisivat sinkoutua pois kiertotähdeltä, joka on riittävän suuri pitämään ilmakehän ympärillään?

Tri Dixonin mukaan kumpikaan em. kysymyksistä ei ole kovin vaikea. Tri Carl Sagan on laskenut, että 0.2 - 0.6 mikronin (1 mikroni = 0.001 mm) kokoiset mikro-organismit pystyisivät poistumaan aurinkokunnasta ja että suuremmat organismit voisivat laskeutua Maan pinnalle. Auringon säteilypaineen vaikutuksesta pystyisivät kaikki Maan radan läheisyydessä olevat virukset, eräät bakteerit ja pienemmät bakteeri-itiöt (bacterial spore) kulkeutumaan pois avaruuteen siten, että ne saapuisivat Marsin radalle muutamassa viikossa.

Tri Dixon jatkaa: Tuollaisen matkan vaarojen, jotka kohdistuvat mikrobiin, on luultavasti suuresti liioiteltu. Eräs maapallon mikrobiologian antama huomattava opetus koskee mikrobien suurta kestokykyä. Monet lajit voivat kestää avaruudessa vallitsevan harvan tyhjiön ja matalan lämpötilan. Suurin vaara aiheutuisi auringon ultraviolettisäteilystä ja "protonituulesta". Mutta mikro-organismien suhteellisen pieni koko vähentäisi säteilyn pahoja vaikutuksia ja ohut ainekerros niiden pinnalla suojelisi niitä molemmilta vaaroilta. Tähdessä kaukana sijaitsevien kiertotähtien, kuten esim. Uranuksen ja Neptunuksen pinnalta lähteneet organismit kärsisivät mitättömiä säteilyvahinkoja.

Huolimatta niistä äärimmäisen huolellisista ja tarkoista näytteiden keräysmenetelmistä, joita tri Dixon kuvailee, on luonnollisesti saattanut joutua ilmakehän näytteiden joukkoon alkuaan itse tutkimuslaitteissa olleita Maan pinnalta tulleita organismeja. Tämä on kuitenkin ilmeisesti varsin epätodennäistä. Mutta ajan kuluessa saattaa näissä kiehtovissa tutkimuksissa esiintyä vaikeana se virhetekijä, jonka ihmisen avaruusrakettien avulla ylä-ilmoihin sinkoamat laitteet aiheuttavat. Joka tapauksessa pyritään em. näytteitä ottamaan yhä suuremmista korkeuksista ja jos silloin vielä löydetään mikrobeja, muodostuu edellä esitetty pohdinta yhä huomionarvoisemmaksi. (PT)

Lentolautanen loisti Espanjan yötaivaalla

Madrid (UPD)

Espanjan ilmavoimat ilmoitti perjantaina, että yksi sen koneista oli ajanut takaa tunnistamattonta lentävää esinettä Madridin koillispuolella torstaina.

Useita tunteja takaa-ajon jälkeen tuhannet Madridin asukkaat näkivät omin silmin salaperäisen kolmionmuotoiseksi kuvaillun esineen.

Virallisen edustajan mukaan F-104 suihkukoneen lentäjä oli noussut 15 kilometrin korkeuteen yrityksessä saavuttaa esine. Mutta vielä tässäkin korkeudessa esine oli kaukana koneen yläpuolella, ja lentäjän oli palattava tukikohtaan polttoaineen vähyyden vuoksi.

Valopalloja

Tunnistamaton esine havaittiin ensimmäiseksi tutkassa Barahonassa Madridin koillispuolella. Lentokone lähetettiin ottamaan selvää esineestä. Myös eräs toinen ilmavoimien lentäjä näki esineen. Hän kuvaili sen olevan pyramidin muotoinen. Sen alapinnassa oli kolme kirkasta valopalloa

(Turun Sanomat

Myöhemmin päivällä esine jälleen havaittiin tutkassa noin 17-kilometrin korkeudessa. Kirkas esine välkehti taivaalla yli tunnin ajan aiheuttaen liikenne-ruuhkia Madridissa tuhansien ihmisten tulvehtiessä kaduille ihmettä katsomaan.

Kolmiomainen

Ilmiöstä teleskooppikameralla otettu kuva osoitti esineen olevan kolmiomainen. Yksi sen sivuista vaikutti kiinteältä, mutta eräiltä osin se näytti läpinäkyvältä.

Ilmiö oli kohokohtana viikon aikana kertyneille tiedoille, joiden mukaan lentäviä esineitä olisi nähty monin paikoin Espanjaa.

Ilmiötä ei pystytty tieteellisen pätevästi selittämään. Espanjan ilmavoimien käsityksen mukaan kyseessä todennäköisesti on meteorologinen ilmapallo. Madridin säävirasto ilmoitti, ettei se ole kadottanut yhtään palloa ja tarjosi teorian, että kyseessä olisi satelliitin osa.

Madridin lähellä sijaitseva Yhdysvaltain Torrejonin lentotukikohta ilmoitti, ettei se ollut havainnut mitään epätavallista esineen ollessa Madridin yllä.

7.9.-68)

Argentiinassa hurjia huhuja muukalaisista

Lentävillä lautasilla useita silminnäkijöitä

● Sadat uteliaat ihmiset ryntäsivät keskiviikkona Buenos Airesin ympäri kulkevalle kehätielle huhujen kerrottua auton ja lentävän lautasen törmäyksestä.

Eräät väittivät, että lentävän lautasen kaksi miehistön jäsentä olisi pidätetty Kenraali Pazin puistotiellä sattuneen törmäyksen jälkeen, mutta poliisi ja lähistöllä sijaitsevan kahden ilmavoimien lentotukikohdan virkailijat sanoivat, ettei heillä ole mitään ilmoitettavaa.

Muuan tuomari ryhtyi kuitenkin virallisesti tutkimaan Argentiinassa kiertelevien lukuisten lentäviä lautasia koskevien huhujen paikkansapitävyyttä tämän uusimman tapausten jälkeen. Hän aloitti tutkimuksensa Argentiinan läntisen maakunnan pääkaupungissa Mendozassa, jossa kaksi työläistä antoi hänelle tarkan kuvauksen aiemmin näkemänsä lentävän lautasen laskeutumisesta.

● Tuomari Jorge Marzari Cespedes kuulusteli perusteellisesti 26-vuotiaasta Juan Carlos Peccinettiä ja 29-vuotiaasta

Fernando Jose Villegasia ennen kuin ryhtyi laajemmalti tutkimaan näiden väitettä, että viisi »muukalaista» oli piirtänyt merkillisiä koukeroita heidän autoonsa varhain viime

lauantaina hitsauspuikkoa muistuttavalla esineellä. Alustavissa tutkimuksissa havaittiin elohopeaa ja rikkiä auton ulkopinnalla, kertoivat lehdet.

Peccinetti ja Villegas kertoivat »muukalaisten», jotka olivat noin puolentoista metrin pituisia ja kaljupäisiä, nousseen sitten eräällä avaralla paikalla seiseseeseen nurin päin olevaa keittolautasta muistutavaan esineeseen, joka nousi

voimakkaasti räjähtäen nopeasti ilmaan.

● Francisco Gomez-niminen 46-vuotias mies ja hänen vaimonsa Regina Vallejo puolestaan kertoivat merkillisen, kupukattoisen esineen seuranneen samana aamuna heidän autoaan noin tunnin ajan. Esine, josta sinkosi erivärisiä valonleimahduksia lensi lopulta tiehensä suunnatonta vauhtia.

● Kotirouva Susana Larrude de Salazar kertoi kuulustelijalleen, että merkillinen suuri tukaton ja korvaton olento, jolla oli leimuavat silmät, suuri suu ja pitkät hampaat oli rapistellut hänen ulko-ovellaan lauantaiaamuna. Kun olento näki hänet se katosi ja Susana-rouva itse pyörtyi.

(Forssan Lehti)

Lentävä esine aiheutti kaaoksen häissä

Tuntematon lentävä esine aiheutti pahaa epäjärjestystä eräissä häissä Coyhaiguessa. Tämä kylä joka sijaitsee Chilessä 1.800 kilometrin päässä Santiagosta etelään, oli juuri valmistunut häiden viettoon, kun eräs kirkon ulkopuolelle jäänyt häävieras huusi näkevänsä lentävän lautasen. Kaikki kirkkoväki ryntäsi ulos, mutta järjestys palautui kuitenkin myöhemmin, nuoripari saatiin vihityksi ja häät pidetyiksi. (STT—AFP)

27/8-68

(Forssan Lehti 7.9.-68)

Outo esine

Tämä tunnistamaton lentävä esine, joka liikkui pohjoinen—etelä suunnassa nähtiin 90 minuutin ajan Madridissa torstaina.

Suomessa tehtyjä havaintoja

Kemin UFO-kerholta olemme saaneet seuraavan havaintokertomuksen:

"Oppikoululaiset Seppo Salonen ja Matti Turulin sekä postimies Jouni Kuoppala ja herra Martti Anttila Lapintie-Perttusenkatu välillä klo 00.35 - 01.00.

Kertomus: Kävelimme Lapintielle. Havaitsimme itäisellä taivaalla oudon pallomaisen ilmiön, väriltään sinivihreä. Sen ääriviivat ja muoto olivat selvät ja säännölliset. Oikealla hieman alempana loisti hehkuva punainen esine n. 20 asteen korkeudella. Emme havainneet sen liikkuvan. Pallomainen ilmiö laajeni tasaisesti säilyttäen entisen muotonsa. Silloin lähti punaisesta esineestä kaksi nopeasti liikkuvaa kirkasta esinettä ikäänkuin ohjukset. Ne muuttuivat kahdesta vastakkaisesta laidasta aukeneviin kasvaviin sektoreihin, kumpikin. Sektorit yhtyivät. Niistä tuli samanlaisia kuin ensiksi nähty vihertävä ilmiö. Pallomaiset ilmiöt laajenivat ja tulivat yhä läpikuultavammiksi. Ne näkyivät parikymmentä minuuttia ja haihtuivat. Punainen läiskämäinen esine katosi yhtäkkiä. Ilmiöiden hävittyä näytti taivas tavallista kirkkaammalta auringon nousuun saakka. Lisäksi taivaalla näkyi revontulimainen pitkä vana."

- Esitämme parhaat kiitoksemme niille jäsenillemme, jotka ovat lähettäneet meille kertomuksia havainnoista. Kiitämme myös lehtileikkeiden lähettäjiä.

KIRJE TOIMITUKSELLE

Arvoisa toimitus.

Lentävät lautaset eivät ole enää suuren yleisön kiinnostuksen kohteena sillä tavalla kuin vielä joku vuosi sitten. Tämä on mielestäni vain hyvä ➤

asia. - Uskoisin, että lentolautaskiinnostus monen kohdalla on avartanut näkemystä, ja että yleinen mielipide on muokkautunut siten, että ollaan valmiit ajattelemaan, että voi olla muitakin avaruusolentoja kuin me Maan ihmiset. Tällainen kanta on mielestäni hyvä, sillä se voi poistaa osan siitä itsekeskeisyydestä, joka vaikeuttaa omaa Sisäistä Avautumistamme. Kovin kiihkeä kiinnostus lentolautasilmiöihin on kuitenkin omiaan siirtämään henkisen painopisteenme itsemme ulkopuolelle - ulkonaisiin asioihin - jolloin syntyy henkinen tasapainottomuus.

Paitsi että tällainen tasapainottomuus on ihmis- mielelle kovin rasittava, niin siihen liittyy sekin vaara, että ahdamme silloin päämme täyteen kaikkinaisilla psyykkisillä, okkultisilla ja esoteerisilla opeilla, jotka usein liittyvät lentolautaskirjallisuuteen. Vaara on siinä, että pidämme näitä psyykkisiä asioita hengellisinä - koska emme siinä tilassa tiedä eroa psyykkisen ja hengellisen alueen välillä - vaan kutsumme kaikkea henkiseksi. Todellisuudessa salakuljetamme tunne- ja ajatuselämään liittyvän psyykkisen alueen ilmiöitä hengelliseen tyhjiöömme. Todellakaan ei ole meille turhan takia sanottu, että etsisimme ensin Taivasten Valtakuntaa niin kaikki muukin annetaan meille aikanaan - ja vielä, että Taivasten Valtakunta on meidän Sisässämme - eikä siis missään ulkonaisissa asioissa - olivatpa ne sitten miten mielenkiintoisia tahansa.

Vaikka monen, monen vuoden harrastuksen jälkeen olen vakuuttunut siitä, että lentolautaset "ovat olemassa" ja että tällaisia ajassa ja paikassa tapahtuvia siirtymisiä eli avaruusvierailuja tapahtuu, niin olen myös tullut yhä vakuuttuneemmaksi siitä, että on kysymys niin laajoista ja valtavista asioista, että mahtaako näiden asioiden tutkiminen meille ihmisille varsinaisesti kuuluakaan. Ei niin, etteikö kaikkea voitaisi tut-

kia, mutta tutkiminen on tieteellistä työtä, joka on tehtävä tieteellisin menetelmin. Uskallanpa epäillä, että tulokset aina tulevat olemaan kovin laihat, kun tieteellisin menetelmin koetetaan tutkia asiaa, joka ei mahdu nykyiseen luonnontieteelliseen maailmankuvaan. Tutkikoon se, joka katsoo, että hänellä on siihen mahdollisuudet ja edellytykset. - Interplanetistit r.y. on ollut hyvä propaganda-järjestö, ja toivokaamme, että se on saanut enemmän hyvää kuin pahaa aikaan. Tieteelliseksi tutkimusjärjestöksi sitä ei ole luotu - eikä sillä mielestäni ole siihen edellytyksiä. Propaganda-järjestönä yhdistys on tehnyt tehtävänsä. Yhdistys ei ole enää ajan hermossa kiinni. Mutta vika ei suinkaan ole yhdistyksessä eikä sen toimihenkilöissä - vaan se johtuu ajan muuttumisesta. Ehdotan, että hajoitamme yhdistyksen.

Olen vakuuttunut siitä, että useimmat ihmiset, jotka ovat kiinnostuneita lentävistä lautasista, harrastavat näitä asioita sen takia, että meitä kiinnostaa ihmiselämän suuret ja syvät kysymykset ylipäänsä. - Vastaukset moniin näihin kysymyksiin saamme nyt aivan uudella tavalla Urantia-kirjasta, tästä uudesta ihmiskunnan kehitystä kuvaavasta eepoksesta, joka samalla on omiaan johtamaan nykyajan ajattelevaa ihmistä henkilökohtaiseen jumal-suhteeseen ja siten vähitellen avaamaan meidän Sisäistä Tajuntaamme.

Ehdotan, että rupeamme säännöllisesti kokoontumaan kääntääksemme englanninkielisestä Urantia-kirjasta kappaleita ja keskustellaksemme niitten pohjalta. Mielestäni sen tapainen toiminta on välttämätön jos haluamme edelleen jossakin muodossa seurata lentolautaskysymysten kehittymistä. - Muuten olemme, kuten muinaiset merenkävijät, vaarassa lumoutua Seirenien laulusta - mitä sanomat avaruudesta joskus myös tuntuvat olevan.

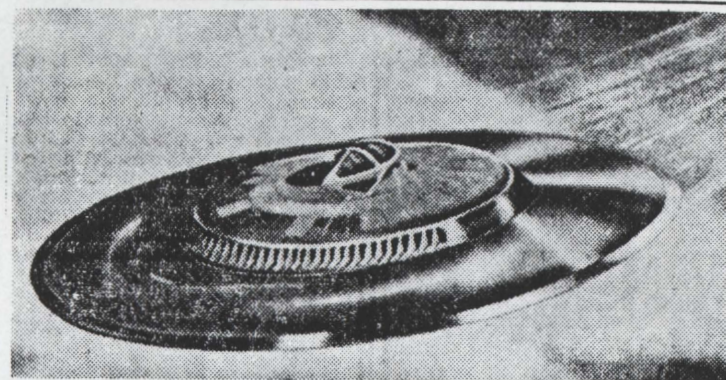
Joel Rehnström

Summary in English

This issue consists of articles concerning different aspects of UFO-research. Among other things we have given attention to that class of observations called 'the humanoids', which seems to be continuously growing in importance. We stress the importance of not to take definite attitudes towards these observations; the possibility of drawing false conclusions is obvious. The existence of so many different descriptions concerning these humanoids seems to indicate a much deeper mystery to be solved than for example the so called hostility-theory tries to propose.

As to the general situation here in Finland it may be interesting to note that the best-seller by Frank Edwards: Flying Saucers - Serious Business has recently been published by a well-known Finnish publisher.

As the year 1968 is coming to her end we like to express our gratitude towards those UFO-organizations which have been kind enough to exchange publications with our society. We wish a Happy New Year to UFO-researchers all over the world.

**Kirja, jonka
lukenut ei enää
kohauttele
olkapäitään
"muukalaisille"**

Frank Edwards

LENTÄVIEN LAUTASTEN ARVOITUS

Frank Edwards on kahdenkymmenen vuoden ajan tutkinut UFOja, lentäviä lautasia, saanut käytettäväkseen erittäin salaisia tietoja kaikkialta maailmasta. Hänen teoksensa on alan arvovaltaisin ja paljastavin, sen todisteiden vakuuttavuus on musertava. Suom. Seppo Harjulehto.

Runsaas kuvitus.
260 s. 14/16:—

Otavan uutuuus

